

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 42

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

49. sējums
2006. gada 14. februāris

Saturs

I Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta

- ★ **Padomes Regula (EK) Nr. 247/2006 (2006. gada 30. janvāris), ar ko ievieš īpašus pasākumus lauksaimniecības jomā attālākajiem Eiropas Savienības reģioniem** 1

- Komisijas Regula (EK) Nr. 248/2006 (2006. gada 13. februāris), ar kuru nosaka standarta ieviešanas vērtības nolūkā noteikt ieviešanas cenu atsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem 20

- ★ **Komisijas Regula (EK) Nr. 249/2006 (2006. gada 13. februāris), ar ko groza Regulas (EK) Nr. 2430/1999, (EK) Nr. 937/2001, (EK) Nr. 1852/2003 un (EK) Nr. 1463/2004 attiecībā uz noteikumiem, ar kādiem atļauj izmantot barībā dažas piedevas, kas pieder pie kokcidiostatu un citu medicīnā izmantojamu vielu grupas ⁽¹⁾** 22

- ★ **Komisijas Regula (EK) Nr. 250/2006 (2006. gada 13. februāris), ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 560/2005, ar ko nosaka dažus īpašus ierobežojošus pasākumus, kuri vērsti pret konkrētām personām un vienībām saistībā ar situāciju Kotdivuārā** 24

II Tiesību akti, kuru publicēšana nav obligāta

Komisija

2006/88/EK:

- ★ **Komisijas Ieteikums (2006. gada 6. februāris), par dioksīnu, furānu un polihlorbifenilu (PCB) klātbūtnes samazināšanu dzīvnieku barībā un pārtikā (izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 235) ⁽¹⁾** 26

2006/89/EK:

- ★ **Komisijas Lēmums (2006. gada 10. februāris), ar ko pieņem darba plānu 2006. gadam Kopienas rīcības programmas īstenošanai sabiedrības veselības aizsardzības jomā (2003–2008), iekļaujot gada darba programmu dotācijām ⁽¹⁾** 29

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

(Turpinājums nākamajā lapā)

- ★ **Komisijas Lēmums (2006. gada 13. februāris) par dažiem pagaidu aizsardzības pasākumiem saistībā ar aizdomām par īpaši patogēnu putnu gripu savvaļas putnu vidū Itālijā** (*izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 491*) 46

- ★ **Komisijas Lēmums (2006. gada 13. februāris) par dažiem pagaidu aizsardzības pasākumiem saistībā ar aizdomām par īpaši patogēnu putnu gripu savvaļas putnu vidū Slovēnijā** (*izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 492*) 52

I

(Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta)

PADOMES REGULA (EK) Nr. 247/2006

(2006. gada 30. janvāris),

ar ko ievieš īpašus pasākumus lauksaimniecības jomā attālākajiem Eiropas Savienības reģioniem

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 36. un 37. pantu, kā arī 299. panta 2. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Attālāko reģionu īpašā ģeogrāfiskā novietojuma dēļ rodas papildu transporta izmaksas, piegādājot produktus, kas ir būtiski svarīgi uzturam, pārstrādei vai kā lauksaimnieciskās ražošanas resursi. Turklāt objektīvi faktori, ko rada izolētais un attālais novietojums, uzņēmējiem un ražotājiem attālākajos reģionos rada papildu grūtības, kas būtiski apgrūtina viņu darbību. Dažos gadījumos uzņēmēji un ražotāji uz salām ir divkārti izolēti. Šos apgrūtinājumus var mazināt, pazeminot minēto būtiski svarīgo produktu cenas. Tādēļ, lai nodrošinātu piegādi attālākajiem reģioniem un kompensētu papildu izmaksas, ko rada šo reģionu attālais, izolētais un nomaļais ģeogrāfiskais novietojums, ir lietderīgi ieviest īpašu piegādes režīmu.

- (2) Tālab, neskarot Līguma 23. pantu, dažu trešo valstu izcelsmes lauksaimniecības produktu imports būtu jāatbrīvo no spēkā esošās ievad muitas. Lai ņemtu vērā produktu izcelsmi un muitas režīmu, ko uz tiem attiecina saskaņā ar Kopienas noteikumiem, produkti, kas ievesti Kopienas muitas teritorijā saskaņā ar režīmu ievēšanai pārstrādei vai muitas noliktavas režīmu, būtu jāuzskata par tieši importētiem, lai tiem varētu piešķirt īpašu piegādes režīma priekšrocības.

- (3) Lai sasniegtu mērķi pazemināt cenas attālākajos reģionos un atvieglinātu papildu izmaksas, ko rada šo reģionu attālais, izolētais un nomaļais ģeogrāfiskais novietojums, vienlaikus saglabājot Kopienas izcelsmes produktu konkurētspēju, būtu jāpiešķir atbalsts Kopienas izcelsmes produktu piegādei attālākajiem reģioniem. Piešķirot šādu atbalstu, būtu jāņem vērā papildu izmaksas, kas rodas, transportējot produktus uz attālākajiem reģioniem, un cenas, ko piemēro eksportam uz trešām valstīm, un – attiecībā uz lauksaimnieciskās ražošanas resursiem un pārstrādei paredzētiem produktiem – papildu izmaksas, ko rada izolētais un attālais ģeogrāfiskais novietojums.

- (4) Tā kā daudzumi, uz ko attiecas īpašais piegādes režīms, ir tikai daudzumi, kas atbilst attālāko reģionu piegādes vajadzībām, šis režīms netraucē iekšējā tirgus pareizai darbībai. Tāpat īpašā piegādes režīma saimnieciskajām priekšrocībām nebūtu jārada novirzes attiecīgo produktu tirdzniecībā. Tādēļ būtu jāaizliedz šo produktu nosūtīšana vai eksports no attālākajiem reģioniem. Tomēr būtu jāatļauj šo produktu nosūtīšana vai eksports, ja īpašā piegādes režīma radītās priekšrocības atmaksā vai, attiecībā uz pārstrādātiem produktiem, lai atļautu reģionālu tirdzniecību vai divu attālāko Portugāles reģionu savstarpēju tirdzniecību. Būtu jāņem vērā arī tradicionālas tirdzniecības plūsmas starp visiem attālākajiem reģioniem un trešām valstīm un attiecīgi šiem reģioniem jāatļauj pārstrādātu produktu eksports, kas atbilst tradicionālajam eksportam. Šis ierobežojums arī nebūtu jāattiecina uz pārstrādātu produktu tradicionālu nosūtīšanu. Skaidrības labad būtu jāprecizē atsaucē laikposms šo tradicionāli eksportēto vai nosūtīto daudzumu noteikšanai.

⁽¹⁾ Vēl nav publicēts Oficiālajā Vēstnesī.

⁽²⁾ Sk. I. zemsivētras piezīmi.

⁽³⁾ OV C 231, 20.9.2005., 75. lpp.

- (5) Tomēr būtu jāveic atbilstīgi pasākumi, lai Azoru salās varētu veikt cukura pārstrādes nozares vajadzīgo pārstrukturēšanu. Veicot šos pasākumus, būtu jāņem vērā, ka ir jānodrošina noteikts produkcijas un pārstrādes līmenis, lai cukura nozare Azoru salās būtu dzīvotspējīga. Turklāt saskaņā ar šo regulu Portugālei būs iespējams veicināt cukurbiešu vietējo audzēšanu. Ņemot vērā minēto, ierobežotā laikposmā – četrus gadus – izņēmuma kārtā būtu jāatļauj cukura nosūtīšana no Azoru salām uz pārējo Kopienas teritoriju apjomā, kas pārsniedz tradicionālās plūsmas, piemērojot pakāpeniski samazinātus gada ierobežojumus. Tā kā cukura daudzums, ko var nosūtīt tālāk, būs proporcionāls apjomam, kas ir noteikti nepieciešams, lai nodrošinātu vietējās cukura ražošanas un pārstrādes dzīvotspēju, un tas nepārsniegs šo apjomu, cukura īslaicīga nosūtīšana no Azoru salām negatīvi neietekmēs Kopienas iekšējo tirgu.
- (6) Attiecībā uz C cukura piegādi Azoru salām, Madeirai un Kanāriju salām laikposmā, kas noteikts 10. panta 1. punktā Padomes Regulā (EK) Nr. 1260/2001 (2001. gada 19. jūnijs) par cukura tirgu kopīgo organizāciju⁽⁴⁾, būtu jāturpina piemērot režīms atbrīvojumam no ievadmuitas, kas paredzēts Komisijas Regulā (EEK) Nr. 2177/92 (1992. gada 30. jūlijs), ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai attiecībā uz cukuru piemērotu īpašo piegādes režīmu Azoru salām, Madeirai un Kanāriju salām⁽⁵⁾.
- (7) Saskaņā ar īpašo piegādes režīmu Kanāriju salām līdz šim piegādā rūpnieciskai pārstrādei paredzētus uz piena bāzes gatavotus preparātus, uz ko attiecas KN kodi 1901 90 99 un 2106 90 92. Pārejas laikposmā, iekams nav pabeigta vietējās rūpniecības pārstrukturēšana, būtu jāļauj turpināt šo produktu piegādes.
- (8) Lai sasniegtu īpašā piegādes režīma mērķus, režīma saimnieciskajām priekšrocībām ir jāattiecas uz ražošanas izmaksām un jāsamazina cenas līdz tiešai patērētāja stadijai. Tādēļ minētās priekšrocības būtu jāpiešķir vienīgi ar nosacījumu, ka tās faktiski nodod tālāk, un jāveic attiecīgas pārbaudes.
- (9) Kopienas politika attālāko reģionu vietējās ražošanas atbalstam attiecas uz visdažādākajiem produktiem un pasākumiem attiecībā uz to ražošanu, tirdzniecību un pārstrādi. Šie pasākumi ir izrādījušies efektīvi un ir nodrošinājuši lauksaimniecības darbības nepārtrauktību un attīstību. Kopienai būtu jāturpina atbalstīt šo ražošanu, kas ir attālāko reģionu vides, sociālā un saimnieciskā līdzsvara pamatelements. Pieredze rāda, ka, tāpat kā lauku attīstības politikas sakarā, ciešākas partnerattiecības ar vietējām iestādēm var palīdzēt mērķtiecīgāk risināt konkrētos jautājumus, kas iespaido attiecīgos reģionus. Tādēļ būtu jāturpina atbalstīt vietējo ražošanu, īstenojot vispārējās programmas, kas darbojas vispiemērotākajā ģeogrāfiskajā līmenī un ko attiecīgās dalībvalstis iesniedz Komisijai.
- (10) Lai labāk sasniegtu mērķi attīstīt vietēju lauksaimniecisko ražošanu un lauksaimniecības produktu piegādi, būtu jānosaka attiecīgo reģionu piegādes plānošana un partnerattiecību pieejai starp Komisiju un dalībvalstīm vajadzētu būt sistematiskai. Tādēļ piegādes programma būtu jāizstrādā dalībvalstu norīkotām iestādēm un jāiesniedz apstiprināšanai Komisijai.
- (11) Attālāko reģionu lauksaimnieki būtu jāamudina piegādāt kvalitatīvus produktus, un būtu jāsekmē šo produktu tirdzniecība. Šajā nolūkā varētu būt lietderīgi izmantot Kopienas ieviestu grafisko simbolu.
- (12) Ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1257/1999 (1999. gada 17. maijs) par Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) atbalstu lauku attīstībai un dažu regulu grozīšanu un atcelšanu⁽⁶⁾ ir noteikti lauku attīstības pasākumi, kas var saņemt Kopienas atbalstu, un nosacījumi šā atbalsta saņemšanai. Attālākajos reģionos dažu saimniecību vai pārstrādes un tirdzniecības uzņēmumu struktūrās ir nopietnas nepilnības, un šie uzņēmumi saskaras ar īpašām grūtībām. Tādēļ būtu jāparedz iespēja attiecībā uz dažu tipu ieguldījumiem atkāpties no noteikumiem, kas ierobežo dažu Regulu (EK) Nr. 1257/1999 paredzētu strukturālā atbalsta veidu piešķiršanu.
- (13) Ar Regulas (EK) Nr. 1257/1999 29. panta 3. punktu atbalsta piešķiršana mežsaimniecībai ir ierobežoti attiecībā uz mežiem un platībām, kas pieder privātiem īpašniekiem vai to apvienībām un pašvaldībām vai to apvienībām. Daļa mežu un mežiem klātu platību, kas atrodas attālākajos reģionos, pieder publiskajām iestādēm, kas nav pašvaldības. Šajos apstākļos iepriekšminētajā pantā paredzētie nosacījumi būtu jāpadara elastīgāki.

⁽⁴⁾ OV L 178, 30.6.2001., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 39/2004 (OV L 6, 10.1.2004., 16. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 217, 31.7.1992., 71. lpp. Regula atcelta ar Regulu (EK) Nr. 21/2002 (OV L 8, 11.1.2002., 15. lpp.).

⁽⁶⁾ OV L 160, 26.6.1999., 80. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2223/2004 (OV L 379, 24.12.2004., 1. lpp.).

- (14) Regulas (EK) Nr. 1257/1999 24. panta 2. punktā un tās pielikumā ir noteikta gada maksimāli pieļaujamās summas, par ko var saņemt Kopienas atbalstu agrovides pasākumiem. Lai ņemtu vērā dažu sevišķi jutīgu ganību zonu īpašo vides stāvokli Azoru salās, kā arī ainavu saglabāšanu un lauksaimniecības zemju tradicionālās iezīmes, jo īpaši platības Madeirā, kur notiek audzēšana terasēs, attiecībā uz dažiem īpašiem pasākumiem būtu jāparedz iespēja palielināt šīs summas līdz divkārtšam apjomam.
- (15) Lai atvieglinātu attālāko reģionu lauksaimnieciskās darbības īpašās grūtības, ko rada to nomaļais, izolētais un attālais ģeogrāfiskais novietojums, mazā teritorija, reljefs, klimats un tautsaimniecības atkarība no maza skaita produktu, var piešķirt atkāpi no Komisijas konsekvētās politikas nepiešķirt valsts atbalstu tādu lauksaimniecības produktu ražošanai, pārstrādei un tirdzniecībai, uz kuriem attiecas Līguma I pielikums.
- (16) Attālāko reģionu laukaugu veselību apgrūtina īpašas problēmas, kas saistītas ar klimatu, un tur piemēroto kontroles pasākumu nepietiekamība. Tādēļ būtu jāisteno programmas kaitēkļu apkarošanai, tostarp bioloģiskām metodēm. Būtu jānosaka Kopienas finansiālais ieguldījums šādās programmās.
- (17) No saimnieciskā un ekoloģiskā viedokļa ir obligāti jāsauglabā vīna dārzi, kas ir visizplatītākā veida audzēšana Madeiras un Kanāriju salu reģionos un ļoti nozīmīga Azoru salām. Lai atbalstītu ražošanu, šajos reģionos nebūtu jāpiemēro ne atsacīšanās piemaksas, ne tirgus mehānismi, tomēr Kanāriju salās vajadzētu būt iespējai piemērot krīzes destilācijas pasākumus, ja pastāv ārkārtēji tirgus traucējumi, ko radījušas kvalitātes problēmas. Tāpat tehniskas un sociālekonomikas grūtības nav ļāvušas paredzētajos termiņos pilnīgi pārstrukturēt platības, kas Madeiras un Azoru salu reģionos apstādītas ar vīnogulāju hibrīdu šķirnēm, kuras aizliegusi vīna tirgus kopīgā organizācija. Šo vīnu dārzu ražotais vīns ir paredzēts vienīgi tradicionālam vietējam patēriņam. Papildu termiņš ļaus pārstrukturēt šos vīna dārzus, vienlaikus saglabājot reģionālo saimniecisko struktūru, kas ir ļoti atkarīga no vīnkopības. Portugālei katru gadu būtu jāziņo Komisijai par panākumiem, kas gūti, pārstrukturējot attiecīgās platības.
- (18) Piena nozares pārstrukturēšana Azoru salās vēl nav pabeigta. Ņemot vērā Azoru salu lielo atkarību no piena ražošanas, kā arī citus kavēkļus, kas saistīti ar attālumu un rentablas alternatīvas ražošanas trūkumu, attiecībā uz papildmaksājuma piemērošanu piena un piena produktu nozarē Azoru salās būtu jāapstiprina atkāpe no dažiem noteikumiem Padomes Regulā (EK) Nr. 1788/2003 (2003. gada 29. septembris), ar ko nosaka maksājumu piena un piena produktu nozarē⁽⁷⁾, un kura ieviesta ar 23. pantu Padomes Regulā (EK) Nr. 1453/2001 (2001. gada 28. jūnijs), ar ko ievieš īpašus pasākumus Azoru salām un Madeirai attiecībā uz konkrētiem lauksaimniecības produktiem (Poseima)⁽⁸⁾, un kuras termiņš ir pagarināts ar Padomes Regulu (EK) Nr. 55/2004⁽⁹⁾.
- (19) Ar atbalstu govs piena ražošanai Madeirā nav gūti panākumi, saglabājot iekšējā un ārējā piegādes līdzsvaru, jo īpaši lielo strukturālo grūtību dēļ, kas iespaido nozari un tādēļ, ka nozare slikti spēj pielāgoties jauniem ekonomikas apstākļiem. Tādēļ, lai pilnīgāk nodrošinātu vietējo patēriņu, būtu jāturpina atļaut atjaunota sterilizēta piena ražošanu, izmantojot Kopienas izcelsmes piena pulveri.
- (20) Vajadzība saglabāt vietējo ražošanu, izmantojot stimulus, ir pamatojums, lai Regulu (EK) Nr. 1788/2003 nepiemērotu Madeirā un Francijas aizjūras departamentos. Attiecībā uz Madeiru šim atbrīvojumam būtu jānosaka 4 000 tonnu ierobežojums, kurš atbilst pašreizējās produkcijas 2 000 tonnām un nodrošina pietiekamu iespēju ražošanas apjoma pieaugumam, ko pašreiz lēš ne vairāk kā 2 000 tonnu apjomā.
- (21) Būtu jāatbalsta tradicionālā lopkopība. Lai nodrošinātu Francijas aizjūras departamentu un Madeiras vietējā patēriņa vajadzības, būtu jāatļauj nobarošanai paredzētu vīriešu kārtas liellopu beznodokļu imports no trešām valstīm, ievērojot dažus nosacījumus un nepārsniedzot gada maksimālo ierobežojumu. Būtu jāatjauno iespēja, kura paredzēta saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1782/2003 (2003. gada 29. septembris), ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem⁽¹⁰⁾, lai Portugālei varētu nodot Azoru salām kontinentālai teritorijai piešķirtās tiesības uz piemaksu par zīdītājgovīm, un minētais instruments būtu jāpielāgo, ņemot vērā jaunus atbalsta pasākumus attālākajiem reģioniem.

(7) OV L 270, 21.10.2003., 123. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2217/2004 (OV L 375, 23.12.2004., 1. lpp.).

(8) OV L 198, 21.7.2001., 26. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1690/2004 (OV L 305, 1.10.2004., 1. lpp.).

(9) OV L 8, 14.1.2004., 1. lpp.

(10) OV L 270, 21.10.2003., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2183/2005 (OV L 347, 30.12.2005., 56. lpp.).

- (22) Vēsturiski tabakas audzēšanai Kanāriju salās ir liela nozīme. No ekonomikas viedokļa tabakas ražošana joprojām ir viena no galvenajām rūpnieciskajām darbībām reģionā. No sociālā viedokļa tabakas audzēšana ir ļoti darbietilpīga, un to veic mazas saimniecības. Tā kā šī lauksaimniecības kultūra nav pietiekami rentabla, tai draud izzušana. Pašlaik tabaku audzē cigāru amatnieciskai ražošanai tikai mazā platībā Lapalmas salā. Tādēļ būtu jāatļauj Spānijai turpināt piešķirt atbalstu papildus Kopienas atbalstam, lai varētu saglabāt šo tradicionālo lauksaimniecības kultūru un ar to saistīto amatniecības darbību. Turklāt, lai saglabātu tabakas izstrādājumu ražošanu, neapstrādātu un daļēji apstrādātu tabakas importu Kanāriju salās būtu jāturpina atbrīvot no muitas nodokļa, nepārsniedzot gada kvantitatīvo ierobežojumu, kas ir ekvivalents 20 000 tonnām jēltabakas ar izgrieztu vidējo dzīslu.
- (23) Šīs regulas īstenošana nedrīkst apdraudēt attālāko reģionu līdz šim izmantoto īpašo atbalstu. Tāpēc, lai veiktu vajadzīgos pasākumus, dalībvalstu rīcībā būtu jābūt summām, kas atbilst Kopienas atbalstam, kurš jau piešķirts saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1452/2001 (2001. gada 28. jūnijs), ar ko par labu Francijas aizjūras departamentiem ievieš īpašus pasākumus attiecībā uz konkrētiem lauksaimniecības produktiem (*Poseidon*)⁽¹¹⁾, saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1453/2001 un saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1454/2001 (2001. gada 28. jūnijs), ar ko ievieš īpašus pasākumus Kanāriju salām attiecībā uz konkrētiem lauksaimniecības produktiem (*Poseican*)⁽¹²⁾, kā arī saskaņā ar summām, kas piešķirtas lauksaimniekiem, kuri ir jau reģistrēti šajos reģionos saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1254/1999 (1999. gada 17. maijs) par liellopu un teļa gaļas tirgus kopīgo organizāciju⁽¹³⁾, Padomes Regulu (EK) Nr. 2529/2001 (2001. gada 19. decembris) par aitū un kazu gaļas tirgus kopīgo organizāciju⁽¹⁴⁾ un Padomes Regulu (EK) Nr. 1784/2003 (2003. gada 29. septembris) par labības tirgus kopīgo organizāciju⁽¹⁵⁾, un summām, kas piešķirtas, lai piegādātu rīsus Francijas Reinjonas aizjūras departamentam saskaņā ar 5. pantu Padomes Regulā (EK) Nr. 1785/2003 (2003. gada 29. septembris) par rīsu tirgus kopīgo organizāciju⁽¹⁶⁾. Attālākajos reģionos jaunā lauksaimniecības produktu atbalsta sistēma, kas izveidota ar šo regulu, būtu jākoordinē ar spēkā esošo atbalstu, ko sniedz tādiem pašiem produktiem pārējā Kopienā.
- (24) Būtu jāatceļ Regulas (EK) Nr. 1452/2001, (EK) Nr. 1453/2001 un (EK) Nr. 1454/2001. Lai nodrošinātu attiecīgo režīmu koordināciju, būtu arī jāgroza Regula (EK) Nr. 1782/2003 un Regula (EK) Nr. 1785/2003.
- (25) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽¹⁷⁾.
- (26) Šajā regulā paredzēto programmu piemērošana būtu jāsāk pēc tam, kad Komisija ir darījusi zināmu savu piekrišanu. Lai varētu sākt programmu īstenošanu šajā laikā, dalībvalstīm un Komisijai tomēr ir jāļauj veikt visus sagatavošanas pasākumus laikposmā starp šīs regulas stāšanos spēkā un programmu piemērošanas sākumu.
- IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.
- I SADAĻA
- MĒRĶI
1. pants
- Mērķi
- Ar šo regulu nosaka īpašus pasākumus, lai attiecībā uz dažiem lauksaimniecības produktiem mazinātu grūtības, ko rada tas, ka Līguma 299. panta 2. punktā minētie Eiropas Savienības reģioni, turpmāk "attālākie reģioni", ir nomaļi, ir salas, ir attāli, tiem ir maza teritorija, sarežģīts reljefs un klimats un to tautsaimniecība ir atkarīga no dažiem ražojumiem.
- II SADAĻA
- ĪPAŠAIS PIEGĀDES REŽĪMS
2. pants
- Prognozējamo piegāžu bilance
1. Ar šo ievieš īpašu piegādes režīmu lauksaimniecības produktiem, kas uzskaitīti Līguma I pielikumā un kam attālākajos reģionos ir būtiska nozīme attiecībā uz lietošanu uzturā, pārstrādi un kā lauksaimnieciskās ražošanas resursiem.
- (11) OV L 198, 21.7.2001., 11. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1690/2004 (OV L 305, 1.10.2004., 1. lpp.).
- (12) OV L 198, 21.7.2001., 45. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1690/2004.
- (13) OV L 160, 26.6.1999., 21. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1913/2005 (OV L 307, 25.11.2005., 2. lpp.).
- (14) OV L 341, 22.12.2001., 3. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1913/2005.
- (15) OV L 270, 21.10.2003., 78. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1154/2005 (OV L 187, 19.7.2005., 11. lpp.).
- (16) OV L 270, 21.10.2003., 96. lpp.
- (17) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

2. Sagatavo prognozējamo piegāžu bilanci, norādot 1. pantā minēto lauksaimniecības produktu daudzumu, kas vajadzīgs, lai nodrošinātu atbilstību gadskārtējām piegādes prasībām. Atsevišķu prognozējamo piegāžu bilanci var sagatavot attiecībā uz to produktu iesaiņojuma vai pārstrādes uzņēmumu prasībām, kas paredzēti vietējam tirgum, tradicionāliem sūtījumiem uz pārējo Kopienu vai eksportam uz trešām valstīm saistībā ar reģionālu vai tradicionālu tirdzniecību.

3. pants

Režīma darbība

1. Ievērojot prognozējamo piegāžu bilanci noteikto daudzumu ierobežojumu, to produktu tiešajam importam attālākajos reģionos, uz ko attiecas īpašais piegādes režīms no trešām valstīm, nepiemēro nodokļus.

Šajā sadaļā produktus, kas ievesti Kopienas muitas teritorijā saskaņā ar ievadumpārstrādes vai muitas noliktavas režīmu, uzskata par importu tieši no trešām valstīm.

2. Lai nodrošinātu atbilstību 2. panta 2. punktā noteiktajām prasībām attiecībā uz daudzumu, cenu un kvalitāti, saglabājot Kopienas piegādes daļu, attālākajiem reģioniem piešķir atbalstu tādu produktu piegādei, kas ir valsts intervences glabājumā vai kas ir pieejami Kopienas tirgū.

Nosakot šādu atbalstu, ņem vērā papildu izdevumus, kas rodas, produktus transportējot uz attālākajiem reģioniem, un cenas, ko piemēro eksportam uz trešām valstīm, kā arī – attiecībā uz lauksaimnieciskās ražošanas resursiem un pārstrādei paredzētiem produktiem – papildu izmaksas, ko rada attālais ģeogrāfiskais novietojums uz salām.

3. Īstenojot īpašo piegādes režīmu, jo īpaši ņem vērā:

a) attālāko reģionu īpašās prasības un – attiecībā uz pārstrādei paredzētiem produktiem un lauksaimnieciskās ražošanas resursiem – īpašās kvalitātes prasības;

b) tirdzniecības plūsmas uz pārējo Kopienu un no tās;

c) paredzētā atbalsta saimniecisko aspektu.

4. Tiesības uz atbalstu saskaņā ar īpašo piegādes režīmu piešķir ar nosacījumu, ka saimniecisko izdevīgumu, ko rada vai nu atbrīvošana no ievadumam, vai atbalsts attiecībā uz piegādi no pārējās Kopienas, faktiski gūst tiešais patērētājs.

4. pants

Eksports uz trešām valstīm un sūtījumi uz pārējo Kopienu

1. Produktus, uz ko attiecas īpašais piegādes režīms, var tikai eksportēt uz trešām valstīm vai pārsūtīt uz pārējo Kopienu saskaņā ar nosacījumiem, ko paredz saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto procedūru.

Šie nosacījumi jo īpaši ietver ievadumam maksāšanu par produktiem, kuri minēti 3. panta 1. punktā, vai tā atbalsta atmaksājumu, kas saņemts atbilstīgi 3. panta 2. punktā minētajam piegādes režīmam.

Šie nosacījumi neattiecas uz tirdzniecības plūsmām starp Francijas aizjūras departamentiem.

2. Šā panta 1. punktā minētais ierobežojums neattiecas uz produktiem, kuri ir pārstrādāti attālākajos reģionos un kuru sastāvā ir izejvielas, uz ko attiecas īpašais piegādes režīms, ja šos produktus:

a) eksportē saistībā ar tradicionālu eksportu uz trešām valstīm vai pārsūta saistībā ar tradicionāliem sūtījumiem uz pārējo Kopienu, ievērojot attiecīgo daudzumu ierobežojumu. Šos daudzumus nosaka Komisija saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto procedūru, pamatojoties uz vidējo sūtījumu vai eksporta apjomu 1989., 1990. un 1991. gadā;

b) eksportē saistībā ar reģionālu tirdzniecību uz trešām valstīm, ievērojot galamērķus un nosacījumus, kas noteikti saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto procedūru;

c) pārsūta no Azoru salām uz Madeiru vai no Madeiras uz Azoru salām;

d) pārsūta no Madeiras uz Kanāriju salām vai no Kanāriju salām un Madeiru.

attiecīgi, EUR 210 par tonnu un EUR 59 par tonnu, un tas ir iekļauts 23. pantā minētajā robežapjomā.

Par šiem produktiem eksporta kompensāciju nepiešķir.

7. pants

Rīsu imports Reinjonā

3. Atkāpjoties no 2. punkta a) apakšpunkta, nākamajos gados no Azoru salām uz pārējo Kopienas teritoriju var pārsūtīt šādu maksimālo cukura daudzumu (KN kods 1701):

Tādu produktu importam Francijas aizjūras Reinjonas departamentā, kas paredzēti patēriņam tur un atbilst KN kodiem 1006 10, 1006 20 un 1006 40 00, neuzliek nekādus muitas nodokļus.

— 2006. gadā: 3 000 tonnas,

— 2007. gadā: 2 285 tonnas,

— 2008. gadā: 1570 tonnas,

— 2009. gadā: 855 tonnas.

8. pants

Sīki izstrādāti režīma piemērošanas noteikumi

Sīki izstrādātus noteikumus šīs sadaļas piemērošanai pieņem saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto procedūru. Ar šiem noteikumiem jo īpaši paredz nosacījumus, saskaņā ar kuriem dalībvalstis var mainīt produktu daudzumu un līdzekļu apjomu, kuru katru gadu piešķir dažādiem produktiem, uz ko attiecas īpašais piegādes režīms, kā arī vajadzības gadījumā ievieš importa atļauju vai piegādes sertifikātu sistēmu.

5. pants

Cukurs

1. Laikposmā, kas minēts Regulas (EK) Nr. 1260/2001 10. panta 1. punktā, uz minētās regulas 13. pantā minēto C cukuru, kurš eksportēts saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem Komisijas Regulā (EEK) Nr. 2670/81 (1981. gada 14. septembris), ar ko paredz sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus attiecībā uz cukura produkciju, kas pārsniedz kvotu⁽¹⁸⁾, un kurš ievests patēriņam Madeirā un Kanāriju salās tādā baltā cukura formā, kas atbilst KN kodam 1701, kā arī uz tādu cukuru, kas ievests rafinēšanai un patēriņam Azoru salās tādā jēlcukura formā, kurš atbilst KN kodam 1701 12 10, saskaņā ar šīs regulas nosacījumiem attiecina atbrīvojumu no ievad muitas, ievērojot šīs regulas 2. pantā minētos prognozējamo piegāžu bilances ierobežojumus.

2. Nosakot Azoru salu prasības attiecībā uz jēlcukuru, ņem vērā cukurbiešu vietējās ražošanas attīstību. Daudzumus, uz ko attiecas piegādes režīms, nosaka tā, lai nodrošinātu, ka Azoru salās rafinētā cukura gada kopējums nepārsniegtu 10 000 tonnu. Daudzumus, uz ko attiecas uz īpašais piegādes režīms, nosaka tā, lai Azoru salās rafinētā cukura gada kopējums nepārsniegtu 10 000 tonnu.

6. pants

Preparāti, kas gatavoti uz piena bāzes

Atkāpjoties no 2. panta, Kanāriju salas laikposmā no 2006. gada 1. janvāra līdz 2009. gada 31. decembrim var turpināt nodrošināties ar rūpnieciskai pārstrādei paredzētiem preparātiem, kas gatavoti uz piena bāzes, kam ir KN kodi 1901 90 99 un 2106 90 92, nepārsniedzot attiecīgos robežapjomus – 800 tonnu gadā un 45 tonnu gadā. Komisijas piešķirtais atbalsts šo divu produktu patēriņam nedrīkst pārsniegt,

III SADAĻA

PASĀKUMI VIETĒJĀS LAUKSAIMNIECĪBAS RAŽOŠANAS ATBALSTAM

9. pants

Atbalsta programmas

1. Attālākajos reģionos ir izveidotas Kopienas atbalsta programmas, kuros jo īpaši ir iekļauti vietējās lauksaimniecības ražošanas atbalsta pasākumi saskaņā ar Līguma Trešās daļas II sadaļas piemērošanas jomu.

2. Kopienas atbalsta programmas ievieš tādā ģeogrāfiskā mērogā, kādu attiecīgā dalībvalsts uzskata par vispiemērotāko. Programmas izstrādā kompetentas iestādes, ko izraugās attiecīgā dalībvalsts un kas pēc konsultācijām ar kompetentām iestādēm un organizācijām attiecīgā teritoriālajā mērogā šīs programmas iesniedz Komisijai.

3. Par katru attālāko reģionu var iesniegt tikai vienu Kopienas atbalsta programmu.

10. pants

Pasākumi

Kopienas atbalsta programmas ietver pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu vietējo lauksaimniecības produktu ražošanas nepārtrauktību un izvēršanu katrā attālajā reģionā.

⁽¹⁸⁾ OV L 262, 16.9.1981., 14. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 95/2002 (OV L 17, 19.1.2002., 37. lpp.).

11. pants

Savstarpēja atbilstība un saskaņotība

1. Pasākumi, kas veikti saskaņā atbalsta programmām, jāatbilst Kopienas tiesību aktiem un jāsaskan ar pārējām Kopienas politikām un pasākumiem, kas veikti saskaņā ar tām.

2. Īpaši jānodrošina tas, ka pasākumi, kas veikti saskaņā ar atbalsta programmām, saskan ar tiem, kas īstenoti ar pārējo kopējās lauksaimniecības politikas instrumentu palīdzību, jo īpaši ar pasākumiem, kas saistīti ar kopīgām tirgus organizācijām, lauku attīstību, produktu kvalitāti, dzīvnieku labturību un vides aizsardzību.

Saskaņā ar šo regulu nevar finansēt nevienu pasākumu:

- a) kā papildu atbalstu subsīdiju vai palīdzību režīmiem, kas izveidoti saistībā ar kopīgu tirgus organizāciju, izņemot ārkārtējas vajadzības gadījumos, kas pamatoti ar objektīviem kritērijiem;
- b) kā atbalstu pētījumu projektiem vai pasākumiem, kuru mērķis ir atbalstīt pētījumu projektus vai pasākumus, kas var pretendēt uz Kopienas finansējumu saskaņā ar Padomes Lēmumu 90/424/EEK (1990. gada 26. jūnijs) par izdevumiem veterinārijas jomā ⁽¹⁹⁾;
- c) kā atbalstu pasākumiem, uz ko attiecas Regula (EK) Nr. 1257/1999 un Padomes Regula (EK) Nr. 1698/2005 (2005. gada 20. septembris) par Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) atbalstu lauku attīstībai ⁽²⁰⁾.

12. pants

Kopienas atbalsta programmu saturs

Kopienas atbalsta programma ietver:

- a) kvantitatīvu attiecīgās lauksaimniecības ražošanas stāvokļa aprakstu, ņemot vērā pieejamos izvērtējuma rezultātus, kas rāda atšķirības, trūkumus un attīstības iespējas, atvēlētos

⁽¹⁹⁾ OV L 224, 18.8.1990., 19. lpp. Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 806/2003 (OV L 122, 16.5.2003., 1. lpp.).

⁽²⁰⁾ OV L 277, 21.10.2005., 1. lpp.

finanšu līdzekļus un galvenos to pasākumu rezultātus, kas veikti saskaņā ar Padomes Regulām (EK) Nr. 1452/2001, (EK) Nr. 1453/2001 un (EK) Nr. 1454/2001;

- b) ierosinātās stratēģijas aprakstu, izvēlētas prioritātes un kvantitatīvos mērķus, kā arī novērtējumu, kurā uzrādīta gaidāmā ietekme uz ekonomiku, vidi un sabiedrību, ieskaitot ietekmi uz nodarbinātību;
- c) iecerēto pasākumu un jo īpaši programmas īstenošanai paredzēto atbalsta shēmu aprakstu, kā arī vajadzības gadījumā informāciju par to, cik vajadzīgi ir pētījumi, demonstrācijas projekti, mācības vai tehniskās palīdzības darbības, kas saistītas ar attiecīgo pasākumu sagatavošanu, īstenošanu vai pielāgošanu;
- d) pasākumu īstenošanas grafiku un indikatīvu vispārēju finanšu tabulu, kurā uzrādīti līdzekļi, ko atvēlēs;
- e) pamatojumu tam, ka programmu dažādie pasākumi ir savstarpēji atbilstīgi un saskaņoti, kā arī kritērijus un kvantitatīvus rādītājus, ko izmantos uzraudzībai un izvērtēšanai;
- f) noteikumus, lai nodrošinātu efektīvu un pareizu programmu īstenošanu, tostarp reklāmas, uzraudzības un izvērtēšanas pasākumus, kā arī kvantitatīvu izvērtēšanas rādītāju definīciju un noteikumus par kontroli un sankcijām;
- g) to kompetentu iestāžu un struktūru izraudzīšanu, kas atbild par programmas īstenošanu, un asociētu attiecīgā līmeņa iestāžu vai struktūru un sociālekonomikas partneru izraudzīšanu, kā arī veikto konsultāciju iznākumu.

13. pants

Uzraudzība

Procedūras un fiziskos un finanšu rādītājus, kas paredzēti Kopienas atbalsta programmu īstenošanas efektīvas uzraudzības nodrošināšanai, pieņem saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto procedūru.

IV SADAĻA

PAPILDU PASĀKUMI

14. pants

Grafiskais simbols

1. Lai nodrošinātu attālākajiem reģioniem raksturīgu kvalitatīvu nepārstrādātu vai pārstrādātu lauksaimniecības produktu atpazīstamību un patēriņu, izveido grafisku simbolu.

2. Šā panta 1. punktā paredzētā grafiskā simbola izmantošanas nosacījumus ierosina attiecīgās profesionālās organizācijas. Attiecīgo valstu iestādes šos priekšlikumus līdz ar atzinumu nosūta Komisijai apstiprināšanai.

Simbola izmantošanu uzrauga oficiāla iestāde vai struktūra, ko apstiprinājušas kompetentās attiecīgās valsts iestādes.

15. pants

Lauku attīstība

1. Atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 1257/1999 7. panta, attiecībā uz attālākajiem reģioniem kopējais tāda atbalsta apjoms, kas jo īpaši ir paredzēts, lai veicinātu dažādošanu, pārstrukturēšanu vai virzību uz ilgtspējīgu lauksaimniecību lauku saimniecībās, kuru saimnieciskās darbības apjoms ir mazs un kuras jānorāda programmas papildinājumā, kas paredzēts Padomes Regulas (EK) Nr. 1260/1999 (1999. gada 21. jūnijs), ar ko paredz vispārīgus noteikumus par struktūrfondu (21) 18. panta 3. punktā un 19. panta 4. punktā, nepārsniedz 75 %, to izsakot kā procentuālo daļu no kompensējamo ieguldījumu apjoma.

2. Atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 1257/1999 28. panta 2. punkta, kopējais atbalsta apjoms, kas izteikts kā procentuālā daļa no kompensējamo ieguldījumu apjoma, nepārsniedz 65 % no ieguldījumiem uzņēmumos, kas nodarbojas galvenokārt ar tādu lauksaimniecības produktu pārstrādi un tirdzniecību, pie kuriem pieder galvenokārt vietējie produkti no nozarēm, kuras jānosaka Regulas (EK) Nr. 1260/1999 18. panta 3. punktā un 19. panta 4. punktā minētajā programmas papildinājumā. Saskaņā ar tiem pašiem nosacījumiem kopējais atbalsta apjoms maziem un vidējiem uzņēmumiem nepārsniedz 75 %.

3. Regulas (EK) Nr. 1257/1999 29. panta 3. punktā minēto ierobežojumu neattiecinā uz tropu vai subtropu mežiem vai mežu zemēm Francijas aizjūras departamentu, Azoru salu un Madeiras teritorijā.

4. Atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 1257/1999 24. panta 2. punkta, šīs regulas pielikumā paredzēto gada maksimāli pieļaujamo apjomu, par ko ir iespējams saņemt Kopienas atbalstu, var palielināt līdz divkārtam apjomam Azoru salu ezeru aizsardzības pasākumiem un pasākumiem, kā arī ainavas un lauksaimniecības zemju tradicionālo iezīmju aizsardzības pasākumiem, jo īpaši, lai saglabātu akmens sienas, kas balsta terases Madeirā.

5. Vajadzības gadījumā pasākumus, kas ir plānoti saskaņā ar šo pantu, iekļauj attiecīgajiem reģioniem paredzētajās Regulas (EK) Nr. 1260/1999 18. un 19. pantā minētajās programmās.

16. pants

Valsts atbalsts

1. Attiecībā uz lauksaimniecības produktiem, uz ko attiecas Līguma I pielikums un kam piemēro tā 87., 88. un 89. pantu, Komisija var atļaut darbības atbalstu produktu ražošanas, pārstrādes un tirdzniecības nozarēm, lai mazinātu tās konkrētas grūtības attālāko reģionu lauksaimniecībā, ko rada to nomaļais un attālais novietojums uz salām.

2. Dalībvalstis var piešķirt papildu finansējumu šīs regulas III sadaļā minēto Kopienas atbalsta programmu īstenošanai. Šajā gadījumā dalībvalstīm ir jāpaziņo Komisijai par valsts atbalstu un Komisijai tas ir jāapstiprina kā šo programmu sastāvdaļa saskaņā ar šīs regulas nosacījumiem. Šādi paziņotu atbalstu uzskata par tādu, kas ir paziņots Līguma 88. panta 3. punkta pirmā teikuma nozīmē.

17. pants

Augu aizsardzības programmas

1. Francijas un Portugāles iestādes iesniedz Komisijai, attiecīgi, Francijas aizjūras departamentu un Azoru salu un Madeiras augu vai augu produktu kaitēkļu apkarošanas programmas. Programmās jo īpaši norāda mērķus, kas jāsasniedz, darbības, kas jāveic, to ilgumu un izmaksas. Programmas, kas iesniegtas saskaņā ar šo pantu, neattiecas uz banānu aizsardzību.

(21) OV L 161, 26.6.1999., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 173/2005 (OV L 29, 2.2.2005., 3. lpp.).

2. Pamatojoties uz reģionu stāvokļa tehnisko analīzi, Kopiena palīdz finansēt 1. punktā paredzētās programmas.

3. Par 2. punktā minēto Kopienas finansiālo līdzdalību un atbalsta summu pieņem lēmumu saskaņā ar 26. panta 1. un 3. punktā minēto procedūru. Pasākumus, par ko var saņemt Kopienas finansējumu, nosaka saskaņā ar to pašu procedūru.

Šāda līdzdalība var segt līdz 60 % no kompensējamiem izdevumiem Francijas aizjūras departamentos un līdz 75 % no kompensējamiem izdevumiem Azoru salās un Madeirā. Maksājumu veic, pamatojoties uz Francijas un Portugāles iestāžu iesniegtiem dokumentiem. Vajadzības gadījumā Komisija var organizēt izmeklēšanu, ko tās vārdā veic eksperti, kā minēts 21. pantā Padomes Direktīvā 2000/29/EK (2000. gada 8. maijs) par aizsardzības pasākumiem pret tādu organismu ieviešanu, kas kaitīgi augiem vai augu produktiem, un pret to izplātību Kopienā ⁽²²⁾.

18. pants

Vīns

1. Azoru salām un Madeirai nepiemēro II sadaļas II nodaļu un III sadaļas I un II nodaļu Padomes Regulā (EK) Nr. 1493/1999 (1999. gada 17. maijs) par vīna tirgus kopīgo organizāciju ⁽²³⁾ un III nodaļu Komisijas Regulā (EK) Nr. 1227/2000 (2000. gada 31. maijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus piemērošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 1493/1999 par vīna tirgus kopīgo organizāciju attiecībā uz ražošanas potenciālu ⁽²⁴⁾.

2. Atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 1493/1999 19. panta 1. punkta, vīnogas no aizliegtām tiešo ražotāju hibrīdu vīnogulāju šķirnēm (*Noah*, *Othello*, *Isabelle*, *Jacquez*, *Clinton*, *Herbemont*), kas novāktas Azoru salās un Madeirā, var izmantot, lai ražotu vīnu, ko drīkst izplatīt tikai minētajos reģionos.

Portugāle līdz 2013. gada 31. decembrim būs pakāpeniski likvidējusi vīna dārzus, kas apstādīti ar aizliegtām tiešo ražotāju hibrīdu vīnogulāju šķirnēm, vajadzības gadījumā izmantojot

atbalstu, kas paredzēts Regulas (EK) Nr. 1493/1999 II sadaļas III nodaļā.

Portugāle katru gadu ziņo Komisijai par panākumiem, kas gūti, pārveidojot un pārstrukturējot platības, kas apstādītas ar aizliegtajām tiešo ražotāju hibrīdu vīnogulāju šķirnēm.

3. Regulas (EK) Nr. 1493/1999 II sadaļas II nodaļu un III sadaļu, kā arī Regulas (EK) Nr. 1227/2000 III nodaļu nepiemēro Kanāriju salām, izņemot krīzes destilāciju, kas paredzēta Regulas (EK) Nr. 1493/1999 30. pantā, ja pastāv ārkārtēji tirgus traucējumi, ko radījušas kvalitātes problēmas.

19. pants

Piens

1. No 1999./2000. tirdzniecības gada, lai papildmaksājumu sadalītu starp Regulas (EK) Nr. 1788/2003 4. pantā minētajiem ražotājiem, tikai ražotāji minētās regulas 5. panta c) punkta nozīmē, kuri ir reģistrēti un nodarbojas ar ražošanu Azoru salās, kā arī laiž tirgū produkciju daudzumos, kas pārsniedz to references daudzumu, kam pieskaitīts trešajā daļā minētais procentuālais daudzums, uzskata par tādiem, kas veicinājuši limita pārsniegšanu.

Papildmaksājumu maksā par daudzumiem, kas pārsniedz palielināto references daudzumu, pēc tam, kad ražotājiem Regulas (EK) Nr. 1788/2003 5. panta c) punkta nozīmē, kuri ir reģistrēti un nodarbojas ar lauksaimniecību Azoru salās, proporcionāli katram ražotājam pieejamam references daudzumam pārdaļīti neizmantojie daudzumi, nepārsniedzot minētā palielinājuma rezultātā radušās robežas.

Pirmajā daļā minētais procentuālais daudzums ir vienāds ar attiecību starp 73 000 tonnu laika posmā no 1999./2000. tirdzniecības gada līdz 2004./2005. tirdzniecības gadam un 23 000 tonnu 2005./2006. tirdzniecības gadā un katrai saimniecībai pieejamo references daudzumu kopumu 2000. gada 31. martā. Katram ražotājam minēto procentuālo daudzumu piemēro tikai tiem references daudzumiem, kas attiecīgajam ražotājam pieejami 2000. gada 31. martā.

⁽²²⁾ OV L 169, 10.7.2000., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2005/77/EK (OV L 296, 12.11.2005., 17. lpp.).

⁽²³⁾ OV L 179, 14.7.1999., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2165/2005 (OV L 345, 28.12.2005., 1. lpp.).

⁽²⁴⁾ OV L 143, 16.6.2000., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1216/2005 (OV L 199, 29.7.2005., 32. lpp.).

2. Piena vai piena ekvivalenta daudzums, kas laisti tirgū un pārsniedz references daudzums, bet kas ievēro šā panta 1. punktā minētos procentus, pēc iepriekšminētajā punktā paredzētās pārdalīšanas neņem vērā, konstatējot iespējamu limita pārsniegšanu Portugālē, ko aprēķina atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1788/2003 1. pantam.

3. Govs piena ražotājiem piemērojamo Regulā (EK) Nr. 1788/2003 paredzēto papildu nodevas režīmu nepiemēro ne Francijas aizjūras departamentiem, ne arī Madeirā vietējās produkcijas apjomam līdz 4 000 tonnu piena.

4. Atkāpjoties no 2. un 3. panta Padomes Regulā (EK) Nr. 2597/97 (1997. gada 18. decembris), ar ko paredz papildu noteikumus piena un piena produktu tirgus kopīgajai organizācijai attiecībā uz dzeramo pienu ⁽²⁵⁾, no Kopienas izcelsmes piena pulvera atjaunota sterilizēta piena ražošanu Madeirā atļauj atbilstīgi vietējā patēriņa vajadzībām, ciktāl šis pasākums nodrošina, ka uz vietas ražoto pienu savāc un tam ir noiets. Šis produkts paredzēts tikai vietējam patēriņam.

Sīki izstrādātus noteikumus šā punkta piemērošanai pieņem saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto procedūru. Ar šiem noteikumiem jo īpaši paredz iegūtā vietējā svaigā piena daudzumu pirms tā pārstrādes pirmajā daļā minētajā atjaunotajā sterilizētajā pienā.

20. pants

Lopkopība

1. Tikmēr, kamēr jaunu vīriešu kārtas liellopu skaits nav sasniedzis pietiekamu līmeni, lai nodrošinātu vietējās gaļas ražošanu Francijas aizjūras departamentos un Madeirā, ir iespējams importēt liellopus no trešām valstīm nobarošanai uz vietas un patēriņam Francijas aizjūras departamentos un Madeirā, nepiemērojot Regulas (EK) Nr. 1254/1999 30. pantā minētos muitas nodokļus.

Uz dzīvniekiem, par ko var saņemt šā panta pirmajā daļā minēto atbrīvojumu, attiecas 3. panta 4. punkts un 4. panta 1. punkts.

⁽²⁵⁾ OV L 351, 23.12.1997., 13. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1602/1999 (OV L 189, 22.7.1999., 43. lpp.).

2. To dzīvnieku skaitu, par kuriem var saņemt 1. punktā minēto atbrīvojumu, nosaka, ja, ņemot vērā vietējās ražošanas attīstību, ir pamatota vajadzība tos importēt. Šo skaitu un sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot šo pantu, tostarp nobarošanas laikposma minimāli pieļaujamo ilgumu, nosaka saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto procedūru. Prioritāte attiecībā uz šādiem dzīvniekiem ir ražotājiem, kam no nobarošanai paredzētajiem dzīvniekiem vismaz 50 % ir vietējas izcelsmes.

3. Gadījumā, ja piemēro Regulas (EK) Nr. 1782/2003 67. pantu un 68. panta 2. punkta a) apakšpunkta i) punktu, Portugāles iestādes var samazināt valstij noteikto maksimāli pieļaujamo daudzumu tiesībām uz maksājumiem par aitām un kazām un uz piemaksu par zīdītājgovīm. Tādā gadījumā saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto procedūru atbilstīgo apjomu nodod no maksimāli pieļaujamā daudzuma, kas noteikts, piemērojot iepriekš minētos noteikumus, maksimāli pieļaujamajam daudzumam, kurš minēts 23. panta 2. punkta otrajā ievilkumā.

21. pants

Valsts palīdzība tabakas ražošanai

Ar šo Spāniju pilnvaro piešķirt Kanāriju salām tabakas ražošanas atbalstu papildus piemaksai, kas paredzēta I sadaļā Regulā (EEK) Nr. 2075/92 (1992. gada 30. jūnijs) par jēltabakas tirgus kopīgo organizāciju ⁽²⁶⁾. Šā atbalsta piešķiršana salās nedrīkst radīt ražotāju savstarpēju diskrimināciju.

Atbalsta apjoms nedrīkst būt lielāks par EUR 2 980,62 par tonnu. Katru gadu izmaksā ne vairāk kā 10 tonnu papildu atbalstu.

22. pants

Atbrīvojums no muitas nodokļiem tabakai

1. Muitas nodokļus neuzliek tādas jēltabakas un daļēji apstrādātas tabakas tiešajam importam Kanāriju salās, uz kuru attiecas:

a) KN kods 2401; un

⁽²⁶⁾ OV L 215, 30.7.1992., 70. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1679/2005 (OV L 271, 15.10.2005., 1. lpp.).

b) šādas apakšpozīcijas:

- 2401 10 tabaka ar neizgrieztu vidējo dzīslu,
- 2401 20 tabaka ar daļēji vai pilnīgi izgrieztu vidējo dzīslu,
- ex 2401 20 cigāru ārējais apvalks uz turētājiem spolēs, kas paredzētas tabakas ražošanai,
- 2401 30 tabakas atkritumi,
- ex 2402 10 nepabeigti cigāri, neietīti,
- ex 2403 10 cigarešu materiāls (gatavs tabakas maisījums cigarešu, cigāru un cigarellu ražošanai),
- ex 2403 91 homogenizēta vai atjaunota tabaka, kas ir vai nav plāksnēs vai lentās,
- ex 2403 99 tabaka ar palielinātu apjomu.

Šā punkta pirmajā daļā minēto atbrīvojumu piemēro produktiem, kas paredzēti tabakas izstrādājumu vietējai ražošanai, ievērojot gada importa ierobežojumu apjomā, kas ir ekvivalents 20 000 tonnām jēltabakas ar izgrieztu vidējo dzīslu.

2. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto procedūru.

V SADAĻA

FINANŠU NOTEIKUMI

23. pants

Finanšu resursi

1. Laikposmā līdz 2006. gada 31. decembrim šajā regulā paredzētie pasākumi, izņemot 15. pantā noteiktos, ir interence, kas paredzēta, lai stabilizētu lauksaimniecības tirgus, kā noteikts 2. panta 2. punktā Padomes Regulā (EK) Nr. 1258/1999 (1999. gada 17. maijs) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu⁽²⁷⁾. No 2007. gada 1. janvāra tie paši pasākumi ir interences pasākumi, kas paredzēti, lai regulētu lauksaimniecības tirgus, kā noteikts 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā Padomes Regulā (EK) Nr. 1290/2005 (2005. gada 21. jūnijs) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu⁽²⁸⁾.

⁽²⁷⁾ OV L 160, 26.6.1999., 103. lpp. Regula atcelta ar Regulu (EK) Nr. 1290/2005 (OV L 209, 11.8.2005., 1. lpp.).

⁽²⁸⁾ OV L 209, 11.8.2005., 1. lpp.

2. Kopiena finansē šīs regulas II un III sadaļā paredzētos pasākumus, nepārsniedzot šādu gada maksimālo apjomu:

- Francijas aizjūras departamentiem: EUR 84,7 miljoni,
- Azoru salām un Madeirai: EUR 77,3 miljoni,
- Kanāriju salām: EUR 127,3 miljoni.

3. Summas, ko katru gadu piešķir II sadaļā paredzētajām programmām, nevar būt lielākas par šādām summām:

- Francijas aizjūras departamentiem: EUR 20,7 miljoni,
- Azoru salām un Madeirai: EUR 17,7 miljoni,
- Kanāriju salām: EUR 72,7 miljoni.

4. Šā panta 2. un 3. punktā minētās summas, ko piešķir katru gadu, 2006. gadam samazina par tādu izdevumu summām, ko izmanto pasākumiem, kurus īsteno saskaņā ar 29. pantā minētajām regulām.

VI SADAĻA

VISPĀRĒJI UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

24. pants

1. Attiecībā uz 23. panta 2. un 3. punktā minētajiem finanšu piešķirumiem dalībvalstis, vēlākais 2006. gada 14. aprīlī, iesniedz Komisijai kopējās programmas projektu.

Programmas priekšlikumā ir iekļauts prognozējamo piegāžu projekts saskaņā ar 2. panta 2. punktu; tajā ir norādīti produkti, to daudzums un atbalsta summas par piegādi no Kopienas, kā arī vietējās ražošanas atbalsta programmas projekts saskaņā ar 9. panta 1. punktu.

2. Komisija izvērtē kopējās ierosinātās programmas un lemj par to apstiprināšanu saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto procedūru, vēlākais, četrus mēnešus pēc to iesniegšanas.

3. Katru kopējo programmu piemēro, sākot no dienas, kad Komisija attiecīgai dalībvalstij paziņo savu piekrišanu.

25. pants

Īstenošanas noteikumi

Pasākumus, kas vajadzīgi šīs regulas īstenošanai, pieņem saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto procedūru. Tie jo īpaši ietver:

- apstākļus, kādos dalībvalstis var grozīt piegādes atbalsta daudzumus un līmeņus, kā arī vietējās ražošanas atbalsta vai līdzekļu piešķiršanas pasākumus,
- noteikumus par obligātajām kontroles prasībām un sankcijām, kas dalībvalstīm ir jāpiemēro,
- pasākumu un atbilstīgu summu noteikšanu saskaņā ar 23. panta 1. punktu, kas paredzētas pētījumiem, paraugprojektiem, izglītības vai palīdzības darbībām, kā izklāstīts 12. panta c) punktā, kā arī maksimālās finansējuma daļas noteikšanu attiecībā uz šiem pasākumiem, ko aprēķina no katras programmas kopējās summas.

26. pants

Pārvaldības komiteja

1. Komisijai palīdz Tiešo maksājumu pārvaldības komiteja, kas izveidota ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 144. pantu, izņemot attiecībā uz šīs regulas 15. panta īstenošanu, kurā Komisijai palīdz Lauksaimniecības struktūru un lauku attīstības komiteja, kas izveidota ar Regulas (EK) Nr. 1260/1999 50. pantu, un attiecībā uz šīs regulas 17. panta īstenošanu, kurā Komisijai palīdz Pastāvīgā augu veselības komiteja, kas izveidota ar Lēmumu 76/894/EEK⁽²⁹⁾.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 4. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 4. panta 3. punktā paredzētais termiņš ir viens mēnesis.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

⁽²⁹⁾ OV L 340, 9.12.1976., 25. lpp.

27. pants

Valstu pasākumi

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību šai regulai, jo īpaši attiecībā uz kontroli un administratīvām sankcijām, un par to informē Komisiju.

28. pants

Paziņojumi un atskaides

1. Dalībvalstis katru gadu, vēlākais, 15. februārī paziņo Komisijai par apropriācijām, kas ir to rīcībā un ko tās ir paredzējušas izmantot šajā regulā paredzēto programmu īstenošanai nākamajā gadā.

2. Dalībvalstis katru gadu, vēlākais, 31. jūlijā iesniedz Komisijai pārskatu par šajā regulā paredzēto pasākumu īstenošanu iepriekšējā gadā.

3. Komisija, vēlākais 2009. gada 31. decembrī un turpmāk ik pēc pieciem gadiem, iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei vispārēju pārskatu, kurā norādīta to darbību ietekme, kas veikti, piemērojot šo regulu, to vajadzības gadījumā papildinot ar attiecīgiem priekšlikumiem.

29. pants

Atcelšana

Ar šo atceļ Regulas (EK) Nr. 1452/2001, (EK) Nr. 1453/2001 un (EK) Nr. 1454/2001.

Atsauces uz atceltajām regulām uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās jālasa saskaņā ar atbilstības tabulu, kas pievienota I pielikumā.

30. pants

Pārejas pasākumi

Komisija saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto procedūru var pieņemt pārejas pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu līdzsvarotu pāreju no 2005. gadā spēkā esošā režīma uz režīmu, kas izriet no pasākumiem, kuri ieviesti ar šo regulu.

31. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 1782/2003

Ar šo Regulu (EK) Nr. 1782/2003 groza šādi.

1) Regulas 70. pantu groza šādi:

a) 1. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“b) visus pārējos tiešos maksājumus, kuri uzskaitīti VI pielikumā un pārskata laikposmā piešķirti lauksaimniekiem Francijas aizjūras departamentos, Azoru salās un Madeirā, Kanāriju salās un Egejas jūras salās, un tiešos maksājumus, kuri piešķirti pārskata laikposmā saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2019/93 6. pantu.”;

b) 2. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“2. Neskarot Regulas (EEK) Nr. 2019/93 6. panta 2. punktu, dalībvalstis piešķir šā panta 1. punktā minētos tiešos maksājumus, kas noteikti, ievērojot tos maksimāli pieļaujamās apjoms, kuri noteikti saskaņā ar šīs regulas 64. panta 2. punktu, ievērojot nosacījumus, kas paredzēti, attiecīgi, šīs regulas IV sadaļas 3. 6., un 7. līdz 13. nodaļā un Regulas (EEK) Nr. 2019/93 6. pantā.”.

2) Regulas 71. panta 2. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“2. Neskarot šīs regulas 70. panta 2. punktu, pārejas laikposmā attiecīgā valsts veic katru no VI pielikumā minētajiem tiešajiem maksājumiem, ievērojot nosacījumus, kas paredzēti, attiecīgi, šīs regulas IV sadaļas 3., 6. un 7. līdz 13. nodaļā un

Regulas (EEK) Nr. 2019/93 6. pantā, un to maksimāli pieļaujamo budžeta apjomu, kurš atbilst tādu tiešo maksājumu daļai 41. pantā minētajā valstij noteiktajā maksimāli pieļaujamā daudzumā, ko Komisija saskaņā ar šīs regulas 144. panta 2. punktā minēto procedūru noteikusi katram tiešajam maksājumam.”.

3) I un VI un pielikumu groza atbilstīgi šīs regulas II pielikumam.

32. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 1785/2003

Ar šo Regulu (EK) Nr. 1785/2003 groza šādi:

1) svīturo 5. pantu;

2) svīturo 11. panta 3. punktu.

33. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Tomēr attiecīgajās dalībvalstīs to piemēro no dienas, kad Komisija paziņo savu piekrišanu attiecībā uz kopējo programmu, kā minēts 24. panta 1. punktā, izņemot 24., 25., 26., 27. un 30. pantu, ko piemēro no regulas spēkā stāšanās, un 4. panta 3. punktu, ko piemēro no 2006. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2006. gada 30. janvārī

Padomes vārdā —
priekšsēdētāja
U. PLASSNIK

I PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Regula (EK) Nr. 1452/2001	Regula (EK) Nr. 1453/2001	Regula (EK) Nr. 1454/2001	Regula (EK) Nr. 1785/2003	Šī regula
1. pants	1. pants	1. pants		1. pants
2. pants	2. pants	2. pants		2. pants
3. panta 1.–4. punkts	3. panta 1.–4. punkts	3. panta 1.–4. punkts		3. pants
3. panta 5. punkts	3. panta 5. punkts	3. panta 5. punkts		4. pants
	3. panta 6. punkta trešā daļa			5. pants
			11. panta 3. punkts	7. pants
3. panta 6. punkta 1. un 2. daļa	3. panta 6. punkta 1. un 2. daļa	3. panta 6. punkta 1. un 2. daļa		8. pants
5. pants				—
6. pants				—
8. pants				—
9. pants				—
11. pants				—
12. pants				—
13. pants				—
14. pants				—
15. pants				—
16. pants				—
17. pants				—
18. pants				—
	5. pants			—
	6. pants			—
	7. pants			—
	9. pants			—
19. pants	11. pants	18. pants		14. pants
	13. pants			—
	14. pants			—
	15. pants			—
	16. pants			—

Regula (EK) Nr. 1452/2001	Regula (EK) Nr. 1453/2001	Regula (EK) Nr. 1454/2001	Regula (EK) Nr. 1785/2003	Šī regula
	17. pants			—
	18. pants			—
	19. pants			—
	20. pants			—
	22. panta 1. un 2. punkts, 3. punkta 1. un 2. daļa, 4. un 5. punkts			—
	24. pants			—
	25. pants			—
	26. pants			—
	27. pants			—
	28. pants			—
	30. pants			—
		4. pants		—
		5. pants		—
		7. pants		—
		8. pants		—
		9. pants		—
		10. pants		—
		11. pants		—
		13. pants		—
		14. pants		—
		17. pants		—
	31. pants			—
21. panta 1. un 2. punkts	33. panta 1. un 2. punkts	19. panta 1. un 2. punkts		15. panta 1. un 2. punkts
21. panta 3. punkts	33. panta 3. punkts			15. panta 3. punkts
	33. panta 5. punkts			15. panta 4. punkts
21. panta 5. punkts	33. panta 6. punkts	19. panta 4. punkts		15. panta 5. punkts
24. pants	36. pants	22. pants		16. panta 1. punkts
				16. panta 2. punkts
20. pants	32. pants			17. pants

Regula (EK) Nr. 1452/2001	Regula (EK) Nr. 1453/2001	Regula (EK) Nr. 1454/2001	Regula (EK) Nr. 1785/2003	Šī regula
	8. pants			18. panta 1. punkts
	10. pants			18. panta 2. punkts
		12. pants		18. panta 3. punkts
	23. pants			19. panta 1. un 2. punkts
10. panta 2. punkts	15. panta 3. punkts			19. panta 3. punkts
	15. panta 4. punkts			19. panta 4. punkts
7. pants	12. pants			20. panta 1. un 2. punkts
	22. panta 3. punkta trešā daļa			20. panta 3. punkts
		15. pants		21. pants
		16. pants		22. pants
25. pants	37. pants	23. pants		23. panta 1. punkts
				23. panta 2., 3. un 4. punkts
22. pants	34. pants	20. pants		25. pants
23. pants	35. pants	21. pants		26. pants
26. pants	38. pants	24. pants		27. pants
27. pants	39. pants	25. pants		28. pants
				29. pants
				31. pants
				32. pants
29. pants	41. pants	27. pants		33. pants

Nozare	Juridiskais pamats	Piezīmes
Vienreizējais maksājums	Šīs regulas III sadaļa	Ar ražošanu nesaistīts maksājums (sk. VI pielikumu) (*)
Vienotais platībmaksājums	Šīs regulas IV a sadaļas 143.b pants	Ar ražošanu nesaistīts maksājums, kas aizstāj visus tiešos maksājumus, kuri minēti šajā pielikumā
Cietie kvieši	Šīs regulas IV sadaļas 1. nodaļa	Platībmaksājums (piemaksa par kvalitāti)
Proteīnaugi	Šīs regulas IV sadaļas 2. nodaļa	Platībmaksājums
Rīsi	Šīs regulas IV sadaļas 3. nodaļa	Platībmaksājums
Rieksti	Šīs regulas IV sadaļas 4. nodaļa	Platībmaksājums
Kultūraugi ar augstu enerģētisko vērtību	Šīs regulas IV sadaļas 5. nodaļa	Platībmaksājums
Kartupeļi cietes ražošanai	Šīs regulas IV sadaļas 6. nodaļa	Ražošanas atbalsts
Piens un piena produkti	Šīs regulas IV sadaļas 7. nodaļa	Piemaksa par piena produktiem un papildu maksājums
Laukaugi Somijā un dažos Zviedrijas reģionos	Šīs regulas IV sadaļas 8. nodaļa (**) (****)	Īpašs reģionāls atbalsts laukaugu ražošanai
Sēklas	Šīs regulas IV sadaļas 9. nodaļa (**) (****)	Ražošanas atbalsts
Laukaugi	Šīs regulas IV sadaļas 10. nodaļa (***) (****)	Platībmaksājums, ieskaitot maksājumus par zemes atstāšanu atmatā, maksājumus par skābarības sagatavošanu, papildu summas (**), kā arī piemaksa un īpašs atbalsts cieto kviešu ražošanā
Aitas un kazas	Šīs regulas IV sadaļas 11. nodaļa (***) (****)	Piemaksa par aitām un kazām, papildu piemaksa un daži papildu maksājumi
Liellopu gaļa	Šīs regulas IV sadaļas 12. nodaļa (****)	Īpaša piemaksa (***), piemaksa par sezonas nobīdi, piemaksa par zīdītājgovīm (ieskaitot, ja to izmaksā par telēm, un ieskaitot valstij noteikto papildu piemaksu par zīdītājgovīm, ja to izmaksā kā līdzfinansējumu (***), kaušanas piemaksa (***), ekstensifikācijas maksājums, papildu maksājumi
Graudu pākšaugi	Šīs regulas IV sadaļas 13. nodaļa (****)	Platībmaksājums
Īpaši lauksaimniecības tipi un kvalitatīva ražošana	Šīs regulas 69. pants (****)	
Kaltēta lopbarība	Šīs regulas 71. panta 2. punkta otrā daļa (****)	
Mazu lauksaimnieku atbalsta shēma	Regulas (EK) Nr. 1259/1999 2.a pants	Pārejas režīmā: platībatkarīgs maksājums lauksaimniekiem, kas saņem mazāk nekā EUR 1 250
Oliveļļa	Šīs regulas IV sadaļas 10.b nodaļa	Platībmaksājums
Zīdārpriņi	Regulas (EEK) Nr. 845/72 1. pants	Atbalsts audzēšanas veicināšanai

Nozare	Juridiskais pamats	Piezīmes
Banāni	Regulas (EEK) Nr. 404/93 12. pants	Ražošanas atbalsts
Rozīnes	Regulas (EK) Nr. 2201/96 7. panta 1. punkts	Platībmaksājums
Tabaka	Šīs regulas IV sadaļas 10.c nodaļa	Ražošanas atbalsts
Apiņi	Šīs regulas IV sadaļas 10.d nodaļa (***) (****)	Platībmaksājums
Posei	Padomes Regulas (EK) Nr. 247/2006 III sadaļa (*****)	Tiešie maksājumi saskaņā ar 2. pantu, kas veikti saskaņā ar programmās ietvertajiem pasākumiem
Egejas jūras salas	Regulas (EEK) Nr. 2019/93 6. (**) (****), 8., 11. un 12. pants	Nozares: liellopu gaļa; kartupeļi; olīvas; medus
Kokvilna	Šīs regulas IV sadaļas 10.a nodaļa	Platībmaksājums

(*) 71. panta piemērošanas gadījumā – no 2005. gada 1. janvāra vai vēlāk. Attiecībā uz 2004. gadu vai vēlāku datumu 71. panta piemērošanas gadījumā uz tiešiem maksājumiem, kas uzrādīti VI pielikuma sarakstā, attiecas I pielikums, izņemot kaltētu lopbarību.

(**) 70. panta piemērošanas gadījumā.

(***) 66., 67. un 68. vai 68.a panta piemērošanas gadījumā.

(****) 69. panta piemērošanas gadījumā.

(*****) 71. panta piemērošanas gadījumā.

(*****) OV L 42, 14.2.2006., 1. lpp.”

2) VI pielikumu aizstāj ar šādu tekstu:

“VI PIELIKUMS

Tādu tiešo maksājumu saraksts, kas saistīti ar 33. pantā minēto vienreizējo maksājumu

Nozare	Juridiskais pamats	Piezīmes
Laukaugi	Regulas (EK) Nr. 1251/1999 2., 4. un 5. pants	Platībmaksājums, ieskaitot maksājumus par zemes atstāšanu atmatā, maksājumi par skābbārības sagatavošanu, papildu summas (*), kā arī piemaksa un speciāla palīdzība cieto kviešu ražošanai
Kartupeļu ciete	Regulas (EEK) Nr. 1766/92 8. panta 2. punkts	Maksājums lauksaimniekiem, kas audzē kartupeļus cietes ražošanai
Graudu pākšaugi	Regulas (EK) Nr. 1577/96 1. pants	Platībmaksājums
Rīsi	Regulas (EK) Nr. 3072/95 6. pants	Platībmaksājums
Sēklas (*)	Regulas (EEK) Nr. 2358/71 3. pants	Ražošanas atbalsts
Liellopu gaļa	Regulas (EK) Nr. 1254/1999 4., 5., 6., 10., 11., 13. un 14. pants	Īpaša piemaksa, piemaksa par sezonas nobīdi, piemaksa par zīdītājgovīm (ieskaitot, ja to izmaksā par telēm, un ieskaitot valstij noteikto papildu piemaksu par zīdītājgovīm, ja to izmaksā kā līdzfinansējumu), kaušanas piemaksa, ekstensifikācijas maksājums, papildu maksājumi
Piens un piena produkti	Šīs regulas IV sadaļas 7. nodaļa	Piemaksa par piena produktiem un papildu maksājumi (**)

Nozare	Juridiskais pamats	Piezīmes
Aitas gaļa un kazas gaļa	Regulas (EK) Nr. 2467/98 5. pants, Regulas (EEK) Nr. 1323/90 1. pants un Regulas (EK) Nr. 2529/2001 4. un 5. pants, 11. panta 1. punkts un 11. panta 2. punkta pirmais, otrais un ceturtais ievilkums	Piemaksa par aitām un kazām, papildu piemaksa un daži papildu maksājumi
Egejas jūras salas (*)	Regulas (EEK) Nr. 2019/93 6. panta 2. un 3. punkts	Nozare: liellopu gaļa
Kaltēta lopbarība	Regulas (EK) Nr. 603/95 3. pants	Piemaksa par pārstrādātiem produktiem (kā piemērots saskaņā ar šīs regulas VII pielikuma D punktu)
Kokvilna	Grieķijas Pievienošanās aktam pievie- notā 4. protokola 3. punkts par kokvilnu	Atbalsts maksājuma formā par neattīrītu kokvilnu
Oliveļļa	Regulas Nr. 136/66/EEK 5. pants	Ražošanas atbalsts
Tabaka	Regulas Nr. 2075/92/EEK 3. pants	Ražošanas atbalsts
Apiņi	Regulas (EEK) Nr. 1696/71 12. pants	Platībmaksājums
	Regulas (EK) Nr. 1098/98 2. pants	Atbalsts par pagaidu neaudzēšanu

(*) Izņemot 70. panta piemērošanas gadījumu.

(**) No 2007. gada, izņemot 62. panta piemērošanas gadījumu.”.

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 248/2006**(2006. gada 13. februāris),****ar kuru nosaka standarta ieviešanas vērtības nolūkā noteikt ieviešanas cenu atsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1994. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 3223/94 par sīki izstrādātiem augļu un dārzeņu ieviešanas režīma izpildes noteikumiem ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 4. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Regulā (EK) Nr. 3223/94, piemērojot Urugvajes kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumus, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta ieviešanas vērtības pielikumā precizētajiem produktu ievedumiem no trešām valstīm un periodiem.

- (2) Piemērojot iepriekš minētos kritērijus, standarta ieviešanas vērtības nosakāmas līmeņos, kas norādīti šīs regulas pielikumā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta ieviešanas vērtības, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 3223/94 4. pantā, ir tādas, kā norādīts tabulā, kas pievienota pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2006. gada 14. februārī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2006. gada 13. februārī

Komisijas vārdā —

lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors

J. L. DEMARTY

⁽¹⁾ OV L 337, 24.12.1994., 66. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 386/2005 (OV L 62, 9.3.2005., 3. lpp.).

PIELIKUMS

Komisijas 2006. gada 13. februāra Regulai, ar kuru nosaka standarta ieviešanas vērtības nolūkā noteikt ieviešanas cenu atsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem

(EUR/100 kg)		
KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta ieviešanas vērtība
0702 00 00	052	81,1
	204	42,1
	212	94,2
	624	106,4
	999	81,0
0707 00 05	052	153,9
	204	101,2
	999	127,6
0709 10 00	220	57,6
	624	101,9
	999	79,8
0709 90 70	052	123,6
	204	76,1
	999	99,9
0805 10 20	052	55,1
	204	52,4
	212	41,4
	220	46,7
	448	47,7
	624	79,5
	999	53,8
0805 20 10	204	91,9
	999	91,9
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	61,8
	204	113,2
	464	131,1
	624	76,2
	999	95,6
0805 50 10	052	43,1
	999	43,1
0808 10 80	400	113,6
	404	105,2
	528	80,3
	720	66,0
	999	91,3
0808 20 50	388	96,2
	400	86,9
	512	67,9
	528	85,9
	720	73,7
	999	82,1

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 750/2005 (OV L 126, 19.5.2005., 12. lpp.). Kods "999" nozīmē "citas izcelsmes vietas".

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 249/2006

(2006. gada 13. februāris),

ar ko groza Regulas (EK) Nr. 2430/1999, (EK) Nr. 937/2001, (EK) Nr. 1852/2003 un (EK) Nr. 1463/2004 attiecībā uz noteikumiem, ar kādiem atļauj izmantot barībā dažas piedevas, kas pieder pie kokcidiostatu un citu medicīnā izmantojamu vielu grupas

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 22. septembra Regulu (EK) Nr. 1831/2003 par dzīvnieku ēdināšanā lietotām piedevām ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 13. panta 3. punktu,

tā kā:

- (1) Regulas (EK) Nr. 1831/2003 13. panta 3. punktā paredzēta iespēja pēc atļaujas turētāja priekšlikuma mainīt piedevas atļaujas noteikumus.
- (2) Ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2430/1999 ⁽²⁾ piedevu "halofuginona hidrobromīds 6 g/kg" ("Stenorol"), kas pieder grupai "Kokcidiostati un citas zāļu vielas", atļāva izmantot dējējcaļu barībā 10 gadus. Atļauja bija saistīta ar personu, kas atbild par šīs piedevas laišanu apgrozībā.
- (3) Ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 937/2001 ⁽³⁾ piedevu "salinomicīnnātrijs 120 g/kg" ("Sacox 120"), kas pieder grupai "Kokcidiostati un citas zāļu vielas", atļāva izmantot gaļas trušu barībā 10 gadus. Atļauja bija saistīta ar personu, kas atbild par šīs piedevas laišanu apgrozībā.
- (4) Ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1852/2003 ⁽⁴⁾ piedevu "salinomicīnnātrijs 120 g/kg" ("Sacox 120 microGanulate"), kas pieder grupai "Kokcidiostati un citas zāļu vielas", atļāva izmantot dējējcaļu barībā 10 gadus. Atļauja bija saistīta ar personu, kas atbild par šīs piedevas laišanu apgrozībā.
- (5) Ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1463/2004 ⁽⁵⁾ piedevu "salinomicīnnātrijs 120 g/kg" ("Sacox 120 microGanulate"), kas pieder grupai "Kokcidiostati un citas zāļu vielas", atļāva izmantot gaļas caļu barībā 10 gadus. Atļauja bija saistīta ar personu, kas atbild par šīs piedevas laišanu apgrozībā, un aizstāja iepriekšējo šīs piedevas atļauju, kas nebija saistīta ar konkrētu personu.

(6) Atļauju turētājs Hoechst Roussel Vet GmbH and Intervet International bv saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1831/2003 13. panta 3. punktu iesniedza pieteikumus, ierosinot mainīt nosaukumu personai, kas atbild par 2. līdz 5. apsvērumā minēto piedevu laišanu apgrozībā. Pieteikumam bija pievienoti dati, kas liecināja, ka no 2005. gada 1. augusta šo piedevu tirdzniecības tiesības ir nodotas Huvepharma nv.

(7) Piedevas, kas saistīta ar personu, kura atbild par šīs piedevas laišanu apgrozībā, atļaujas piešķiršana citai personai notiek, pamatojoties uz tīri administratīvu procedūru, un neietvērā piedevu jaunu novērtējumu. Par pieteikumu informēja Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi.

(8) Lai Huvepharma nv varētu izmantot savas īpašuma tiesības, attiecīgi jāmaina tās personas nosaukums, kas atbild par šīs piedevas laišanu apgrozībā.

(9) Tādēļ attiecīgi jāgroza Regulas (EK) Nr. 2430/1999, (EK) Nr. 937/2001, (EK) Nr. 1852/2003 un (EK) Nr. 1463/2004.

(10) Ir lietderīgi paredzēt pārejas periodu, kura laikā varētu izlietot pašreizējos krājumus.

(11) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 2430/1999 I pielikumā ieraksta par E 764 2. ailē nosaukumu "Hoechst Roussel Vet GmbH" aizstāj ar "Huvepharma nv".

2. pants

Regulas (EK) Nr. 937/2001 IV pielikumā ieraksta par E 766 2. ailē nosaukumu "Intervet International bv" aizstāj ar "Huvepharma nv".

⁽¹⁾ OV L 268, 18.10.2003., 29. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 378/2005 (OV L 59, 5.3.2005., 8. lpp.).

⁽²⁾ OV L 296, 17.11.1999., 3. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1756/2002 (OV L 265, 3.10.2002., 1. lpp.).

⁽³⁾ OV L 130, 12.5.2001., 25. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 271, 22.10.2003., 13. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 270, 18.8.2004., 5. lpp.

3. pants

Regulas (EK) Nr. 1852/2003 pielikumā ieraksta par E 766 2. ailē nosaukumu “*Intervet International bv*” aizstāj ar “*Huve-pharma nv*”.

4. pants

Regulas (EK) Nr. 1463/2004 pielikumā ieraksta par E 766 2. ailē nosaukumu “*Intervet International bv*” aizstāj ar “*Huve-pharma nv*”.

5. pants

Pašreizējos krājumus, kas atbilst noteikumiem, kurus piemēroja pirms šīs regulas stāšanās spēkā, var turpināt laist tirgū un izmantot līdz 2006. gada 31. jūlijam.

6. pants

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2006. gada 13. februārī

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Markos KYPRIANOU

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 250/2006**(2006. gada 13. februāris),****ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 560/2005, ar ko nosaka dažus īpašus ierobežojošus pasākumus, kuri vērsti pret konkrētām personām un vienībām saistībā ar situāciju Kotdivuārā**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2005. gada 12. aprīļa Regulu (EK) Nr. 560/2005, ar kuru nosaka dažus īpašus ierobežojošus pasākumus, kuri vērsti pret konkrētām personām un vienībām saistībā ar situāciju Kotdivuārā⁽¹⁾, un jo īpaši tās 11. panta a) punktu,

tā kā:

- (1) Regulas (EK) Nr. 560/2005 I pielikumā ir uzskaitītas fiziskas un juridiskas personas un vienības, uz kurām saskaņā ar minēto regulu attiecas līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana.
- (2) Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes Sankciju komiteja 2006. gada 7. februārī noteica pirmās trīs

fiziskās personas, kam piemērojama līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana. Tālab attiecīgi jāgroza I pielikums.

- (3) Lai nodrošinātu šajā regulā paredzēto pasākumu efektivitāti, šai regulai jāstājas spēkā nekavējoties,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 560/2005 I pielikumu groza, kā noteikts šīs regulas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2006. gada 13. februārī

Komisijas vārdā —
ārējo attiecību ģenerāldirektors
Eneko LANDÁBURU

⁽¹⁾ OV L 95, 14.4.2005., 1. lpp.

PIELIKUMS

Padomes Regulas (EEK) Nr. 560/2005 I pielikumu groza šādi.

Pievieno šādas fiziskas personas:

- a) *Charles* **Blé Goudé**. Dzimšanas datums: 1.1.1972. Pilsonība: Kotdivuāra. Pase Nr.: PD, AE/088 DH 12;
 - b) *Eugène Ngoran Kouadio* **Djué**. Dzimšanas datums: 20.12.1969. vai 1.1.1966. Pilsonība: Kotdivuāra;
 - c) *Martin Kouakou* **Fofie**. Dzimšanas datums: 1.1.1968. Pilsonība: Kotdivuāra.
-

II

(Tiesību akti, kuru publicēšana nav obligāta)

KOMISIJA

KOMISIJAS IETEIKUMS

(2006. gada 6. februāris),

par dioksīnu, furānu un polihlorbifenilu (PCB) klātbūtnes samazināšanu dzīvnieku barībā un pārtikā

(izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 235)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2006/88/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

pieļaujamaais saturs lopbarībā tika noteikts tikai dioksīniem, nevis dioksīniem līdzīgajiem PCB.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 211. panta otro ievilkumu,

tā kā:

- (1) Komisijas 2002. gada 4. marta Ieteikums 2002/201/EK par dioksīnu, furānu un polihlorbifenilu (PCB) klātbūtnes samazināšanu dzīvnieku barībā un pārtikā⁽¹⁾ ir daļa no vispārējās stratēģijas, kā samazināt dioksīnu, furānu un polihlorbifenilu (PCB) klātbūtni vidē, dzīvnieku barībā un pārtikā. Tā nolūks ir dzīvnieku barībai un pārtikai ieteikt iedarbības līmeņus, bet ar laiku arī mērķa līmeņus.
- (2) Lai gan no toksikoloģijas viedokļa visiem līmeņiem būtu jāattiecas gan uz dioksīniem, gan dioksīniem līdzīgajiem PCB, maksimāli pieļaujamaais saturs pārtikas produktos 2001. gadā Komisijas 2001. gada 8. marta Regulā (EK) Nr. 466/2001, ar ko nosaka atsevišķu piesārņotāju maksimālos pieļaujamos līmeņus pārtikas produktos⁽²⁾ noteikts tikai dioksīniem, ņemot vērā, ka tajā laikā par dioksīniem līdzīgajiem PCB bija visai ierobežota informācija. Tieši tāpat 2001. gadā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. maija Direktīvu 2002/32/EK par nevēlamām vielām dzīvnieku barībā⁽³⁾ maksimāli

- (3) Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 466/2001 Komisijai līdz 2004. gada beigām noteikumi par dioksīniem pārtikā jāpārskata, ņemot vērā jaunākos datus par dioksīnu un dioksīniem līdzīgo PCB klātbūtni, jo īpaši tāpēc, lai vielām, kurām jānosaka maksimāli pieļaujamaais saturs, pieskaitītu arī dioksīniem līdzīgos PCB. Attiecībā uz dioksīniem dzīvnieku barībā līdzīga pārskatīšanas klauzula ir arī Direktīvā 2002/32/EK.

- (4) Šajā laikā iegūti pilnīgāki dati par dioksīniem līdzīgo PCB klātbūtni dzīvnieku barībā un pārtikā. Tāpēc noteikts maksimāli pieļaujamaais dioksīnu un dioksīniem līdzīgo PCB kopīgais saturs, ko izsaka Pasaules Veselības organizācijas toksiskuma ekvivalentos, izmantojot tās pieņemtos toksiskuma ekvivalences koeficientus WHO-TEF kā piemērotākā pieeja no toksikoloģijas viedokļa. Lai nodrošinātu pakāpenisku pāreju, papildus no jauna pieņemtajam dioksīnu un dioksīniem līdzīgo PCB kopīgajam saturam pārejas periodā jāturpina piemērot dioksīniem jau noteiktais maksimāli pieļaujamā satura līmenis.

- (5) Iedarbības līmeņi dioksīniem noteikti ar 2002. gada 4. marta Ieteikumu 2002/201/EK, lai rosinātu aktīvu pieeju dioksīnu un dioksīniem līdzīgo PCB piesārņojuma līmeņa samazināšanai dzīvnieku barībā un pārtikā. Šie iedarbības līmeņi kompetentajām institūcijām un uzņēmējiem ir līdzeklis, ar ko pievērst uzmanību gadījumiem, kad būtu ieteicams identificēt piesārņojuma avotu, un veikt pasākumus tā ietekmes samazināšanai vai novēršanai. ņemot vērā, ka dioksīnu un dioksīniem līdzīgo PCB piesārņojumam ir atšķirīgi avoti, iedarbības līmeņi tiek noteikti atsevišķi dioksīniem un atsevišķi dioksīniem līdzīgajiem PCB. Tāpēc ir lietderīgi aizstāt Ieteikumu 2002/201/EK.

⁽¹⁾ OV L 67, 9.3.2002., 69. lpp.

⁽²⁾ OV L 77, 16.3.2001., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1822/2005 (OV L 293, 9.11.2005., 11. lpp.).

⁽³⁾ OV L 140, 30.5.2002., 10. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2005/87/EK (OV L 318, 6.12.2005., 19. lpp.).

- (6) Turklāt iedarbības līmeņi periodiski jāpārskata, ņemot vērā dioksīnu un dioksīniem līdzīgo PCB klātbūtnes samazināšanās tendences un aktīvo pieeju, kas vērsta uz to radītā dzīvnieku barības un pārtikas piesārņojuma samazināšanu.
- (7) Direktīvā 2002/32/EK paredzētas iespējas noteikt iedarbības līmeņus. Tāpēc ir ieteicams dioksīniem un dioksīniem līdzīgajiem PCB noteiktos iedarbības līmeņus pārcelt uz Direktīvu 2002/32/EK.
- (8) Mērķa līmenis norāda dzīvnieku barības un pārtikas piesārņojuma līmeni, kas jāpanāk, lai dioksīnu un dioksīniem līdzīgo PCB kopīgās uzņemtās nedēļas devas (TWI) kaitīgo iedarbību uz iedzīvotāju lielāko daļu samazinātu līdz Pārtikas zinātniskās komitejas (PZK) noteiktajam līmenim. Tie jānosaka, ņemot vērā precīzāku informāciju par vides aizsardzības pasākumu ietekmi un pasākumiem, kas vērsti pret piesārņojuma avotiem dzīvnieku barības un pārtikas līmenī, lai samazinātu dioksīnu un dioksīniem līdzīgo PCB klātbūtni dažādos dzīvnieku barības līdzekļos, lopbarībā un pārtikas produktos. Ņemot vērā, ka paredzot mērķa līmeņus, jāņem vērā daudz dažādu faktoru, šo mērķa līmeņu noteikšana jāatliek līdz 2008. gada beigām,

AR ŠO IESAKA.

- (1) Dalībvalstīm veikt regulāru dioksīnu un dioksīniem līdzīgo PCB izlases veida kontroli atbilstoši dzīvnieku barības līdzekļu, lopbarības ražošanas un izmantošanas apjomam, kā arī pārtikas patēriņam, un ja iespējams, – arī to PCB izlases veida kontroli dzīvnieku barības līdzekļos, lopbarībā un pārtikas produktos, kas netiek pieskaitīti dioksīniem līdzīgajiem PCB. Šī kontrole jāveic saskaņā ar Komisijas 2004. gada 11. oktobra Ieteikumu 2004/704/EK par dioksīnu un dioksīnu tipa polihlordifenilu (PCB) fona līmeņu kontroli dzīvnieku barībā ⁽¹⁾ un Komisijas 2004. gada 11. oktobra Ieteikumu 2004/705/EK par dioksīnu un dioksīnu tipa polihlordifenilu (PCB) fona līmeņu uzraudzību pārtikas produktos ⁽²⁾.
- (2) Gadījumos, kad netiek ievēroti Direktīvas 2002/32/EK un Regulas (EK) Nr. 466/2001 noteikumi un (saskaņā ar 3. punktu) gadījumos, kad dioksīnu un dioksīniem līdzīgo PCB piesārņojuma līmenis pārsniedz šā ieteikuma I pielik-

kumā norādītos iedarbības līmeņus attiecībā uz pārtiku un II pielikumā Direktīvā 2002/32/EK attiecībā uz dzīvnieku barību, sadarbībā ar uzņēmējiem:

- a) sākt izpēti piesārņojuma avota identificēšanai,
- b) veikt pasākumus konkrētā piesārņojuma avota radītā piesārņojuma samazināšanai vai likvidēšanai,
- c) pārbaudīt to PCB klātbūtni, kas netiek pieskaitīti dioksīniem līdzīgajiem PCB.
- (3) Dalībvalstīm, kurās dioksīnu un dioksīniem līdzīgo PCB piesārņojuma fona līmenis ir īpaši augsts, noteikt valsts iedarbības līmeņus uz vietas pašu valstī ražotajiem dzīvnieku barības līdzekļiem, lopbarībai un pārtikai līmenī, kādā ir apmēram 5 % no rezultātiem, kas iegūti 1. punktā minētajā kontrolē, veikt izpēti piesārņojuma avota identificēšanai.
- (4) Dalībvalstīm informēt Komisiju un pārējās dalībvalstis par izpētes rezultātiem un pasākumiem, kas veikti piesārņojuma avota samazināšanai vai likvidēšanai.
- (5) Katru gadu vēlākais līdz 31. martam dalībvalstis sniedz 4. punktā minēto informāciju attiecībā uz pārtikas produktiem, un attiecībā uz dzīvnieku barību kā daļu no gadskārtējā pārskata, kas jāiesniedz Komisijai saskaņā ar 22. panta 2. punktu Padomes Direktīvā 95/53/EK ⁽³⁾, izņemot gadījumus, kad pārējām dalībvalstīm šī informācija ir vajadzīga nekavējoties, tā jāsniedz tūlīt. Pēc daudzgadu dalībvalstu kontroles plānu īstenošanas, kas minēti 41. un 42. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulā (EK) Nr. 882/2004 par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem ⁽⁴⁾, informāciju var sniegt kā tā gada pārskata daļu, kas jānosūta Komisijai saskaņā ar 44. pantu Regulā (EK) Nr. 882/2004.

Ar šo no 2006. gada 14. novembra tiek atcelts Komisijas Ieteikums 2002/201/EK.

Briselē, 2006. gada 6. februārī

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Markos KYPRIANOU

⁽¹⁾ OV L 321, 22.10.2004., 38. lpp.

⁽²⁾ OV L 321, 22.10.2004., 45. lpp.

⁽³⁾ OV L 265, 8.11.1995., 17. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/46/EK (OV L 234, 2.9.2001., 55. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp. Labots ar OV L 191, 28.5.2004., 1. lpp.

PIELIKUMS

Dioksīni (polihlordibenz-*para*-dioksīnu (PCDD) un polihlordibenzfurānu (PCDF) kopīgais saturs, izteikts Pasaules Veselības organizācijas (WHO) toksiskuma ekvivalentos, izmantojot WHO-TEF (toksiskuma ekvivalences koeficientus, 1997)), un dioksīniem līdzīgo PCB (polihlorbifenilu kopīgais saturs, izteikts Pasaules Veselības organizācijas (WHO) toksiskuma ekvivalentos, izmantojot WHO-TEF (toksiskuma ekvivalences koeficientus, 1997))

Pārtikas produkts	Iedarbības līmenis dioksīniem + furāniem (WHO-TEQ) ⁽¹⁾	Iedarbības līmenis dioksīniem līdzīgajiem PCB (WHO-TEQ) ⁽¹⁾	Mērķa līmenis (dioksīnu, furānu un dioksīniem līdzīgo PCB kopīgais saturs) (WHO-TEQ) ⁽¹⁾
Gaļa un gaļas izstrādājumi ⁽²⁾			
— atgremotāju dzīvnieku (liellopu, aitas)	1,5 pg/g tauku ⁽³⁾	1,0 pg/g tauku ⁽³⁾	⁽⁴⁾
— mājputnu un saimniecībā audzētu medījumu	1,5 pg/g tauku ⁽³⁾	1,5 pg/g tauku ⁽³⁾	⁽⁴⁾
— cūkas	0,6 pg/g tauku ⁽³⁾	0,5 pg/g tauku ⁽³⁾	⁽⁴⁾
Sauszemes dzīvnieku aknas un atvasinātie produkti	4,0 pg/g tauku ⁽³⁾	4,0 pg/g tauku ⁽³⁾	⁽⁴⁾
Zivs muskuļu gaļa, zvejniecības produkti un to izstrādājumi, izņemot zušus ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾	3,0 pg/g svaiga svara	3,0 pg/g svaiga svara	⁽⁴⁾
Zušu muskuļu gaļa (<i>Anguilla anguilla</i>) un tās izstrādājumi ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾	3,0 pg/g svaiga svara	6,0 pg/g svaiga svara	⁽⁴⁾
Piens ⁽⁸⁾ un piena produkti, ieskaitot sviesta taukus	2,0 pg/g tauku ⁽³⁾	2,0 pg/g tauku ⁽³⁾	⁽⁴⁾
Vistu olas un olu izstrādājumi ⁽⁹⁾	2,0 pg/g tauku ⁽³⁾	2,0 pg/g tauku ⁽³⁾	⁽⁴⁾
Eļļas un tauki			
– Dzīvnieku tauki			
– atgremotājdzīvnieku	1,5 pg/g tauku	1,0 pg/g tauku	⁽⁴⁾
– mājputnu un saimniecībā audzētu medījumu	1,5 pg/g tauku	1,5 pg/g tauku	⁽⁴⁾
– cūku	0,6 pg/g tauku	0,5 pg/g tauku	⁽⁴⁾
– jaukti dzīvnieku tauki	1,5 pg/g tauku	0,75 pg/g tauku	⁽⁴⁾
– Augu eļļas un tauki	0,5 pg/g tauku	0,5 pg/g tauku	⁽⁴⁾
– jūras dzīvnieku eļļa (zivju eļļa, zivju aknu eļļa un citas cilvēku pārtikai paredzētas jūras organismu eļļas)	1,5 pg/g tauku	6,0 pg/g tauku	⁽⁴⁾
Augļi, dārzeņi un labība	0,4 ng/kg produkta	0,2 ng/kg produkta	⁽⁴⁾

⁽¹⁾ Augstākā pieļaujamā koncentrācija: augstāko pieļaujamo koncentrāciju aprēķina, pieņemot, ka ar kvantitatīvās noteikšanas robežu vienādas visas tās radniecīgo vielu koncentrācijas, kuras ir zem kvantitatīvās noteikšanas robežas.

⁽²⁾ Liellopu gaļa, aitas gaļa, cūkgaļa, mājputnu un saimniecībā audzētu medījumu gaļa saskaņā ar I pielikumu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulā (EK) Nr. 853/2004, ar ko nosaka īpašus higiēnas noteikumus par dzīvnieku izcelsmes pārtiku (OV L 139, 30.4.2004. Labojums publicēts OV L 226, 25.6.2004., 22. lpp.), bet izņemot minētajā pielikumā definētos subproduktus.

⁽³⁾ Iedarbības līmeņi neattiecas uz pārtikas produktiem, kuru tauku saturs < 1 %.

⁽⁴⁾ Mērķa līmeņus noteiks līdz 2008. gada beigām.

⁽⁵⁾ Zivju un zvejniecības produktu muskuļu gaļa, kā definēts Padomes Regulas (EK) Nr. 104/2000 1. panta a), b), c), e) un f) kategorijā (OV L 17, 21.1.2000., 22. lpp.). Regulā izdarīti grozījumi ar 2003. gada Pievienošanās aktu. Iedarbības līmeņi attiecas uz vēžveidīgajiem, izņemot krabju brūno gaļu un omāru un līdzīgu lielo vēžveidīgo dzīvnieku (*Nephropidae* un *Palinuridae*) galvas un krūškurvja gaļu, un galvkājiem bez iekšējiem orgāniem.

⁽⁶⁾ Ja zivs paredzēta ēšanai veselā veidā, maksimāli pieļaujamā koncentrācija attiecas uz visu zivi.

⁽⁷⁾ Ja iedarbības līmeņi tiek pārsniegti, ne vienmēr ir jāveic izpēte attiecībā uz piesārņojuma avotu, jo vairākās teritorijās dažām zivju sugām piesārņojuma fona koncentrāciju līmenis ir tuvu iedarbības līmenim, vai pat to pārsniedz. Tomēr šādos gadījumos, kad iedarbības līmeņi tiek pārsniegti, ieteicams reģistrēt visu informāciju, piemēram, paraugu ņemšanas laiku, ģeogrāfisko izcelsmi, zivju sugas ..., ņemot vērā turpmākos pasākumus, kas saistīti ar dioksīnu un dioksīniem līdzīgo savienojumu klātbūtni zivīs un zvejniecības produktos.

⁽⁸⁾ Piens (svaigs piens, piens, kas paredzēts piena produktu ražošanai uz piena bāzes, termiski apstrādāts piens, kā definēts Regulas (EK) Nr. 853/2004 I pielikumā).

⁽⁹⁾ Vistu olas un olu izstrādājumi kā definēti I pielikumā Regulā (EK) Nr. 853/2004.

KOMISIJAS LĒMUMS

(2006. gada 10. februāris),

ar ko pieņem darba plānu 2006. gadam Kopienas rīcības programmas īstenošanai sabiedrības veselības aizsardzības jomā (2003–2008), iekļaujot gada darba programmu dotācijām

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2006/89/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 110. pantu,ņemot vērā Komisijas 2002. gada 23. decembra Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 2342/2002, ar ko paredz īstenošanas kārtību Padomes Regulai (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam ⁽²⁾, un jo īpaši tās 166. pantu,ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 23. septembra Lēmumu Nr. 1786/2002/EK par Kopienas rīcības programmas pieņemšanu sabiedrības veselības aizsardzības jomā (2003–2008) ⁽³⁾ un jo īpaši tā 8. panta 1. punktu,ņemot vērā Komisijas 2004. gada 15. decembra Lēmumu 2004/858/EK, ar kuru izveido Veselības aizsardzības programmas izpildaģentūru Kopienas darbību pārvaldei veselības aizsardzības jomā – atbilstīgi Padomes Regulai (EK) Nr. 58/2003 ⁽⁴⁾, un jo īpaši tā 6. pantu,

tā kā:

- (1) Ar Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 110. pantu paredzēts, ka dotācijas regulējamas ar gada programmu, kas publicējama gada sākumā.
- (2) Saskaņā ar Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 2342/2002 166. pantu gada darba programmā dotācijām jāprecizē pamatdokuments, mērķi, grafiks uzaicinājumiem iesniegt priekšlikumus, norādot paredzamo summu un plānotos rezultātus.
- (3) Saskaņā ar 15. panta 2. punktu Komisijas 2005. gada 15. marta Lēmumā par iekšējiem noteikumiem par Eiropas Kopienas vispārējā budžeta īstenošanu (Komisijas iedaļa),

lēmumu, ar ko pieņem gada programmu, kura minēta Finanšu regulas 110. pantā, var uzskatīt par finansēšanas lēmumu Finanšu regulas 75. panta nozīmē, ar nosacījumu, ka tas nodrošina pietiekami detalizētu regulējumu.

- (4) Ar Lēmuma Nr. 1786/2002/EK 8. pantu paredzēts Komisijai pieņemt gada darba plānu programmas īstenošanai, izklāstot prioritātes un veicamās darbības, tostarp resursu piešķiršanu.
- (5) Tāpēc jāpieņem darba plāns 2006. gadam.
- (6) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Programmas komitejas sniegto atzinumu.
- (7) Saskaņā ar Komisijas Lēmuma 2004/858/EK 6. pantu Veselības aizsardzības programmas izpildaģentūra saņem Eiropas Savienības vispārējā budžetā iekļauto dotāciju.

IR NOLĒMUSI ŠĀDI.

Vienīgais pants

Tiek pieņemts 2006. gada darba plāns Kopienas rīcības programmas īstenošanai sabiedrības veselības aizsardzības jomā (2003–2008), kā norādīts pielikumā.

Šīs programmas īstenošanu nodrošina Veselības un patērētāju aizsardzības ģenerāldirektors.

Briselē, 2006. gada 10. februārī

Komisijas vārdā —

Komisijas loceklis

Markos KYPRIANOU

⁽¹⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 357, 31.12.2002., 1. lpp.⁽³⁾ OV L 271, 9.10.2002., 1. lpp.⁽⁴⁾ OV L 369, 16.12.2004., 73. lpp.

PIELIKUMS

KOPIENAS RĪCĪBA SABIEDRĪBAS VESELĪBAS AIZSARDZĪBAS JOMĀ

(2003–2008)

DARBA PLĀNS 2006. GADAM

1. VISPĀRĒJAIS KONTEKSTS

1.1. Politiskais un juridiskais konteksts

Līguma 152. panta 1. punktā teikts, ka, veidojot un īstenojot visas Kopienas politikas jomas, jānodrošina augsts cilvēku veselības aizsardzības līmenis.

Eiropas Parlaments un Padome 2002. gada 23. septembrī pieņēma lēmumu, ar ko izveido Kopienas rīcības programmu sabiedrības veselības aizsardzības jomā (2003–2008) ⁽¹⁾ (turpmāk tekstā "Programmas lēmums").

Galvenais mērķis pirmajos trijos programmas pastāvēšanas gados bija izveidot pamatu visaptverošai un saskaņotai nostādnei, koncentrējot uzmanību uz trīs galvenajām prioritātēm: informācija par veselību, veselības apdraudējumi un veselību noteicošie faktori. Visām šīm trīs jomām vajadzēja veicināt augstu fiziskās un garīgās veselības un labklājības līmeni visā ES. Programmā bija paredzētas darbības, lai izveidotu pašnoturīgus mehānismus, kas ļauj dalībvalstīm koordinēt ar veselību saistītos pasākumus.

Rezultātā vairāk nekā 200 projekti jau izraudzīti finansēšanai ⁽²⁾, un tas ir stabils pamats turpmākiem pasākumiem. Pateicoties 2003.–2005. gada darba plānu īstenošanas analīzei, ir pilnveidoti pasākumi 2006. gadam, lai nodrošinātu, ka vērā tiek ņemtas iepriekš neskartas jomas. Sinerģismu un komplementaritāti nodrošinās darbs, ko veic attiecīgās veselības jomā darbojošās starptautiskās organizācijas, piemēram, Pasaules veselības organizācija (PVO), Eiropas Padome un Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācija (ESAO). Sadarbība ar šādām organizācijām 2006. gadā tiks pastiprināta.

1.2. Jaunas prioritātes 2006. gadam

Pamatojoties uz iepriekšējās darba programmās minētajām prioritātēm, 2006. gada darba programmā ir noteiktas jaunas prioritātes. 2006. gada prioritātes no jauna skar dažas pamatdarbības, kas jau ir uzsāktas, un arī jaunas jomas, proti,

1) attiecībā uz informāciju par veselību:

— jauns degpunkts: veselības indikatori (*European Community Health Indicators – ECHI*) reģionālā līmenī, traumu datu bāzes pabeigšana, Eiropas sabiedrības veselības portāla pabeigšana,

— jaunas prioritātes: ar dzimumu saistītās veselības problēmas; retu slimību pacientu grupas un Eiropas references centru tīkli;

2) attiecībā uz veselības apdraudējumiem:

— jauna prioritāte: sagatavotība gripas pandēmijai un reaģēšana tās gadījumā,

— jauns degpunkts: riska pārvaldība un veselības apdraudējumu un slimnīcās iegūtu infekciju paziņošana šobrīd, kad sācis darboties un veselības apdraudējumu riska novērtēšanu pārņem Eiropas Slimību profilakses un kontroles centrs ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 23. septembra Lēmums 1786/2002/EK par Kopienas rīcības programmas pieņemšanu sabiedrības veselības aizsardzības jomā (2003–2008). (OV L 271, 9.10.2002.).

⁽²⁾ Skat. http://europa.eu.int/comm/health/ph_projects/project_en.htm

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Regula (EK) Nr. 851/2004 par Eiropas Slimību profilakses un kontroles centra izveidi (OV L 142, 30.4.2004., 1. lpp.).

3) attiecībā uz veselību noteicošajiem faktoriem:

- jauns jautājums: degpunktā ir uzturs, HIV/AIDS, smēķēšanas denormalizēšana, narkomānijas radītā kaitējuma novēršana, jo īpaši jauniešiem,
- jaunas ES prezidējošo valstu prioritātes: Apvienotā Karaliste (nevienlīdzība), Austrija (diabēts) ⁽⁴⁾ un Somija (veselība visās politikas jomās).

1.3. Mehānismi sadarbībai ar starptautiskām organizācijām

Saskaņā ar Programmas lēmuma ⁽¹⁾ 11. pantu programmas īstenošanas laikā veicina sadarbību ar starptautiskām organizācijām, kas kompetentas sabiedrības veselības jomā.

Sadarbība ar PVO

Sadarbību ar PVO īsteno saskaņā ar šo:

- “Nolīgums starp Apvienoto Nāciju Organizāciju un Eiropas Kopienu par principiem, ko piemēro, Kopienai finansējot vai līdzfinansējot programmas un projektus, kurus pārvalda Apvienoto Nāciju Organizācija,” kurš stājās spēkā 1999. gada 9. augustā, un pārbaudes klauzulas nolīgums starp Eiropas Kopienu un Apvienoto Nāciju Organizāciju (ar grozījumiem), kurš stājās spēkā 1995. gada 1. janvārī;
- vēstuli apmaiņā starp PVO un Eiropas Komisiju par sadarbības nostiprināšanu un pastiprināšanu (tostarp paziņojums par regulējumu un pasākumiem sadarbībai starp PVO un Eiropas Komisiju, kas ir daļa no vēstulu apmaiņas) ⁽⁵⁾.

Ja nav panākta cita vienošanās ārkārtējos apstākļos, Eiropas Komisijas finansiālo atbalstu PVO veiktām darbībām sniedz saskaņā ar Finanšu un administratīvās sistēmas nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Apvienoto Nāciju Organizāciju, kas stājās spēkā 2003. gada 29. aprīlī (kam 2003. gada 11. decembrī pievienojusies PVO).

Sadarbībā ar PVO 2006. gadā tiks turpinātas pašreizējās iniciatīvas starp abām organizācijām, un tajā var iekļaut arī papildu jomas, kas norādītas šajā darba programmā, ja tās vislabāk var īstenot ar PVO starpniecību. Sadarbības jomas norāda īpaši Komisijas lēmumā.

Sadarbība ar ESAO

Ar tiešo dotāciju līgumiem, ko Eiropas Komisija noslēgusi ar ESAO, ir paredzēts aptvert Sabiedrības veselības aizsardzības programmas jomas, kas saderīgas ar ESAO sabiedrības veselības aizsardzības darba plānu 2005.–2006. gadam, jo īpaši jomas, kas saistītas ar:

- veselības datu uzskaites sistēmas (*System of Health Accounts*) uzlabošanu un tās izstrādes atbalstu, kā arī datu vākšanu Kopienas statistikas programmā ⁽⁶⁾ neiekļautās jomās, jo īpaši par izdevumiem veselības aizsardzībai atbilstoši slimību kategorijām, dzimumam un vecumam (attiecībā uz vecumu jāņem vērā pašreizējie izmēģinājuma pētījumi);
- jautājumiem par veselības aprūpes speciālistu starptautisko mobilitāti, kas nav iekļauti pašreizējās ES darbībās.

⁽⁴⁾ <http://www.diabeteskonferenz.at/>

⁽⁵⁾ http://europa.eu.int/comm/health/ph_international/int_organisations/who_en.htm

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 16. decembra Lēmums 2367/2002/EK par Kopienas statistikas programmu no 2003. līdz 2007. gadam (OV L 358, 31.12.2002., 1. lpp.).

Sadarbība ar Eiropas Slimību profilakses un kontroles centru

Eiropas Slimību profilakses un kontroles centrs pilnu darbību sāks 2006. gadā. Turpināsies un pastiprināsies operatīvā sadarbība. Lipīgo slimību jomā centrs būs atbildīgs par riska novērtējumu, zinātnisko un tehnisko informāciju, lipīgo slimību uzraudzību, laboratoriju sadarbību un resursu palielināšanu. Centrs ar savu zinātnisko potenciālu tieši atbalstīs Komisiju un dalībvalstis. Šis atbalsts ļaus Komisijai un dalībvalstīm vairāk uzmanības veltīt riska pārvaldībai. Centra pasākumu uzdevums ir atspoguļots arī šajā darba programmā. Prioritārajā jomā, kas paredzēta, lai ātri un koordinēti reaģētu uz veselības apdraudējumiem (2.2. punkts), projektu uzmanības centrā būs Eiropas Slimību profilakses un kontroles centra darbību papildinoši temati: īpašu apdraudējumu pārvaldība, vispārējās sagatavotības plānošana, veselības drošība un cilvēka izcelsmes vielu nekaitīgums.

1.4. Līdzekļu piešķiršana**1.4.1. Budžeta pozīcijas**

Saskaņā ar šo programmu veiktajām darbībām jāveicina augsts veselības aizsardzības līmenis un jāuzlabo sabiedrības veselība. Finansējumu var piešķirt, izmantojot projektu dotācijas. Komisija var noslēgt līgumus par to Kopienas darbību īstenošanu, kas ietilpst šīs darba programmas jomās, ievērojot publiskā iepirkuma procedūras (konkursus). Šajā darba plānā ir pārskats par darbībām, kas sākas 2006. gadā.

Budžeta pozīcija darbības līdzekļiem ir 17 03 01 01 – Sabiedrības veselība (2003–2008).

Budžeta pozīcija administratīvajiem līdzekļiem ir 17 01 04 02 – Sabiedrības veselība (2003–2008) – Administratīvie izdevumi.

Budžeta pozīcija administratīvajiem līdzekļiem, kas saistīti ar Veselības aizsardzības programmas izpildaģentūru, ir 17 01 04 30.

Programmas finanses laika posmam no 2003. līdz 2008. gadam ir 353,77 miljoni euro. Paredzamais budžets 2006. gadam (saistības) ir EUR 53 400 000 ⁽⁷⁾ (vērā netiek ņemti administratīvie līdzekļi, kas saistīti ar Veselības aizsardzības programmas izpildaģentūru). Šo budžetu papildina ar:

— EEZ/EBTA valstu iemaksu, kas novērtēta EUR 1 100 040 apmērā ⁽⁷⁾;

— divu pievienotās valstu (Bulgārijas, Rumānijas) un pieteikuma iesniedzējas valsts (Turcijas) iemaksu, kas novērtēta EUR 1 317 621 apmērā ⁽⁸⁾;

Vispārējais budžets 2006. gadam tāpēc ir novērtēts EUR 55 817 661 apmērā ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾.

Tajā ietilpst gan līdzekļi darbības budžetam (dotācijām un uzaicinājumiem uz konkursu), gan arī līdzekļi tehniskajai un administratīvajai palīdzībai:

— kopējā summa darbības budžetam tiek lēsta EUR 53 863 521 apmērā ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾;

— kopējā summa administratīvajam budžetam tiek lēsta EUR 1 954 140 apmērā ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾.

Līdzekļu piešķiršanā tiks saglabāts līdzsvars starp dažādajām programmas prioritārajām jomām, lai finanses tiktu sadalītas vienādi ⁽⁹⁾, ja vien neradīsies īpašas sabiedrības veselības ārkārtas situācijas (piemēram, gripas pandēmija), kas attaisnos līdzekļu pārdali.

⁽⁷⁾ Provizorisks summa, ja to apstiprinās budžeta lēmējinstāncija.

⁽⁸⁾ Provizorisks summa – šī ir maksimālā summa, un tā atkarīga no faktiskās summas, ko iemaksās kandidātvalstis.

⁽⁹⁾ Dotācijas daļas varētu atšķirties līdz pat 20 %.

1.4.2. Dotācijas

Dotācijas jāfinansē no budžeta pozīcijas 17 03 01 01.

Provizoriskā kopējā summa dotācijām – ieskaitot tiešās dotācijas starptautiskām organizācijām – tiek lēsta EUR 47 798 344 apmērā ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾.

Paredzams, ka 2006. gada janvārī *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* tiks publicēts viens uzaicinājums iesniegt priekšlikumus "Sabiedrības veselība – 2006".

Vispārējie principi un kritēriji programmas darbību atļaušanai un finansēšanai sabiedrības veselības jomā, ko Komisija pieņēmusi 2005. gada 14. janvārī, ir publicēti atsevišķā dokumentā ⁽¹⁰⁾. Vispārējie principi (kā teikts 1. punktā), izslēgšanas kritēriji (kā teikts 2. punktā), atlases kritēriji (kā teikts 3. punktā) un piešķiršanas kritēriji (kā teikts 4. punktā) attiecas uz 2006. gada uzaicinājumu iesniegt priekšlikumus.

Provizoriskā kopējā summa uzaicinājumam iesniegt priekšlikumus tiek lēsta EUR 43 018 510 ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾ apmērā.

Dotācijas pienākas par visām tām darbībām, kas minētas šajā darba plānā 2006. gadam.

Pretendentiem ir trīs mēneši laika priekšlikumu iesniegšanai no dienas, kurā uzaicinājums iesniegt priekšlikumus tiek publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Tiek lēsts, ka pēc priekšlikumu iesniegšanas būs vajadzīgi vēl pieci mēneši, lai veiktu visas procedūras, kas nepieciešamas pirms lēmuma par finansiālu atbalstu pieņemšanas.

Ņemot vērā to, ka Kopienas dotācijām jābūt papildinošām un motivējošām, vismaz 40 % no projekta izmaksām jāfinansē no citiem avotiem. Līdz ar to finansiālā ieguldījuma summa vienam saņēmējam (t.i., galvenajam saņēmējam un saistītajiem saņēmējiem) var sasniegt 60 % no attiecīgo projektu attaisnotajām izmaksām. Komisija katrā atsevišķā gadījumā noteiks maksimālo piešķiramo procentu likmi.

Ja ar projektu tiek panākta ievērojama Eiropas pievienotā vērtība, varētu paredzēt maksimālo līdzfinansējumu 80 % apmērā vienam saņēmējam (t.i., galvenajam un saistītajiem saņēmējiem). Līdzfinansējumu, kas pārsniedz 60 %, jāpiešķir ne vairāk kā 10 % no finansēto projektu skaita.

Līdzfinansējamo projektu ilgumam parasti nevajadzētu pārsniegt trīs gadus.

Informācija par attaisnotajām izmaksām ir šā darba plāna pielikumā.

1.4.3. Dotācijas starptautiskām organizācijām

Dotācijas starptautiskām organizācijām jāfinansē no budžeta pozīcijas 17 03 01 01. To uzdevumus īsteno tiešā centralizētā pārvaldē.

Ar tiešo dotāciju līgumiem ar starptautiskām organizācijām (PVO, ESAO) drīkst iztērēt augstākais EUR 4 779 834 ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾. Pateicoties tiešo dotāciju līgumiem, uzlabosies sinerģisms un Eiropas Komisijas atsaucība pret starptautiskajām organizācijām kopīgi veiktās darbībās. Šīm organizācijām ir zināms potenciāls, kas saistīts ar to īpašajiem uzdevumiem un kompetenču jomām, tāpēc tās ir īpaši kvalificētas veikt dažas no šajā darba programmā norādītajām darbībām, kurām par vispiemērotāko procedūru tiek uzskatīti tiešo dotāciju līgumi.

Līdz jūnijam jāpieņem papildu lēmumi par tiešo dotāciju līgumiem ar starptautiskajām organizācijām PVO un ESAO. PVO un ESAO šīs tiešās dotācijas jāsaņem līdz septembrim.

Uz šiem tiešo dotāciju līgumiem attiecas vispārīgie principi, izslēgšanas kritēriji, atlases kritēriji un piešķiršanas kritēriji, kurus Komisija pieņēmusi 2005. gada 14. janvārī ⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁰⁾ Komisijas 2005. gada 14. janvāra Lēmums K(2005) 29, ar ko pieņem darba plānu 2005. gadam Kopienas darbības programmas īstenošanai sabiedrības veselības jomā (2003–2008), iekļaujot gada darba programmu dotācijām un vispārējos principus un kritērijus Sabiedrības veselības aizsardzības programmas darbību atļaušanai un finansēšanai sabiedrības veselības jomā.

1.4.4. Dotācija Veselības aizsardzības programmas izpildaģentūrai

Dotācija Veselības aizsardzības programmas izpildaģentūrai jāfinansē atbilstoši budžeta pozīcijai 17 01 04 30.

Veselības aizsardzības programmas izpildaģentūras, kuras izveides lēmums pieņemts 2004. gada 15. decembrī ⁽¹¹⁾, administratīvajiem līdzekļiem jāatvēr kopā EUR 5 800 000.

Līdz 2006. gada janvārim jāpieņem izpildaģentūras darba plāns.

1.4.5. Uzaicinājumi iesniegt priekšlikumus

Pakalpojumu pasūtījumi jāfinansē atbilstoši budžeta pozīcijām 17 01 04 02 un 17 03 01 01.

Ierosināts par uzaicinājumiem iesniegt priekšlikumus tērēt mazāk nekā 10 % no darbības budžeta. Provizorisks kopējā summa uzaicinājumiem iesniegt priekšlikumus sasniegtu EUR 5 310 927 ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾.

Atsevišķām darba plāna iedaļām tiks publicēti uzaicinājumi iesniegt priekšlikumus.

Līdz 2006. februārim jāpieņem vēl viens finansēšanas lēmums par iepirkuma līgumiem.

1.4.6. Zinātniskās komitejas

Zinātniskās komitejas, kas saistītas ar Sabiedrības veselības aizsardzības programmu, jāfinansē atbilstoši budžeta pozīcijai 17 03 01 01.

Ar zinātnisko komiteju darbu saistīto sanāksmju dalībnieku kompensācijām un kompensācijām ziņotājiem par zinātnisko komiteju atzinumu sagatavošanu sakarā ar zinātnisko komiteju darbu pavisam atvēlēs EUR 254 250 ⁽¹²⁾. Šīs kompensācijas aptvers visas jomas, kas saistītas ar Sabiedrības veselības aizsardzības programmu, proti, 100 % no izmaksām par SCHER (*Scientific Committee on the Health and Environmental Risks* – Zinātniskā veselības un vides apdraudējumu komiteja) un 50 % (provizorisks) no izmaksām par SCENIHR (*Scientific Committee on Emerging and Newly Identified Health Risks* – Zinātniskā potenciālo un jaunatklāto veselības apdraudējumu komiteja) un par koordināciju.

1.4.7. Pastarpināta pilnvaru deleģēšana ģenerāldirektorātam Eurostat

Attiecībā uz budžeta pozīciju 17 03 01 01 pilnvaras jādeleģē pastarpināti.

Par maksimālo summu EUR 500 000 pilnvaras pastarpināti jādeleģē ģenerāldirektorātam Eurostat. Šis ģenerāldirektorāts, izmantojot finansējuma dotācijas, īsteno šādas darbības:

- 1) atbalsts valsts statistikas iestādēm par Eiropas intervijas veida veselības apsekojuma moduļu (kas definēti 2006. gada statistikas programmā) īstenošanu 2006.–2008. gadā;
- 2) atbalsts valsts statistikas iestādēm par dažu īpašu vai papildu moduļu (ko Eiropas Veselības apsekojuma sistēmai noteikusi SANCO/Eurostat koordinācijas komiteja) īstenošanu tajos pašos veselības apsekojumos;
- 3) atbalsts valsts statistikas iestādēm par veselības datu uzskaites sistēmas ieviešanu un tālāku paplašināšanu Eiropas Savienībā (sadarbībā ar ESAO un PVO);
- 4) atbalsts par veselības datu uzskaites sistēmas uzlabojumiem jomās, kuras nav iekļautas tiešo dotāciju līgumos ar ESAO.

⁽¹¹⁾ 2004/858/EK Komisijas 2004. gada 15. decembra Lēmums, ar kuru izveido Veselības aizsardzības programmas izpildaģentūru Kopienas darbību pārvaldei veselības aizsardzības jomā – atbilstīgi Padomes Regulai (EK) Nr. 58/2003 (OV L 369, 16.12.2004., 73. lpp.).

⁽¹²⁾ Komisijas 2004. gada 3. marta Lēmums 2004/210/EK, ar ko izveido zinātniskās komitejas patērētāju drošības, sabiedrības veselības un vides jomā (OV L 66, 4.3.2004., 45. lpp.).

Darbībās, kas saistītas ar iepriekšminētajām darbībām, vispārīgie principi, izslēgšanas kritēriji, atlases kritēriji un piešķiršanas kritēriji, kurus Komisija pieņēmusi 2005. gada 14. janvārī⁽¹³⁾, attiecas uz uzaicinājumu iesniegt priekšlikumus, ko īstenojis Ģenerāldirektorāts Eurostat. Tomēr par 1), 2) un 3) punktā minētajām darbībām dotācijas piešķirs līdz augstākais 80 % no attaisnotajām izmaksām vienam saņēmējam, un tās var būt saistītas tikai ar vienu piemēroto valsti.

Ierosināto dotēšanas pasākumu rezultāti būs šādi:

- tulkošana, testēšana un sagatavošanās, lai valstu apsekojumus laikā no 2006. līdz 2008. gadam atkarībā no dalībvalstīm īstenotu veselības apsekojuma moduljus, kas 2006. gadā pieņemti attiecīgi Eiropas Statistikas sistēmā (pamatmoduļi par veselību noteicošajiem faktoriem, veselības aprūpes izmantošanas un priekšvēstures modulis) un ko pieņēmusi Eiropas Veselības apsekojuma sistēmas koordinācijas komiteja (īpaši moduļi);
- atbalsts vienotā datu vākšanā Eurostat, ESAO un PVO veselības datu uzskaites sistēmā, piemēram, izmantojot avotu uzskaitījumu un aprēķina metodes pēc plāna un mācības, veidojot datu fondu nozarēm, kas vēl nav iekļautas veselības uzskaites sistēmā dažās valstīs (piemēram, privātās veselības nozare), izstrādājot atbalstus datu iegūšanai no dažādiem administratīviem avotiem u. c.

Galīgais mērķis, kas sasniegams ar šiem pasākumiem, ir augsti kvalitatīvi valsts statistikas datu fondi no Eiropas veselības apsekojuma moduļiem un veselības datu uzskaites sistēmas. Šie dati tiks iesniegti Eiropas Kopienas Statistikas birojam, kas tos izplatīs (tīmekļa vietne, publikācijas, korelatīvu Eiropas Kopienas veselības indikatoru aprēķini).

2. PRIORITĀRĀS JOMAS 2006. GADĀ

Visos priekšlikumos attiecīgos gadījumos parāda, ka sinerģismu var panākt ar saistītām pētniecības finansētām darbībām, jo īpaši jomā, kas attiecas uz zinātnes atbalstu politikai. Sinerģisms jāpanāk ar Eiropas Kopienas Pētniecības sesto pamatprogrammu⁽¹³⁾ un tās darbībām⁽¹⁴⁾. Uzdevumi, kas saistīti ar sabiedrības veselību, atrodamī īpašajā pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrāciju programmā "Eiropas Pētniecības telpas integrēšana un stiprināšana" (2002–2006)⁽¹⁵⁾ ar virsrakstu "Politiski orientēta pētniecība", 1. joma "Eiropas dabas resursu ilgstspējīga apsaimniekošana" un 2. joma "Veselības aizsardzības, drošības un iespēju nodrošināšana Eiropas iedzīvotājiem". Turklāt, iespējams, ka būs sinerģisms ar pašreizējiem projektiem/priekšlikumiem, kas tiek apspriesti, par 1. prioritāti "Dabaszinātnes, genomika un biotehnoloģija veselībai"⁽¹⁶⁾, 5. prioritāti "Pārtikas nekaitīgums" un 6. prioritāti "Ilgstspējīga attīstība, globālās pārmaiņas un ekosistēmas".

2.1. Informācija par veselību

Sabiedrības veselības aizsardzības programmas mērķis ir iegūt salīdzināmu informāciju par veselību un par uzvedību, kas saistīta ar veselību. Šajā jomā izstrādāto projektu mērķis ir sekmēt indikatoru noteikšanu, datu vākšanu, analīzi un izplatīšanu, paraugprakses apmaiņu (ietekmes uz veselību novērtējums, medicīnisko tehnoloģiju novērtējums). Iegūtie dati un informācija tiks izmantota regulāros vispārējos vai specifiskos ziņojumos, un sabiedrības veselības portālā informācija tiks izplatīta vēl plašākā mērogā un tiks sasaistīti informācijas resursi.

Sadarbībā ar dalībvalstīm tiks izstrādāts statistikas aspekts informācijai par veselību, ja vajadzīgs, izmantojot Kopienas Statistikas programmu⁽⁶⁾.

2.1.1. Informācijas par veselību un zināšanu sistēmas izstrāde un koordinācija (3.2.d pants, pielikuma 1.1., 1.3. punkts)

Ciešā sadarbībā ar EUROSTAT īstenojami šādi punkti:

- pašreizējā Eiropas Kopienas veselības indikatoru uzrādīšanas rīka ("Išais ECHI saraksts") tehniskā izstrāde;

⁽¹³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 27. jūnija Lēmums 1513/2003/EK, OV L 232, 29.8.2002.

⁽¹⁴⁾ Skat. arī Sestās pamatprogrammas "Zinātnes atbalsts politikai" 5. uzaicinājuma SSP-5A 2.1. un 2.2. jomu. Skatīt http://fp6.cordis.lu/index.cfm?fuseaction=UserSite.FP6ActivityCallsPage&ID_ACTIVITY=500

⁽¹⁵⁾ Padomes 2002. gada 30. septembra Lēmums 2002/834/EK, ar ko pieņem īpašu zinātniskās izpētes, tehnoloģijas attīstības un demonstrāciju programmu "Eiropas Pētniecības telpas integrēšana un stiprināšana" (2002–2006) (OV L 294, 29.10.2002., 1. lpp.).

⁽¹⁶⁾ CORDIS tīmekļa vietnes saites ar Sestās pamatprogrammas 1. prioritāti atrodamas <http://www.cordis.lu/lifescihealth/ssp.htm>

- prioritāšu noteikšana tehniskajam un zinātniskajam darbam pie ES veselības indikatoriem vēl neiekļautajās jomās;
- ECHI sistēmas ieviešana reģionu grupu vai reģionu līmenī publiskā datu bāzē, izmantojot tīmekļa lietojumprogrammu.

2.1.2. *Informācijas par veselību un zināšanu sistēmas izmantošana (3.2.d punkts, pielikuma 1.1., 1.4. punkts)*

Šīs darbības mērķis ir atbalstīt tīklus un personas, kas izstrādā informāciju par veselību noteiktās prioritārajās jomās.

Īpaša uzmanība jāvelta ziņojumu izstrādei par:

- veselības problēmām, kas saistītas ar dzimumu (arī par neauglību);
- citām interešu jomām, piemēram, jaunieši, veci cilvēki, migranti, etniskās minoritātes, īpašas problēmas sociālajās grupās ar zemu dzīves līmeni;
- seksuālo un reproduktīvo veselību.

2.1.3. *Veselības jautājumu paziņošanas un analizēšanas mehānismu izstrāde un sabiedrības veselības ziņojumi (3.2.d pants, pielikuma 1.3., 1.4. punkts)*

Lai garantētu nepieciešamo informācijas kvalitāti un salīdzināmību, attiecībā uz veselības informācijas paziņošanas mehānismu uzlabošanu priekšroka tiks dota šādām darbībām:

- atbalsts padziļinātām nāves cēloņu statistikas analizēm, lai iegūtu jaunu priekšstatu par mirstību un lai uzraudzītu pārmaiņas Eiropas Savienībā;
- Eiropas veselības apsekošanas sistēmas izstrāde. Apsekošanas moduļu izstrāde un ieviešana, lai savāktu vajadzīgos datus par veselības indikatoriem Eiropas Kopienā. Varētu notikt izmēģinājuma apsekojums;
- jāuztur, jāatjaunina un jāpaplašina veselības informācijas avotu uzskaitījumu sistēma ar mērķi vidējā termiņā to sistemātiski izmantot statistikā;
- visaptverošas informācijas sistēmas izveide, apvienojot traumu datu bāzi ar citiem informācijas avotiem par mirstību un invaliditāti, izplatot šo sistēmu visās dalībvalstīs, EEZ un kandidātvalstīs, stabilizējot traumu datu vākšanu traumu datu bāzei dalībvalstīs, kuras jau ziņo, un ņemot vērā to, ka vajadzīgs produktu un pakalpojumu drošības riska novērtējums traumu datu bāzē;
- informācijas vākšana par veselību noteicošajiem faktoriem, jo īpaši izmantojot reprezentatīvus iedzīvotāju pētījumus;
- instrumentu izstrāde fizisko aktivitāšu pakāpes noteikšanai dažādās iedzīvotāju grupās;
- vides veselības informācijas vākšanas, analizēšanas, ziņošanas un izplatīšanas uzlabošana, īpašu uzmanību veltot Eiropas vides un veselības rīcības plāna 2004–2010⁽¹⁷⁾ īstenošanai, attiecīgos gadījumos veidojot sinerģismu ar Sabiedrības veselības aizsardzības programmas Vides un veselības darba grupu un Eiropas Vides aģentūru⁽¹⁸⁾;
- atbalsts iniciatīvām, kas sāktas, lai īstenotu Padomes ieteikumu ierobežot elektromagnētisko lauku (0 Hz līdz 300 GHz) iedarbību uz sabiedrību, sagatavojot informatīvus ziņojumus un labojumus.

⁽¹⁷⁾ Komisijas Paziņojums Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai "Eiropas Vides un veselības rīcības plāns 2004–2010" [SEC(2004) 729] – KOM/2004/416 I sēj., galīgais.

⁽¹⁸⁾ Padomes 1990. gada 7. maija Regula (EEK) Nr. 1210/90, ar ko izveido Eiropas Vides aģentūru un Eiropas Vides informācijas un novērojumu tīklu (OV L 120, 11.5.1990., 1. lpp.).

2.1.4. *Stratēģiju un mehānismu izstrāde nelipīgo slimību draudu, tostarp ar dzimumu saistītu veselības apdraudējumu un reto slimību, profilaksei, informācijas apmaiņai par tiem un reaģēšanai uz tiem (3.2.d pants, pielikuma 2.3. punkts)*

Jāsavāc indikatori un dati par nelipīgajām slimībām, paturot prātā ilgtermiņa un ilgtspējīgu vākšanu, ņemot vērā ECHI stratēģiju un EUROSTAT standartus. Priekšlikumos jāformulē ierosinājumi un metodes, kā sistemātiska reģistra vai apsekojuma bāzes uzturēšanas pamatā izmantot nākotnes moduļus no Eiropas veselības apsekošanas sistēmas vai no avotu apkopojuma.

- Jāatspoguļo un/vai īpaša uzmanība jāvelta šādām prioritārajām jomām: jāievieš vai jāuzlabo ilgtspējīga sistemātiska informācijas un datu vākšana par slimībām, kurām ir uzticama indikatoru pamatdefinīcija ⁽¹⁹⁾; šīs informācijas izmantošana Sabiedrības veselības aizsardzības programmu novērtēšanai.
- Slimību informācijas jomas, kuras vēl nav skartas ⁽²⁰⁾.
- Indikatoru definīcija un informācija par nervu degeneratīvajām, nervu attīstības un nepsihiskām smadzeņu slimībām, kas saistīta ar to izplatību, ārstēšanas režīmiem, riska faktoriem, riska samazināšanas stratēģijām, saslimšanas izmaksām un sociālo atbalstu ⁽²¹⁾.
- Indikatoru definīcija un informācija par endokrīno traucējumu ietekmi uz veselību.
- Indikatoru definīcija un informācija, lai uzlabotu attiecīgo informāciju par specifiskām sievietu ginekoloģiskajām un menopauzi izraisošām saslimšanām (piemēram, endometrioze).
- Atbalsts par ziņojumiem un konsensa panākšanu par iepriekšminētajiem punktiem.
- Priekšlikumi, kas veicina ES stratēģiju garīgās veselības jomā un kas izstrādāti Komisijas zaļās grāmatas “Garīgā veselība” ⁽²²⁾ iznākšanas rezultātā ⁽¹⁴⁾:
 - a) vairāk ziņu par dažādajiem garīgo veselību noteicošajiem faktoriem ES iedzīvotājiem un garīgās veselības indikatoru starptautiska saskaņošana;
 - b) vairāk informācijas (par veselības, sociālo, ekonomisko stāvokli) par mazāk aizsargātām grupām, kam pastāv garīgas saslimšanas un/vai pašnāvības risks ES (piemēram, bezdarbnieki, migranti un bēgļi, seksuālās un citas minoritātes). Šī informācija jāsniedz datu radīšanas nolūkā.
- Attiecībā uz retām slimībām priekšroka dodama vispārējās aprūpes ārstu tīkliem informācijas, monitoringa un uzraudzības uzlabošanai. Prioritārās darbības ir:
 - a) informācijas apmaiņas pastiprināšana, izmantojot jau esošos Eiropas informācijas tīklus reto slimību jomā, un uzlabotas klasificēšanas un definēšanas veicināšana;
 - b) stratēģiju un mehānismu izstrāde informācijas apmaiņai starp reto slimību slimniekiem vai iesaistītajiem brīvprātīgajiem un speciālistiem;
 - c) būtisko veselības indikatoru noteikšana un salīdzināmu epidemioloģisko datu izstrāde ES līmenī;
 - d) otrās Eiropas konferences reto slimību jomā organizēšana 2007. vai 2008. gadā;

⁽¹⁹⁾ Tas attiecas uz psihiskām slimībām, mutes dobuma veselību, astmu un hroniskām obstruktīvām elpceļu slimībām, muskuļu un skeleta slimībām (sevišķi osteoporoze un artrītiski un reimātiski traucējumi) un sirds un asinsvadu slimībām.

⁽²⁰⁾ Pie tām pieder avotu uzskaitījumu uzdevumi un indikatoru definīcija saskaņā ar ECHI stratēģiju šādiem stāvokļiem: hematoloģiskas slimības (tostarp hemofīlija), imunoloģiski traucējumi, alerģijas, izņemot astmu, uroģenitālās slimības un nefroloģiski traucējumi, gastroenteroloģiskās slimības, endokrīnās slimības, ausu, kakla un deguna slimības, oftalmoloģiski traucējumi un dermatoloģiskas slimības, kā arī slimības, kas saistītas ar vides faktoriem.

⁽²¹⁾ Pie tām pieder slimības, kas Veselības aizsardzības programmā vēl nav iekļautas, kā parkinsonisms, izkaisītā skleroze, epilepsija, amiotrofiska laterālā skleroze, uzmanības deficīta un hiperaktivitātes sindroms, kognitīva atpalicība un kustību, uztveres, runas un sociāli emocionālo funkciju traucējumi. Tas attiecas arī uz trieku, galvassāpēm un hroniskām sāpēm (piemēram, hronisks noguruma sindroms un fibromialģija).

⁽²²⁾ KOM(2005) 484, 2005. gada 14. oktobris – Zaļā grāmata “Iedzīvotāju garīgās veselības uzlabošana – garīgās veselības stratēģijas izstrāde Eiropas Savienībai”. Skatīt http://europa.eu.int/comm/health/ph_determinants/life_style/mental/green_paper/mental_gp_en.pdf

e) Eiropas reto slimību references centru attīstība;

f) tehniskais nodrošinājums paraugpraksu apmaiņai un pasākumu izstrāde pacientu grupām.

— Mirstības jomā priekšroka dodama nāves cēloņu kodifikācijas prakses attīstībai un analīzei, ja prakse atšķiras valstu līmenī vai ja pienācīga apkopošana (piemēram, ar smēķēšanu saistīta mirstība) sagādā problēmas.

2.1.5. E-veselība (3.2.d pants, pielikuma 1.7., 1.8. punkts)

Ļoti ieteicams izstrādāt priekšlikumus konferencēm par e-veselību, kuros izmantoti iepriekšējo pasākumu secinājumi un kuru rezultātā tiktu izstrādātas konkrētas tīmekļa programmas vai iniciatīvas. Tādos priekšlikumos var būt ietverti veiktie ekspertu priekšdarbi, un tajos jāņem vērā politiskā griba procesā iesaistīt visas ieinteresētās personas. Datu apmaiņā uzmanība jāpievērš konfidencialitātes jautājumiem.

— Interneta vietnēs sabiedrībai sniegtās informācijas ticamības uzlabošana, pārbaudot paraugpraksi un ierosinot vienotus risinājumus.

— Atbalsts tam, lai tiktu novērtēti un turpmāk izstrādāti paraugprakses projekti attiecībā uz valsts un starptautiskajām elektroniskajām slimības vēsturēm, e-nosūtījumiem⁽²³⁾ un zāļu e-recepšu izrakstīšanu.

— Atbalsts darbībām, kuras vērstas uz ES Sabiedrības veselības portāla popularizēšanu, ieskaitot saiti ar attiecīgajiem informācijas avotiem, lai speciālistiem būtu pieejama ar pierādījumiem pamatota informācija par veselību un lai informētu iedzīvotājus.

— Savlaicīgas un ticamas informācijas nodrošināšana par nāves cēloņiem; darbības, kas vērstas uz to, lai izpētītu elektroniskas miršanas apliecības ieviešanas iespēju Eiropas Savienībā.

— Atbalsts semantiskas veselības veicināšanas un slimību profilakses ontoloģijas izveidei, ko izmantotu ar veselību saistītos informācijas tehnoloģijas rīkos, jo īpaši lai varētu nodrošināt "pārdomātu informāciju" ārstniecības personām un iedzīvotājiem.

— Atbalsts jau uzsāktām iniciatīvām, turpmāk pārraugot un izstrādājot dalībvalstu e-veselības plānus, un izpētei (piemēram, semināros) par to, kādā veidā dalībvalstis var apzināt finansējuma avotus un atbalstīt un palielināt savu ieguldījumu e-veselībā.

2.1.6. Atbalsts informācijas un pieredzes apmaiņai par labu praksi (3.2.d pants, pielikuma 1.7. punkts)

Prioritāras ir šādas darbības:

— atbalsts darbībām, kas paredzētas, lai saskaņotu slimnīcu datu iegūšanas procedūras, jo īpaši ar nolūku uzlabot medicīnisko procedūru kodifikācijas informācijas kvalitāti un salīdzināmību un novērtēt un plānot atbilstoša finansēšanas mehānismu (piemēram, radniecīgas diagnozes grupas) izmantošanu Eiropas Savienībā;

— izpēte par to, kā Eiropas Savienībā tiek izmantota starptautiskā primārās aprūpes klasifikācija. Ja priekšlikumi saistīti arī ar medicīnas pakalpojumu izdevumiem, jāapsver, vai nevajag norādīt saites ar veselības datu uzskaites sistēmu;

⁽²³⁾ Elektroniska sistēma pacientu nosūtīšanai no viena veselības aprūpes speciālista pie cita, iekļaujot pārrobežu nosūtījumus⁽¹⁴⁾.

- paraugpraksi apmaiņā, sakaru dibināšana starp pacientiem un aprūpes sniedzējiem un attiecīga apmācība par 2.1.4. punktā minētajām slimībām (piemēram, izkaisītā skleroze, parkinsonisms). Izmantojot atvērtu koordinācijas metodi, tiks izveidota saikne ar darbu, kas tiek veikts Sociālās aizsardzības komitejā veselības aprūpē un ilgstošā aprūpē, kura saistīta ar novecošanu.

2.1.7. Ietekmes uz veselību novērtējums (3.2.c pants, pielikuma 1.5. punkts)

Izmantojot ietekmes uz veselību novērtēšanas metodes Kopienas līmenī, kas iepriekš tika izstrādātas Komisijai, galvenais darba uzdevums būs izstrādāt un izmantot metodes konkrētos priekšlikumos un politikas jomās, kā arī izveidot piemērotu atbalsta struktūru, kas sniedz pierādījumus un datus ietekmes novērtējumam.

2.1.8. Sadarbība starp dalībvalstīm (3.2.d pants, pielikuma 1.5. punkts)

Tiks veikts darbs, kas turpinās pacientu mobilitātes un veselības aprūpes sasniegumu augsta līmeņa atspoguļošanas procesu Eiropas Savienībā un kas papildina augsta līmeņa grupas darbu veselības aizsardzības pakalpojumu un medicīniskās palīdzības jomā. Šis darbs it īpaši būs saistīts ar to, lai izstrādātu regulējumus pārrobežu veselības aprūpes pakalpojumu iegādei un nodrošināšanai, ar izmēģinājuma projektiem Eiropas references centru tīkliem, ar veselības aprūpes speciālistu mobilitātes jautājumiem, ar veselības aprūpes sistēmas ietekmes novērtēšanas metožu izstrādi un izmēģināšanu, ar dalīšanos pieredzē par paraugpraksi un speciālām zināšanām, kas saistītas ar pacientu drošību, un atbalsts darbam ar citiem jautājumiem par iespējamo sadarbību Eiropā, piemēram, par paliatīvo aprūpi vai farmaceitisko līdzekļu pienācīgu izmantošanu. Var arī veikt darbības, kas saistītas ar to, lai nodrošinātu apstiprinātos datus un zināšanas par pacientu un speciālistu mobilitāti, kā arī par veselības aprūpes un ilgstošas aprūpes sistēmām vispār. Uzmanību pievērsīs šādām prioritātēm:

- uzlabot informāciju un zināšanas par veselības aprūpes sistēmu kvalitāti, īpaši par pacientu drošību, proti, ieviest attiecīgus mehānismus, lai uzlabotu pacientu drošību Eiropas Savienībā, tostarp intensīvāk dibināt sakarus un apmainīties ar labas prakses idejām šajā jomā;
- analizēt, kādas finansiālās sekas pacientu mobilitāte atstāj uz nosūtītājiem un saņēmējiem valstīm un kāda ir ietekme uz iesaistīto veselības aprūpes sistēmu finansiālo ilgtspējību. Atbalstīt pētījumus par pacientu mobilitāti, uzmanību koncentrējot uz pacientu motivāciju doties pāri robežām un izpētīt to, vai iestādēm ārstniecības pakalpojumus saviem pacientiem vajag pirkt ārvalstīs ⁽²⁴⁾;
- vākt un sniegt informāciju par pārrobežu aprūpi, jo īpaši par aprūpes kvalitāti, drošību, konfidencialitāti un nepārtrauktību, pacientu tiesībām, pienākumiem un atbildību;
- plānot, analizēt un atbalstīt izmēģinājuma projektus par references centriem, balstoties uz nostādnēm, kritērijiem un jomām, kuras nosaka Augsta līmeņa grupas darba grupa references centru jautājumos;
- atbalstīt ES medicīnisko tehnoloģiju novērtēšanas tīklu;
- apmainīties ar informāciju par jaunu zāļu radīto papildu vērtību ārstniecībā un izstrādāt modeli, iekļaujot Eiropas datu bāzi efektīvai prioritātes noteikšanai zāļu un medicīnisko tehnoloģiju jomā ⁽²⁵⁾. Papildināt informāciju par reto slimību medikamentiem (receptes, iedarbīgums, lietderība un cena) un par to saikni ar retajām slimībām ⁽²⁶⁾;
- novērtēt sakarību starp ekonomiku un veselību; izpētīt labākas veselības ietekmi uz ekonomisko izaugsmi;
- vākt un sniegt informāciju par primārās aprūpes pasākumu un resursu informācijas sistēmu, lai pastiprinātu datu salīdzināmību un radītu bāzi sistēmātiskai datu vākšanai;

⁽²⁴⁾ Skat. izpēti darbu, kas pašreiz tiek veikts pacientu mobilitātes un kvalitātes uzlabošanas stratēģiju jomā. Skat. <http://www.iese.edu/en/events/Projects/Health/Home/Home.asp> un <http://www.marquis.be/Main/wp1114091605/wp1119867442>. Skat. arī Sestās pamatprogrammas "Zinātnes atbalsts politikai" 5. uzaicinājuma SSP-5A 2.1. un 2.2. jomu. Skat. http://fp6.cordis.lu/index.cfm?fuseaction=UserSite.FP6ActivityCallsPage&ID_ACTIVITY=500

⁽²⁵⁾ Skat. Tehnoloģiju platformu jauno zāļu jomā. Skat. http://europa.eu.int/comm/research/fp6/index_en.cfm?p=1_innomed

⁽²⁶⁾ Ņemot vērā darbības, kas veiktas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 16. decembra Regulu (EK) Nr. 141/2000 par medikamentiem reti sastopamu slimību ārstēšanai, un Eiropas Zāļu aģentūras Reto slimību medikamentu komitejas pasākumus.

— vākt un sniegt informāciju par aprūpi mājās un pansionātos un par resursiem, lai uzlabotu salīdzināmību un iegūtu dinamiskās rindas datus;

— vākt un sniegt informāciju par paraugpraksi paliatīvajā aprūpē.

2.2. Ātra un koordinēta reaģēšana uz veselības apdraudējumiem

Šajā iedaļā aprakstīto pasākumu mērķis ir sekmēt resursu palielināšanu tam, lai panāktu sagatavotību un strauju reakciju uz sabiedrības veselības apdraudējumiem un ārkārtas situācijām. Jo īpaši veic darbības, lai palīdzētu sadarbībā, kura norit Kopienas lipīgo slimību tīklā ⁽²⁷⁾ un saskaņā ar citiem EK tiesību aktiem sabiedrības veselības jomā, un tie var papildināt Eiropas pētniecības pamatprogrammas pasākumus.

Tā kā 2005. gadā darbību ir sācis Eiropas Slimību profilakses un kontroles centrs ⁽³⁾, šajā uzaicinājumā vairs neatbalstīs riska novērtēšanas pasākumus, kas iepriekš tika atbalstīti ar Sabiedrības veselības aizsardzības programmu un tagad ietilpst minētā centra uzdevumos (piemēram, uzraudzība). Šajā uzaicinājumā, kas izveidots, apspriežoties ar Eiropas Slimību profilakses un kontroles centru, tiks sekmētas darbības riska faktoru pārvaldības atbalstam. Komisija un centrs nodrošinās, lai nenotiktu darbību dublēšana.

Paralēli darbībām lipīgo slimību jomā tiks veiktas darbības bioloģisko aģentu tīšas izplatīšanas draudu novēršanai. Šīs darbības un darbības attiecībā uz ķīmisko vielu tīšu izplatīšanu tiek izstrādātas, ievērojot veselības ministru 2001. gada 15. novembra secinājumus un tiem sekojošo "Sadarbības programmu sagatavotībai un reaģēšanai uz bioloģiskajiem un ķīmiskajiem uzbrukumiem" (veselības drošība) ⁽²⁸⁾.

2.2.1. Spēja reaģēt gripas pandēmijas gadījumā un ierobežot īpašus veselības apdraudējumus (3.2.a pants, pielikuma 2.1., 2.2., 2.3., 2.4., 2.8. punkts)

Šīs darbības mērķis ir sekmēt spējas un stratēģijas, ko izmanto, lai palīdzētu dalībvalstīm, kandidatvalstīm un EEZ/EBTA valstīm, kā arī Kopienai vispār cīņā ar īpašiem veselības apdraudējumiem. **Īpaša prioritāte ir gripas pandēmijas draudi un gripas profilakses/ārstēšanas pasākumi, kopīgas ārkārtas situāciju pazīpošanas stratēģijas un sagatavotība tām un apmaiņa ar augstas kvalitātes rīkiem un informāciju par veselību, pandēmijas sociālekonomiskās sekas un ar to saistīti novēršanas pasākumi** koordinācijā ar Eiropas pētniecības pamatprogrammas pasākumiem ⁽²⁹⁾. Citas prioritātes ir šādas:

— nelipīgo slimību draudi, tāpat kā ķīmiskie un ar vidi saistītie draudi, kuru gadījumā vajadzīga strauja rīcība;

— agrīnās brīdināšanas sistēmas turpmāka izstrāde attiecībā uz ķīmiskām vielām un izsekojamības pasākumi, pāri robežām transportējot sabiedrības veselībai bīstamas vielas;

— lipīgo slimību ārstēšanas aspekti migrantiem un pārrobežu jautājumi;

— jaunu infekcijas slimību riska un draudu analīze, tostarp Eiropas Slimību profilakses un kontroles centra papildinošais darbs saistībā ar zoonožu izraisītājiem.

⁽²⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 24. septembra Lēmums 2119/98/EK par epidemioloģiskās uzraudzības un infekcijas slimību kontroles tīkla izveidošanu Kopienā (OV L 268, 3.10.1998., 1. lpp.).

2000/57/EK: Komisijas 1999. gada 22. decembra Lēmums par agrās brīdināšanas un reaģēšanas sistēmu infekcijas slimību profilaksei un kontrolei saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu 2119/98/EK (paziņots ar dokumenta numuru K(1999) 4016) (OV L 21, 26.1.2000., 32. lpp.).

2000/96/EK: Komisijas 1999. gada 22. decembra Lēmums par infekcijas slimībām, uz kurām pakāpeniski attiecinās Kopienas tīklu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu 2119/98/EK (paziņots ar dokumenta numuru K(1999) 4015) (OV L 28, 3.2.2000., 50. lpp.).

2002/253/EK: Komisijas 2002. gada 19. marta Lēmums, ar ko nosaka gadījumu definīcijas ziņošanai par infekcijas slimībām Kopienas tīklā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu 2119/98/EK (paziņots ar dokumenta numuru K(2002) 1043) (OV L 86, 3.4.2002., 44. lpp.).

⁽²⁸⁾ Skat. http://europa.eu.int/comm/health/ph_threats/Bioterrorisme/bioterrorism01_en.pdf

⁽²⁹⁾ Skat. arī Sestās pamatprogrammas "Zinātnes atbalsts politikai" 5. uzaicinājumu SSP-5B GRIPA. Skat. http://fp6.cordis.lu/index.cfm?fuseaction=UserSite.FP6ActivityCallsPage&ID_ACTIVITY=500

2.2.2. Vispārēja sagatavotība un reakcija (3.2.a pants, pielikuma 2.1., 2.2., 2.3., 2.4. punkts)

Jārīkojas, lai, uzlabojot veselības aprūpes nozares sagatavotību ārkārtas situācijām un starpnozaru sadarbību (piemēram, ar civilās aizsardzības, pārtikas un veterināro nozari), nodrošinātu saskaņotu reakciju ārkārtas situācijā. Jo īpaši jāatbalsta riska un krīzes pārvaldība un riska pazīņošana. Sevišķa uzmanība pievēršama šim:

- pasākumi, ar kuriem atbalsta vispārējās sagatavotības plānošanu. Šim nolūkam var piesaistīt slimnīcas, lai sagatavotos liela mēroga ārkārtas situācijām, masveida apdegumu pārvaldības plāns, izveidot platformas apmācībai un komunikācijai un sākt iniciatīvas ārkārtas situāciju vadībai un medicīniskās informācijas vākšanai. Ir jāuzlabo izsekojamība, loģistika un izplatīšana, jāatrisina transporta jautājumi, jāatbalsta ārkārtas situāciju psiholoģisko seku novēršana, kā arī jāpielieto jauna diagnostika;
- resursu palielināšanas pasākumi kopējām tiesībaizsardzības un veselības aizsardzības iestāžu darbībām;
- resursu palielināšanas pasākumi, kas vajadzīgi lai izpildītu Pasaules veselības asamblejas starptautiskos veselības aizsardzības noteikumus ⁽³⁰⁾;
- novatorisku IT rīku izmantošana veselības apdraudējumu analīzei, piemēram, ģeogrāfiskās informācijas sistēmas (GIS), telpas un laika analīze, jaunas agrinās brīdināšanas un prognozēšanas shēmas, automatizēta diagnostikas datu analīze un apmaiņa.

2.2.3. Veselības drošība un stratēģijas attiecībā uz lipīgo slimību kontroli (3.2.a pants, pielikuma 2.2., 2.4., 2.5., 2.9. punkts)

Ir sākti vairāki projekti bioloģisko vai ķīmisko vielu tīšas izplatīšanas imitēšanai un uzraudzībai. Tomēr joprojām nav pilnīgas informācijas un zināšanu par to, kā pārskatīt, izstrādāt un izvērtēt stratēģijas un plānus rīcībai ārkārtas situācijās, kad apdraudēta veselības drošība, un tiks atbalstīti attiecīgi priekšlikumi.

Lai spētu kontrolēt lipīgās slimības, liela nozīme ir tam, lai būtu izstrādātas piemērotas stratēģijas un struktūras. Šim nolūkam tiks veicinātas darbības politikas īstenošanai un stratēģijas, kas saistītas ar sagatavotību (piemēram, iepriekšēju vakcināciju vai krājumu veidošanu) un lipīgo slimību kontroli un izskaušanu. Tiks atbalstītas darbības, kas veicina saziņu ar dažādu "ambulatoro" profesiju pārstāvjiem (piemēram, vispārējās aprūpes ārsti, farmaceiti, veterinārārsti un attiecīgi ar medicīnu nesaistīti speciālisti) un ar kurām tiek sekmēta sadarbība platformās un tīklos. Citas prioritātes ir šādas:

- darbības, kas veicina apmaiņu ar paraugpraksi vakcinācijā un imunizācijas stratēģijās;
- apmaiņa ar paraugpraksi pacientu drošības jautājumos, jo īpaši slimnīcās iegūtu infekciju un antibiotiku rezistences ārstēšanā un kontrolē;
- blakņu (ko rada vakcīnas, ķīmikālijas, pretvīrusu zāles, citi medikamenti un medicīniskās ierīces) kontroles pasākumi, sadarbojoties ar Eiropas Zāļu novērtēšanas aģentūru;
- analīze par to, vai ir iespējams izveidot Eiropas references laboratorijas cilvēka veselības jomā.

2.2.4. Asins, audu, šūnu un orgānu drošība (3.2.a pants, pielikuma 2.6., 2.7. punkts)

Darbībās, kas saistītas ar cilvēka izcelsmes vielām, dod priekšroku kvalitātei, drošībai un pietiekamībai, lai ne tikai novērstu slimību transmisiju, bet arī atbalstītu (atļautu) šīs vielas izmantot pacientu ārstēšanai.

- Līdz ar tiesību aktu par asinīm stāšanos spēkā ir panākts ievērojams progress ⁽³¹⁾ ⁽³²⁾. Pašlaik jāstimulē asinsdienestu pārbaudžu vienāda atzīšana starp dalībvalstīm, izstrādājot un ieviešot kopīgi atzītus kritērijus un standartus.

⁽³⁰⁾ Skat. http://www.who.int/gb/ebwha/pdf_files/WHA58/WHA58_3-en.pdf

⁽³¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 27. janvāra Direktīva 2002/98/EK, ar kuru nosaka kvalitātes un drošības standartus attiecībā uz cilvēka asins un asins komponentu savākšanu, testēšanu, apstrādi, uzglabāšanu un izplatīšanu, kā arī groza Direktīvu 2001/83/EK (OV L 33, 8.2.2003., 30. lpp.).

⁽³²⁾ Komisijas 2004. gada 22. marta Direktīva 2004/33/EK par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/98/EK piemērošanu attiecībā uz dažām tehniskajām prasībām asinīm un asins komponentiem (Dokuments attiecas uz EEZ) (OV L 91, 30.3.2004., 25. lpp.).

- Līdzšinējie pūliņi atbalstīt asins optimālu izmantošanu nav vainagojušies ar lieliem panākumiem. Lai nodrošinātu cilvēka izcelsmes vielu labāku izmantošanu ārstniecībā, jāatbalsta tādu rīku izstrāde, kas sekmē uz pierādījumiem balstītu paraugpraksi.
- Lai gan ir pieņemta direktīva par audiem un šūnām ⁽³³⁾, trūkst kopēju specifiku audu un šūnu apzīmēšanai un izmantošanai ārstniecībā. Lai atvieglotu cilvēka izcelsmes vielu apmaiņu un uzraudzītu dzīvo donoru veselību, jāuzlabo pasākumi un procedūras, piemēram, kopēja terminoloģija un reģistru izstrāde ⁽¹⁴⁾.
- Jāveicina asins produktu ziedošana un optimāla izmantošana. Jātiecas uz to, lai notiktu paraugprakses un informācijas apmaiņa par donoru piesaistīšanu un par apmācību asins komponentu izmantošanā.

2.3. Veselību noteicošie faktori

Ar projektiem un darbībām šajā jomā jātiecas atbalstīt un pamatot ES politiku un pasākumus attiecībā uz veselību noteicošajiem faktoriem, atbalstīt labas prakses nodrošināšanai un apmaiņai vajadzīgo darbību izstrādi, sekmēt transversālas un integrētas pieejas vairākiem veselību noteicošajiem faktoriem un stimulēt valstu centienus.

2006. gadā tiks dota priekšroka tiem projektiem, kas:

- **sasaista pasākumus ar politikas prioritātēm.** Projektu priekšlikumiem jābūt saistītiem ar ES sabiedrības veselības politiku un stratēģijām un jāparāda informētība par tām, jo īpaši par alkoholu, uzturu un fiziskām aktivitātēm. Īpaša uzmanība tiks pievērsta **projektiem, kas skar nevienlīdzību veselības aprūpē un daudzpusīgākus sociālekonomiskos faktorus;**
- **saistīti ar bērniem un jauniešiem** kā īpašu mērķa grupu sabiedrības veselības intervences pasākumiem, aplūkojot virkni veselību noteicošo faktoru. Šeit uzmanība tiks veltīta gadiem, kad cilvēki "veido" dzīvesveidu, un tiktu caurlūkoti gan riska faktori un periodi, gan aizsardzības faktori ar to ietekmi uz dzīvesveidu un paradumiem.

Turpmāk izklāstītas 2006. gada prioritātes.

2.3.1. Atbalsts galvenajām Kopienas stratēģijām attiecībā uz atkarību veicinošām vielām

1) Atbalstot turpmāku izstrādes darbu attiecībā uz **tabaku**, projektu priekšlikumiem jāizvēlas šādas tēmas:

- tabakas lietošanas ierobežošanā novēroto jaunāko sasniegumu un paraugprakses apkopošana, novērtēšana un popularizēšana dalībvalstīs, sevišķu uzmanību pievēršot jauniešiem un sievietēm, stratēģijas, kā informēt par pasargāšanu no smēķēšanas un tās pārtraukšanu, un sociālekonomiskie faktori;
- pasargāšanas no smēķēšanas un tās pārtraukšanas pasākumu attīstība un izplatīšana, uzmanību pievēršot novatoriskām nostādnēm attiecībā uz to, kā sabiedrībā panākt noraidošu attieksmi pret smēķēšanu, un tabakas dūmu ietekmes samazināšanai;
- citi pasākumi, ko veic, lai īstenotu tabakas kontroles pamatkonvencijas prasības ⁽³⁴⁾, piemēram, darbs saistībā ar tabakas sastāvdaļām, uzraudzību vai nelegālu tirdzniecību ar tabakas produktiem.

2) Attiecībā uz **alkoholu** darbības būs saistītas ar vispārējo stratēģisko pieeju alkohola radīta kaitējuma samazināšanai. Priekšroka tiks dota sakaru dibināšanas atbalstam, apvienojot koordinētas un visaptverošas darbības tādās jomās kā izpēte, informēšana, patērētāju aizsardzība, transports, komerciāli paziņojumi un citi iekšējā tirgus jautājumi, izmantojot valstu pieredzi. Šis darbs var būt cita starpā saistīts ar:

- valstu pieredzes uzkrājuma veidošanu un pārraudzību;
- dažādu politikas alternatīvu ekonomiskās ietekmes un ietekmes uz veselību novērtējumiem;
- resursu palielināšanu efektīvai programmas un politikas īstenošanai.

⁽³³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīva 2004/23/EK par kvalitātes un drošības standartu noteikšanu cilvēka audu un šūnu ziedošanai, ieguvei, testēšanai, apstrādei, konservācijai, uzglabāšanai un izplatīšanai (OV L 102, 7.4.2004., 48. lpp.).

⁽³⁴⁾ Padomes 2004. gada 2. jūnija Lēmums 2004/513/EK attiecībā uz PVO Pamatkonvencijas par tabakas kontroli noslēgšanu (OV L 213, 15.6.2004., 8. lpp.).

- 3) Attiecībā uz **narkotikām** saskaņā ar ES narkotiku apkarošanas stratēģiju ⁽³⁵⁾ un rīcības plānu ⁽³⁶⁾, un Padomes ieteikumiem par narkotikām ⁽³⁷⁾ priekšroka tiks dota priekšlikumiem par šo:

- kaitējuma mazināšana, reaģējot uz jaunām tendencēm, kas saistītas ar psihoaktīvajām vielām, jo īpaši ar ekstazī, kokaīna vai kreka un kanabisa, lietošanu;
- kopēju profilakses programmu izstrāde vai uzlabošana un īstenošana valsts dienestos, izglītībā un attiecīgās NVO, uzmanību pievēršot sociāli nelabvēlīgām grupām;
- labu narkomānijas ārstniecības prakšu uzskaitījums un narkomānijas ārstniecības rezultāts, tostarp arī atgriešanās sociālajā dzīvē, ar mērķi turpināt rīcības plānā paredzētās darbības.

2.3.2. Integrētas pieejas dzīvesveidam un seksuālajai un reproduktīvajai veselībai

- 1) Attiecībā uz **uzturu un fiziskajām aktivitātēm** darbs tiks vērsts uz labas prakses identificēšanu un sakaru dibināšanu šādās jomās ⁽¹⁴⁾:

- laba prakse skolas audzēkņu ēdināšanā un uztura izglītības programmas;
- novērtēt un sniegt atbalstu sadarbības iniciatīvām, kurās iesaistītas daudzas ieinteresētās personas un kas saistītas ar veselīgu dzīvesveidu vietējā sabiedrībā, uzmanību koncentrējot uz īpašām mazāk aizsargātām grupām, it sevišķi bērniem;
- izglītības programmu un informatīvo kampaņu efektivitāte, kuras rīko pārtikas nozare, mazumtirgotāji, patērētāju aizsardzības organizācijas u. c. ar mērķi popularizēt veselīgu uzturu;
- efektīvu intervences pasākumu izpēti, kuru rezultātā mainās patērētāju ieradumi, izvēloties pārtiku, un fiziskās aktivitātes;
- laba prakse arhitektūrā un pilsētattīstībā, kas veicina fiziskās aktivitātes un veselīgu dzīvesveidu.

- 2) Darbs **seksuālās un reproduktīvās veselības jomā** tiks vērsts uz novatorisku stratēģiju izstrādi, lai veicinātu drošu seksu un novērstu jauniešu pastiprināto tendenci riskēt.

- 3) Turpinās **HIV/AIDS** apkarošana saskaņā ar vispārējām stratēģijām ⁽³⁸⁾ ⁽³⁹⁾, un degpunktā būs sabiedrības veselības aizsardzības pasākumi, lai izstrādātu stratēģijas un noteiktu paraugpraksi attiecībā uz:

- HIV/AIDS profilaksi paaugstināta riska iedzīvotāju grupās, jo īpaši cietumos;
- informētības uzturēšanu par to, ka ir vajadzīga profilakse zema riska grupās un sabiedrībā kopumā;
- visaptverošas pakalpojumu paketes izstrādi ar standartiem un izmaksu aprēķināšanas modeli.

- 4) Attiecībā uz **garīgo veselību** tiks atbalstītas šādas darbības:

- starpnozaru paraugprakses sagatavošana un ieviešana, lai veicinātu garīgo veselību un novērstu psihiskās saslimšanas mazaizsargātās grupās, piemēram, dabas vai citu katastrofu upuriem, bērniem un pusaudžiem, un sociāli atstumtiem cilvēkiem ⁽¹⁴⁾;
- lai noteiktu un izplatītu paraugpraksi ar nolūku uzlabot cilvēktiesību, cieņas aizsardzību un vispārējo veselības stāvokli veselības vai sociālās aprūpes iestāžu iemītniekiem ar psihiskām saslimšanām, garīgu atpalcību vai atkarību ⁽¹⁴⁾;
- lai izveidotu Kopienas ekspertu tīklu pēctraumu stresa ārstēšanas jomā dabas vai citu katastrofu upuriem ar nolūku palielināt resursus un šādās situācijās organizēt un pastiprināt garīgās veselības aprūpes pakalpojumus perifērajās un rajonu veselības aprūpes iestādēs. Informācijai jābūt sniegtai kā izmantotās prakses konspektam.

⁽³⁵⁾ ES narkotiku apkarošanas stratēģija (2005–2012).

Skat. http://europa.eu.int/comm/health/ph_determinants/life_style/keydo_drug_en.htm

⁽³⁶⁾ ES narkotiku apkarošanas rīcības plāns (2005–2008).

Skat. http://europa.eu.int/comm/health/ph_determinants/life_style/keydo_drug_en.htm

⁽³⁷⁾ Padomes 2003. gada 18. jūnija Ieteikums par narkotiku atkarības radītā veselības kaitējuma novēršanu un samazināšanu (OV L 165, 3.7.2003., 31. lpp.).

⁽³⁸⁾ Koordinēta pieeja AIDS apkarošanai Eiropas Savienībā un tās kaimiņvalstīs.

http://europa.eu.int/comm/health/ph_threats/com/aids/docs/ev_20040916_rd01_en.pdf

⁽³⁹⁾ Komisijas Paziņojums par HIV/AIDS apkarošanu Eiropas Savienībā un tās kaimiņvalstīs (jāpieņem).

2.3.3. Sabiedrības veselības aizsardzības darbības, kas vērstas uz daudzveidīgākiem veselību noteicošajiem faktoriem

- 1) **Veselību noteicošo sociālo faktoru** izstrādes darbs tiks vērsts uz to, lai izstrādātu darbības politikas veidošanai, novatoriskām nostādnēm un izvērtēšanai, proti:
 - lai noteiktu un novērtētu visaptverošu politikas pieeju efektivitāti attiecībā uz nevienlīdzību veselības aprūpes jomā, iekļaujot sociālo un ekonomisko dimensiju, valstu un vietējā līmenī;
 - lai noteiktu, novērtētu un izplatītu labu praksi tostarp attiecībā uz stratēģijām, lai ņemtu vērā noteicošos faktorus, tostarp sociālos faktorus, piemēram, uzturu un fiziskās aktivitātes, tabakas, narkotiku un alkohola lietošanu, saistībā ar mājokļu politiku, pilsētu attīstību un veselību, nodrošinot pieeju veselības aprūpes un sociālajiem pakalpojumiem un attīstot veselīgu dzīvesveidu;
 - laba prakse, kā uzlabot veselības aprūpes un sociālo pakalpojumu pieejamību, kvalitāti un lietderību migrantiem, imigrantiem un minoritāšu pārstāvjiem;
 - ekonomiskā analīze, lai noteiktu veselības aprūpes nevienlīdzības problēmu risināšanas izmaksu un ieguvumu kvantitatīvo samēru.
- 2) Saskaņā ar Vides un veselības rīcības plānu ⁽⁴⁰⁾ **vides faktoru** izstrādes darbs tiks vērsts uz tīklu un labas prakses izveidi attiecībā uz šo:
 - veselības aizsardzības darbības un pasākumi, ko veic, lai uzlabotu gaisa kvalitāti telpās, ņemot vērā celtniecības materiālu, mājssaimniecībā izmantojamo ķīmikāliju, sadegšanas produktu un pasīvās smēķēšanas radīto kopējo ietekmi;
 - veselības aizsardzības darbības un pasākumi, ko veic, lai mazinātu traucējošu troksni;
 - vides un veselības jautājumu integrēšana veselības aprūpes speciālistu apmācības un tālākizglītības programmās;
 - paraugprakses izstrāde un izplatīšana attiecībā uz riska paziņošanu un informētības palielināšanu par vides un veselības jautājumiem.

2.3.4. Slimību profilakse un traumu novēršana

- 1) Tiks atbalstīta vadlīniju un paraugprakses ieteikumu izstrāde par galvenajām sabiedrības veselību apdraudošajām slimībām, piemēram, sirds un asinsvadu slimībām, vēzi, diabētu un elpceļu slimībām, izvēršot pašreizējo darbu.
- 2) Tiks atbalstīta paraugprakses apmaiņa par bērnu drošību visās dalībvalstīs, EEZ un kandidātvalstīs un bērna drošības veicināšana, rīkojot Eiropas konferenci. Īpaša uzmanība tiks vērsta uz fiziskās vardarbības un riska paziņošanas jautājumiem, rīkojot atklātas traumu novēršanas nodarbības.

2.3.5. Kompetences palielināšana

- 1) Priekšroka tiks dota sadarbības sekmēšanai starp izglītības iestādēm kopējo Eiropas mācību un moduļu satura izstrādē galvenajās sabiedrības veselības aizsardzības jomās. Turklāt prioritāte noteikta pielāgotu mācību programmu izstrādei veselības aprūpes personālam un citiem speciālistiem, kas savā darbā saskaras HIV inficētajiem un AIDS slimniekiem, un iedzīvotājiem, kas ir īpaši mazaizsargāti pret HIV/AIDS (tostarp intravenozo narkotiku lietotāji un migranti).
- 2) Priekšroka tiks dota īstermiņa atbalstam tam, lai tiktu **palielināta kompetence** izraudzītiem Eiropas tīkliem sabiedrības veselības aizsardzības jomā, kam ir liela nozīme veselības aizsardzībā un kas dotu ievērojamu Eiropas pievienoto vērtību konkrētu ģeogrāfisko vai attīstības grūtību pārvarēšanā. Īpaša uzmanība tiks pievērsta to nevalstisko organizāciju kompetences palielināšanai, kas darbojas HIV/AIDS jomā, lai tās palīdzētu sekmēt pacientu līdzestību antiretrovirālai terapijai.

⁽⁴⁰⁾ Komisijas Paziņojums Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai "Eiropas Vides un veselības rīcības plāns 2004–2010" KOM(2004) 416, galīgais, 2004. gada 9. jūnijs.

*Pielikums 2006. gada darba plānam***Attaisnotie ceļa un uzturēšanās izdevumi**

Ceļa un uzturēšanās izdevumus atlīdzinās šādos gadījumos:

- darbiniekiem, kurus nodarbina *dotāciju* saņēmējs (galvenais un saistītie saņēmēji), un ekspertiem, kurus saņēmējs uzaicinājis piedalīties darba grupās;
 - ja šādas izmaksas skaidri paredzētas *pakalpojumu līgumos*.
- (1) **Vienotas likmes dienas nauda** attiecas uz visiem uzturēšanās izdevumiem komandējumos, ieskaitot viesnīcas, restorānus un vietējo transportu (taksometrs un/vai sabiedriskais transports). To maksā par katru komandējuma dienu, ja komandējums ir vismaz 100 km attālumā no pastāvīgās darba vietas. Dienas naudas lielums ir atkarīgs no valsts, uz kuru cilvēks ir nosūtīts komandējumā. Dienas likmē ietilpst dienas nauda un maksimālā viesnīcas numura cena, kā paredzēts Komisijas Lēmumā K(2004) 1313 ⁽¹⁾ (ar grozījumiem).
- (2) Par komandējumiem citās valstīs, kas nav ES dalībvalstis, pievienotās valstis un pieteikuma iesniedzējas valstis, un EBTA/EEZ valstis, iepriekš jāsaņem Komisijas dienestu piekrišana. Šī piekrišana ir saistīta ar komandējuma mērķiem, izmaksām un motivāciju.
- (3) **Ceļa izdevumi** ir attaisnojami, ja izpildīti šādi nosacījumi:
- braucienā izvēlēts vistiešākais un ekonomiskākais maršruts;
 - attālums starp sanāksmes vietu un pastāvīgo darba vietu ir vismaz 100 km;
 - brauciens ar vilcienu pirmajā klasē;
 - brauciens ar lidmašīnu ekonomiskajā klasē, ja vien nav pieejamas vēl lētākas biļetes (piemēram, *Apex*); ceļojumu ar lidmašīnu apmaksā tikai tad, ja brauciens turp un atpakaļ pārsniedz 800 km;
 - braucieni ar automašīnu atmaksā, pamatojoties uz pirmās klases vilciena biļetes cenu tajā pašā maršrutā.

⁽¹⁾ Komisijas 2004. gada 7. aprīļa Lēmums K(2004) 1313: Vispārēji īstenošanas noteikumi, ar ko pieņem Norādījumus par Eiropas Komisijas ierēdņu un citu amatpersonu komandējumiem.

KOMISIJAS LĒMUMS

(2006. gada 13. februāris)

par dažiem pagaidu aizsardzības pasākumiem saistībā ar aizdomām par īpaši patogēnu putnu gripu savvaļas putnu vidū Itālijā

(izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 491)

(Autentisks ir teksts tikai itāliešu valodā)

(2006/90/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Padomes 1989. gada 11. decembra Direktīvu 89/662/EEK par veterinārajām pārbaudēm Kopienas iekšējā tirdzniecībā, lai izveidotu iekšējo tirgu⁽¹⁾, un jo īpaši tās 9. panta 3. punktu,

ņemot vērā Padomes 1990. gada 26. jūnija Direktīvu 90/425/EEK par veterinārajām un zootehniskajām pārbaudēm, kas piemērojamas Kopienā iekšējā tirdzniecībā ar noteiktiem dzīvniekiem un produktiem, lai izveidotu iekšējo tirgu⁽²⁾, un jo īpaši tās 10. panta 3. punktu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. maija Regulu (EK) Nr. 998/2003 par dzīvnieku veselības prasībām, kas piemērojamas lolojumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai, un ar kuru groza Padomes Direktīvu 92/65/EEK⁽³⁾, jo īpaši tās 18. pantu,

tā kā:

- (1) Putnu gripa ir vīrusa ierosināta mājputnu un citu putnu infekcijas slimība, kas izraisa mirstību un traucējumus un kas var strauji iegūt epizootijas apmērus, nopietni apdraudot dzīvnieku un sabiedrības veselību un strauji samazinot putnkopības nozares rentabilitāti. Pastāv risks, ka slimības izraisītājs var izplatīties no savvaļas putniem uz mājas putniem, jo īpaši mājputniem, un no vienas dalībvalsts uz citu vai uz trešām valstīm ar dzīvu putnu vai to produktu starptautisku tirdzniecību.
- (2) Itālija ir informējusi Komisiju par to, ka ir izolēts H5 putnu gripas vīruss, kas iegūts kādā klīniskā gadījumā savvaļas putnu vidū. Epidemioloģiskie apstākļi un klīniskā

aina līdz neiraminidāzes (N) tipa un patogenitātes indeksa noteikšanai rada pamatu aizdomām par īpaši patogēnu putnu gripu, ko izraisījis A tipa H5N1 apakštipa gripas vīruss.

- (3) Itālija nekavējoties veica pasākumus, kas paredzēti Padomes 1992. gada 19. maija Direktīvā 92/40/EEK, ar ko ievieš Kopienas pasākumus putnu gripas kontrolei⁽⁴⁾.
- (4) Ņemot vērā slimības risku, jāparedz pagaidu aizsardzības pasākumi, lai novērstu konkrētus apdraudējumus dažādos apgabalos.
- (5) Konsekvences labā ir lietderīgi šajā lēmumā izmantot vairākas definīcijas, kas minētas Padomes 2005. gada 20. decembra Direktīvā 2005/94/EK, ar ko paredz Kopienas pasākumus putnu gripas kontrolei un atceļ Direktīvu 92/40/EEK⁽⁵⁾, Padomes 1990. gada 15. oktobra Direktīvā 90/539/EK par dzīvnieku veselības nosacījumiem, ar ko reglamentē mājputnu un inkubējamo olu tirdzniecību Kopienā un to ieviešanu no trešām valstīm⁽⁶⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulā (EK) Nr. 853/2004, ar ko nosaka īpašus higiēnas noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes pārtiku⁽⁷⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. maija Regulā (EK) Nr. 998/2003 par dzīvnieku veselības prasībām, kas piemērojamas lolojumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai, un ar kuru groza Padomes Direktīvu 92/65/EEK⁽⁸⁾.
- (6) Ap vietu, kur konstatēts savvaļas putnu saslimšanas gadījums, jāizveido aizsardzības un uzraudzības zonas. Šīs zonas jāierobežo tik tālu, cik ir vajadzīgs, lai novērstu vīrusa ievazāšanu komerciālajās un nekomerciālajās mājputnu saimēs.

⁽¹⁾ OV L 395, 30.12.1989., 13. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2004/41/EK (OV L 157, 30.4.2004., 33. lpp.).

⁽²⁾ OV L 224, 18.8.1990., 29. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/33/EK (OV L 315, 19.11.2002., 14. lpp.).

⁽³⁾ OV L 146, 13.6.2003., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 18/2006 (OV L 4, 7.1.2006., 3. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 167, 22.6.1992., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 806/2003.

⁽⁵⁾ OV L 10, 14.1.2006., 16. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 303, 31.10.1990., 6. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

⁽⁷⁾ OV L 139, 30.4.2004., 206. lpp. Labotā redakcija OV L 226, 25.6.2004., 83. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2076/2005 (OV L 338, 22.12.2005., 83. lpp.).

⁽⁸⁾ OV L 146, 13.6.2003., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 18/2006 (OV L 4, 7.1.2006., 3. lpp.).

- (7) Ir lietderīgi kontrolēt un ierobežot pirmām kārtām dzīvu putnu un inkubējamu olu pārvietošanu, un ir jāatļauj šādu putnu un putnu izcelsmes produktu kontrolēta nosūtīšana no minētajām zonām, ievērojot zināmus nosacījumus.
- (8) Aizsardzības un uzraudzības zonās jāveic pasākumi, kas paredzēti Komisijas 2005. gada 19. oktobra Lēmumā 2005/734/EK, ar ko nosaka biodrošības pasākumus, lai mazinātu risku, ka ļoti patogēno putnu gripu, ko izraisa A tipa H5N1 apakštipa gripas vīruss, no savvaļas putniem varētu pārnest uz mājputniem un citiem nebrīvē turētiem putniem, un ar ko paredz agrīnas konstatācijas sistēmu īpaši apdraudētos apgabalos⁽¹⁾, neatkarīgi no noteiktā riska stāvokļa zonā, kur ir aizdomas par īpaši patogēnu putnu gripu vai ir apstiprināts gadījums savvaļas putnu vidū.
- (9) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 3. oktobra Regulu (EK) Nr. 1774/2002, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam⁽²⁾, ir atļauts laist tirgū virkni dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu, piemēram, želatīnu tehniskām vajadzībām, materiālus farmaceitiskai izmantošanai un citus blakusproduktus ar izcelsmi tādos Kopienas apgabalos, kuros ir spēkā dzīvnieku veselības ierobežojumi, jo šādus produktus uzskata par drošiem īpašo ražošanas, pārstrādes un izmantošanas nosacījumu dēļ, ko ievērojot, tiek efektīvi inaktivēti iespējamie patogēni un novērsta iespēja saskarties ar dzīvniekiem, kuri ir uzņēmīgi pret slimību. Tādēļ ir lietderīgi atļaut transportēt no aizsardzības zonām neapstrādātus izmantotus pakaišus vai mēslus, lai tos apstrādātu atbilstīgi minētajai regulai, kā arī dzīvnieku blakusproduktus, kas atbilst regulā minētajiem nosacījumiem.
- (10) Padomes 1992. gada 13. jūlija Direktīvā 92/65/EEK, ar ko paredz dzīvnieku veselības prasības attiecībā uz tādu dzīvnieku, spermas, olšūnu un embriju tirdzniecību un importu Kopienā, uz kuriem neattiecas dzīvnieku veselības prasības, kas paredzētas īpašos Kopienas noteikumos, kuri minēti Direktīvas 90/425/EEK⁽³⁾ A pielikuma I punktā, ir noteiktas apstiprinātas iestādes, institūti un centri, kā arī paraugs sertifikātam, kas jāpievieno, pārveidot dzīvniekus vai šo dzīvnieku gametas no vienas apstiprinātas struktūras uz kādu citu struktūru citā dalībvalstī. Jāparedz atkāpe no transporta ierobežojumiem attiecībā uz putniem, kas ir ceļā no vai uz iestādēm, institūtiem un centriem, kuri ir apstiprināti saskaņā ar minēto direktīvu.
- (11) Ar zināmiem nosacījumiem ir jāatļauj inkubējamu olu pārvadāšana no aizsardzības zonām. Var atļaut inkubējamu olu sūtīšanu uz citām valstīm, jo īpaši ņemot vērā Direktīvā 2005/94/EK minētos nosacījumus. Šādos gadījumos dzīvnieku veselības sertifikātos, kas izsniegti saskaņā ar Direktīvu 90/539/EEK, ir jāiekļauj atsauce uz šo lēmumu.
- (12) Ar zināmiem nosacījumiem ir jāatļauj gaļas, maltās gaļas, gaļas izstrādājumu un gaļas produktu nosūtīšana, jo īpaši ņemot vērā konkrētus nosacījumus, kas minēti Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulā (EK) Nr. 853/2004 un Regulā (EK) Nr. 854/2004, ar ko paredz īpašus noteikumus par lietošanai pārtikā paredzētu dzīvnieku izcelsmes produktu oficiālās kontroles organizēšanu⁽⁴⁾.
- (13) Padomes 2002. gada 16. decembra Direktīvā 2002/99/EK, ar ko paredz dzīvnieku veselības noteikumus, kuri reglamentē tādu dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanu, pārstrādi, izplatīšanu un ieviešanu, kas paredzēti lietošanai pārtikā⁽⁵⁾, noteikti konkrēti veidi, kā apstrādāt gaļu no slēgtiem apgabaliem, lai tās izmantošana būtu droša attiecībā uz putnu gripu, kā arī iespēja ieviest īpašu veselības marķējumu un veselības marķējumu gaļai, kuru nav atļauts laist tirgū dzīvnieku veselības ierobežojumu dēļ. Ir lietderīgi atļaut nosūtīt no aizsardzības zonām gaļas produktus, kuriem ir minētajā direktīvā minētais veselības marķējums, kā arī atbilstīgi minētajai direktīvai apstrādātus gaļas produktus.
- (14) Līdz Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas sanāksmei un Komisijai sadarbībā ar attiecīgo dalībvalsti jāveic pagaidu aizsardzības pasākumi saistībā ar īpaši patogēnu putnu gripu savvaļas putnu vidū.
- (15) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir jāpārskata nākamajā Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas sanāksmē,
- ⁽¹⁾ OV L 274, 20.10.2005., 105. lpp. Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2005/855/EK (OV L 316, 2.12.2005., 21. lpp.)
- ⁽²⁾ OV L 273, 10.10.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 416/2005 (OV L 66, 12.3.2005., 10. lpp.).
- ⁽³⁾ OV L 268, 14.9.1992., 54. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2004/68/EK (OV L 139, 30.4.2004., 321. lpp.).
- ⁽⁴⁾ OV L 139, 30.4.2004., 55. lpp. Labotā redakcija OV L 226, 25.6.2004., 22. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2076/2005 (OV L 338, 22.12.2005., 83. lpp.).
- ⁽⁵⁾ OV L 18, 23.1.2003., 11. lpp.

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Priekšmets, darbības joma un definīcijas

1. Lai novērstu putnu gripas izplatīšanos no savvaļas putniem uz mājputniem vai citiem nebrīvē turētiem putniem, kā arī to produktu piesārņojumu, šajā lēmumā paredzēti daži pagaidu aizsardzības pasākumi saistībā ar Itālijas savvaļas putnu vidū konstatētu īpaši patogēnu putnu gripu, ko izraisījis A tipa H5 apakštipa gripas vīruss, ja pastāv aizdomas, ka tā neiraminidāzes tips ir N1.

2. Ja vien šajā lēmumā nav paredzēts citādi, piemēro Direktīvas 2005/94/EK definīcijas. Turklāt izmanto arī šādas definīcijas:

- a) "inkubējamas olas", kā noteikts Direktīvas 90/539/EEK 2. panta 2. punktā;
- b) "savvaļas medijamie putni" ir medījumi, kas minēti Regulas (EK) Nr. 853/2004 I pielikuma 1.5. punkta otrajā ievilkumā un 1.7. punktā;
- c) "citi nebrīvē turēti putni" ir putni, kas minēti Direktīvas 2005/94/EEK 2. panta 6. punktā, tajā skaitā:
 - i) putnu sugu lolojumdzīvnieki, kā noteikts Direktīvas 2003/998/EEK 3. panta a) punktā, un
 - ii) zooloģiskajiem dārziem, cirkiem, atrakciju parkiem un eksperimentālajām laboratorijām paredzētie putni.

2. pants

Aizsardzības un uzraudzības zonu izveide

1. Ap vietu, kur ir apstiprināta A tipa H5 apakštipa gripas vīrusa izraisīta īpaši patogēna putnu gripa un kur ir aizdomas par N1 neiraminidāzes tipu vai tas ir apstiprināts, Itālijā izveido:

- a) aizsardzības zonu ar vismaz trīs kilometru rādiusu, un
- b) uzraudzības zonu ar vismaz desmit kilometru rādiusu, ieskaitot aizsardzības zonu.

2. Veidojot 1. punktā minētās aizsardzības un uzraudzības zonas, jāņem vērā ģeogrāfiskie, administratīvie, ekoloģiskie un epizootioloģiskie faktori, kas saistīti ar putnu gripu, un slimības kontroles iespējas.

3. Ja aizsardzības vai uzraudzības zonas pārklāj citu dalībvalstu teritorijas, Itālija sadarbojas ar šo dalībvalstu iestādēm, lai izveidotu minētās zonas.

4. Itālija dara zināmu Komisijai un citām dalībvalstīm sīkāku informāciju par visām aizsardzības vai uzraudzības zonām, kas izveidotas saskaņā ar šo pantu.

3. pants

Pasākumi aizsardzības zonā

1. Itālija nodrošina, ka aizsardzības zonā piemēro vismaz šādus pasākumus:

- a) zonas ietvaros uzskaita visas saimniecības;
- b) regulāri veic visu komerciālo saimniecību apmeklējumus, reģistrējot tos, un kliniski pārbauda mājputnus, vajadzības gadījumā ņemot paraugus laboratorijas analīzēm;
- c) ievieš atbilstošus biodrošības pasākumus saimniecībā, tostarp dezinfekciju saimniecības ieeju un izeju teritorijā, izmitina mājputnus vai patur tos vietās, kur var novērst šo mājputnu tiešu vai netiešu kontaktu ar citiem mājputniem un nebrīvē turētiem putniem;
- d) ievieš biodrošības pasākumus, kas paredzēti Lēmumā 2005/734/EK;
- e) kontrolē mājputnu izcelsmes produktu pārvietošanu saskaņā ar 9. punktu;
- f) aktīvi uzrauga epidemioloģisko situāciju savvaļas putnu, jo īpaši ūdensputnu populācijā, vajadzības gadījumā iesaistot medniekus un putnu vērotājus, kuri ir īpaši apmācīti veikt pasākumus, lai aizsargātu sevi no inficēšanās ar vīrusu un lai novērstu vīrusa izplatīšanos to dzīvnieku vidū, kuri ir uzņēmīgi pret slimību;
- g) īsteno kampaņas, uzlabojot informētību dzīvnieku īpašnieku, mednieku un putnu vērotāju vidū.

2. Itālija nodrošina, ka aizsardzības zonā ir aizliegts:

- a) pārvietot mājputnus un citus nebrīvē turētus putnus no saimniecības, kurā tie tiek turēti;
- b) rīkot mājputnu un citu nebrīvē turētu putnu gadatirgus, tirgu, izstādes vai citus pasākumus;
- c) pārvadāt zonā mājputnus un citus nebrīvē turētus putnus, izņemot tranzītpārvadājumus pa maģistrālajiem ceļiem vai dzelzceļu un transportu uz kautuvi tūlītējai nokaušanai;
- d) nosūtīt no aizsardzības zonas inkubējamas olas;
- e) nosūtīt no aizsardzības zonas svaigu gaļu, malto gaļu, gaļas izstrādājumus un gaļas produktus, kas iegūti no mājputniem un citiem nebrīvē turētiem putniem, kā arī no savvaļas medījamiem putniem;
- f) pārvadāt vai izplatīt ārpus zonas neapstrādātus izmantotus pakaišus vai mēslus no zonā esošām saimniecībām, izņemot transportēšanu apstrādei saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1774/2002;
- g) medīt savvaļas putnus.

4. pants

Pasākumi uzraudzības zonā

1. Itālija nodrošina, ka uzraudzības zonā piemēro vismaz šādus pasākumus:

- a) zonas ietvaros uzskaita visas saimniecības;
- b) ievieš atbilstošus biodrošības pasākumus saimniecībā, tostarp izmanto atbilstošus dezinfekcijas līdzekļus saimniecības ieeju un izeju teritorijā;
- c) ievieš biodrošības pasākumus, kas paredzēti Lēmumā 2005/734/EK;
- d) kontrolē mājputnu un citu nebrīvē turētu putnu, kā arī inkubējamu olu pārvietošanu zonā;

2. Itālija nodrošina, ka uzraudzības zonā ir aizliegts:

- a) pārvietot mājputnus un citus nebrīvē turētus putnus ārpus zonas pirmās piecpadsmit dienas pēc zonas izveidošanas;
- b) rīkot mājputnu un citu nebrīvē turētu putnu gadatirgus, tirgu, izstādes vai citus pasākumus;
- c) medīt savvaļas putnus.

5. pants

Pasākumu ilgums

Gadījumā, ja tiek pastiprināts, ka neiraminidāzes tips atšķiras no N1, 3. un 4. punktā paredzētos pasākumus atceļ.

Ja tiek apstiprināts A tipa H5N1 apakštipa gripas vīruss savvaļas putniem, 3. un 4. punktā paredzētie pasākumi tiek piemēroti, cik ilgi vien nepieciešams, ņemot vērā ģeogrāfiskos, administratīvos, ekoloģiskos un epizootioloģiskos faktorus, kas attiecas uz putnu gripu, un vismaz 21 dienu aizsardzības zonas gadījumā un 30 dienas uzraudzības zonas gadījumā, kad ir izolēts H5 putnu gripas vīruss, kas iegūts kādā klīniskā gadījumā savvaļas putnu vidū.

6. pants

Atkāpes dzīvu putnu un dienu vecu cāļu gadījumā

1. Atkāpjoties no 3. panta 2. punkta a) apakšpunkta prasībām, Itālija var atļaut pārvadāt pirmdējējas vistas un nobarošanai paredzētus tītarus uz oficiāli uzraudzītām saimniecībām, kas atrodas aizsardzības vai uzraudzības zonā.

2. Atkāpjoties no 3. panta 2. punkta a) apakšpunkta vai 4. panta 2. punkta a) apakšpunkta prasībām, Itālija var atļaut pārvadāt šādus produktus:

- a) mājputnus, kas paredzēti tūlītējai kaušanai, tostarp izbrāķētas dējējvistas, uz aizsardzības vai uzraudzības zonā esošu kautuvi, vai, ja tas nav iespējams, uz kompetentās iestādes norādītu kautuvi ārpus aizsardzības vai uzraudzības zonas;
- b) dienu vecus cāļus no aizsardzības zonas uz oficiāli uzraudzītām saimniecībām, kas atrodas Itālijas teritorijā, kur nav citu mājputnu vai nebrīvē turētu putnu, izņemot lolojumputnus, kuri minēti 1. panta 2. punkta c) apakšpunkta i) daļā un ir nošķirti no mājputniem;
- c) dienu vecus cāļus no uzraudzības zonas uz oficiāli uzraudzītām saimniecībām Itālijas teritorijā;

d) pirmdējās vistas un nobarošanai paredzētus tītarus no uzraudzības zonas uz oficiāli uzraudzītām saimniecībām Itālijas teritorijā;

e) lolojumputnus, kas minēti 1. panta 2. punkta c) apakšpunkta i) daļā, uz telpām Itālijas teritorijā, kurās netiek turēti mājputni, ja sūtījumā nav vairāk kā pieci sprostā putni, neatkarīgi no valstu noteikumiem, kuri minēti Direktīvas 92/65/EEK 1. panta trešajā daļā;

f) putnus, kas minēti 1. panta 2. punkta c) apakšpunkta ii) daļā un kurus nosūta no iestādēm, institūtiem un centriem uz iestādēm, institūtiem un centriem atbilstīgi Direktīvas 92/65/EEK 13. pantam.

7. pants

Atkāpes inkubējamu olu gadījumā

1. Atkāpjoties no 3. panta 2. punkta d) apakšpunkta, Itālija var atļaut:

a) transportēt no aizsardzības zonas inkubējamās olas uz norādītu inkubatoru Itālijas teritorijā;

b) transportēt no aizsardzības zonas inkubējamās olas uz norādītiem inkubatoriem ārpus Itālijas teritorijas ar nosacījumu, ka:

i) inkubējamās olas ir savāktas no šādām saimēm:

— par kurām nav aizdomu par inficēšanos ar putnu gripu, un

— kurām attiecībā uz putnu gripu ir iegūts negatīvs rezultāts seroloģiskā pārbaudē, kas piemērota, lai ar vismaz 95 % ticamību noteiktu slimības izplatību līdz 5 % gadījumu, un

ii) ir izpildīti Direktīvas 2005/94/EEK 26. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunkta nosacījumi.

2. Dzīvnieku veselības sertifikātos, kas atbilst Direktīvas 90/539/EEK IV pielikumā noteiktajam 1. paraugam un ko pievieno 1. punkta b) apakšpunktā minēto inkubējamu olu sūtījumiem uz citām dalībvalstīm, iekļauj šādus vārdus:

“Šā sūtījuma dzīvnieku veselības nosacījumi atbilst Komisijas Lēmumam 2006/90/EK”.

8. pants

Atkāpes attiecībā uz gaļu, malto gaļu, gaļas izstrādājumiem un gaļas produktiem

1. Atkāpjoties no 3. panta 2. punkta e) apakšpunkta, Itālija var atļaut nosūtīt no aizsardzības zonas šādus produktus:

a) svaigu mājputnu gaļu, tajā skaitā skrējējputnu gaļu, kuras izcelsme ir minētajā zonā vai ārpus tās un kura iegūta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 853/2004 II pielikumu un III pielikuma II un III sadaļu un pārbaudīta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 854/2004 I pielikuma I, II un III sadaļu un IV sadaļas V un VII nodaļu;

b) malto gaļu, gaļas izstrādājumus un gaļas produktus, kas satur šā panta a) apakšpunktā minēto gaļu un ir iegūti atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma V un VI sadaļas nosacījumiem;

c) svaigu gaļu no savvaļas medījamiem putniem ar izcelsmi minētajā zonā, ja šāda gaļa ir marķēta ar Direktīvas 2002/99/EK II pielikumā paredzēto veselības marķējumu un to paredzēts transportēt uz pārstrādes uzņēmumu, lai apstrādātu pret putnu gripu atbilstīgi minētajam pielikumam;

d) gaļas produktus, kas iegūti no savvaļas medijamo putnu gaļas, kas apstrādāta pret putnu gripu saskaņā ar Direktīvas 2002/99/EK III pielikumu;

e) svaigu gaļu no savvaļas medījamiem putniem, kuras izcelsme ir ārpus aizsardzības zonas un kura ir iegūta aizsardzības zonā esošajās saimniecībās saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma IV sadaļu un pārbaudīta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 854/2004 I pielikuma IV sadaļas VIII nodaļu;

f) malto gaļu, gaļas izstrādājumus un gaļas produktus, kas satur šā panta e) apakšpunktā minēto gaļu un ir iegūti atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma V un VI sadaļas nosacījumiem;

2. Itālija nodrošina, ka 1. punkta e) un f) apakšpunktā minētajai gaļai ir pievienots tirdzniecības dokuments, kurā norādīts:

“Šā sūtījuma dzīvnieku veselības nosacījumi atbilst Komisijas Lēmumam 2006/90/EK”.

9. pants

Nosacījumi attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem

1. Saskaņā ar 3. panta 1. punkta e) apakšpunktu Itālija var atļaut nosūtīt:

- a) dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus, kas atbilst Regulas (EK) Nr. 1774/2002 VII pielikuma II nodaļas A daļā, III nodaļas B daļā, IV nodaļas A daļā, VI nodaļas A un B daļā, VII nodaļas A daļā, VIII nodaļas A daļā, IX nodaļas A daļā un X nodaļas A daļā, kā arī VIII pielikuma II nodaļas B daļā un III nodaļas II sadaļas A daļā minētajiem nosacījumiem;
- b) neapstrādātas putnu spalvas vai spalvu daļas atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1774/2002 VIII pielikuma VIII nodaļas A daļas 1. punkta a) apakšpunktam, kas iegūtas no mājputniem, kuru izcelsme ir ārpus aizsardzības zonas;
- c) apstrādātas mājputnu spalvas vai spalvu daļas, kas apstrādātas ar tvaika plūsmu vai citu metodi, kura nodrošina to, ka tajās nepaliek patogēni;
- d) produktus, kas iegūti no mājputniem vai citiem nebrīvē turētiem putniem, uz kuriem saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem neattiecas dzīvnieku veselības nosacījumi vai jebkāds aizliegums vai ierobežojums dzīvnieku veselības apsvērumu dēļ, tostarp produktus, kas minēti Regulas (EK) Nr. 1774/2002 VIII pielikuma VII nodaļas A daļas 1. punkta a) apakšpunktā.

2. Itālija nodrošina, ka 1. punkta b) un c) apakšpunktā minētajiem produktiem ir pievienots tirdzniecības dokuments atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1774/2002 II pielikuma X nodaļai, kuras 6.1. punktā norādīts, ka minētie produkti apstrādāti ar tvaika plūsmu vai kādu citu metodi, kas nodrošina, ka patogēni tiek pilnībā iznīcināti.

Tomēr šāds tirdzniecības dokuments nav vajadzīgs attiecībā uz apstrādātām dekoratīvām spalvām, apstrādātām spalvām, ko

ceļotāji pārvadā personiskām vajadzībām, vai apstrādātu spalvu sūtījumiem privātpersonām nerūpnieciskiem nolūkiem.

10. pants

Pārvietošanas nosacījumi

1. Ja saskaņā ar 6. līdz 9. pantu atļauj pārvietot dzīvniekus vai to izcelsmes produktus, uz kuriem attiecas šis lēmums, jāveic visi atbilstīgie biodrošības pasākumi, lai nepieļautu putnu gripas izplatīšanos.

2. Ja saskaņā ar 7., 8. un 9. pantu atļauj nosūtīt, pārvietot vai transportēt šā panta 1. punktā minētos produktus, to ieguve, apstrāde, uzglabāšana un transportēšana jāveic atsevišķi no citiem produktiem, kas atbilst visām dzīvnieku veselības prasībām tirdzniecībai, laišanai tirgū un eksportam uz trešām valstīm.

11. pants

Atbilstība

Itālija nekavējoties veic vajadzīgos pasākumus, lai pildītu šo lēmumu, un šos pasākumus publicē. Itālija par to tūlīt informē Komisiju.

12. pants

Adresāts

Šis lēmums ir adresēts Itālijai.

Briselē, 2006. gada 13. februārī

Komisijas vārdā —

Komisijas loceklis

Markos KYPRIANOU

KOMISIJAS LĒMUMS

(2006. gada 13. februāris)

par dažiem pagaidu aizsardzības pasākumiem saistībā ar aizdomām par īpaši patogēnu putnu gripu savvaļas putnu vidū Slovēnijā

(izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 492)

(Autentisks ir teksts tikai slovēņu valodā)

(2006/91/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

noteikšanai rada pamatu aizdomām par īpaši patogēnu putnu gripu, ko izraisījis A tipa H5N1 apakštipa gripas vīruss.

ņemot vērā Padomes 1989. gada 11. decembra Direktīvu 89/662/EEK par veterinārajām pārbaudēm Kopienas iekšējā tirdzniecībā, lai izveidotu iekšējo tirgu⁽¹⁾, un jo īpaši tās 9. panta 3. punktu,

- (3) Slovēnija nekavējoties veica pasākumus, kas paredzēti Padomes 1992. gada 19. maija Direktīvā 92/40/EEK, ar ko ievieš Kopienas pasākumus putnu gripas kontrolei⁽⁴⁾.

ņemot vērā Padomes 1990. gada 26. jūnija Direktīvu 90/425/EEK par veterinārajām un zootehniskajām pārbaudēm, kas piemērojamas Kopienā iekšējā tirdzniecībā ar noteiktiem dzīvniekiem un produktiem, lai izveidotu iekšējo tirgu⁽²⁾, un jo īpaši tās 10. panta 3. punktu,

- (4) Ņemot vērā slimības risku, jāparedz pagaidu aizsardzības pasākumi, lai novērstu konkrētus apdraudējumus dažādos apgabalos.

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. maija Regulu (EK) Nr. 998/2003 par dzīvnieku veselības prasībām, kas piemērojamas lolojumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai, un ar kuru groza Padomes Direktīvu 92/65/EEK⁽³⁾, jo īpaši tās 18. pantu,

- (5) Konsekvences labā ir lietderīgi šajā lēmumā izmantot vairākas definīcijas, kas minētas Padomes 2005. gada 20. decembra Direktīvā 2005/94/EK, ar ko paredz Kopienas pasākumus putnu gripas kontrolei un atceļ Direktīvu 92/40/EEK⁽⁵⁾, Padomes 1990. gada 15. oktobra Direktīvā 90/539/EK par dzīvnieku veselības nosacījumiem, ar ko reglamentē mājputnu un inkubējamo olu tirdzniecību Kopienā un to ieviešanu no trešām valstīm⁽⁶⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulā (EK) Nr. 853/2004, ar ko nosaka īpašus higiēnas noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes pārtiku⁽⁷⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. maija Regulā (EK) Nr. 998/2003 par dzīvnieku veselības prasībām, kas piemērojamas lolojumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai, un ar kuru groza Padomes Direktīvu 92/65/EEK⁽⁸⁾.

tā kā:

- (1) Putnu gripa ir vīrusa ierosināta mājputnu un citu putnu infekcijas slimība, kas izraisa mirstību un traucējumus un kas var strauji iegūt epizootijas apmērus, nopietni apdraudot dzīvnieku un sabiedrības veselību un strauji samazinot putnkopības nozares rentabilitāti. Pastāv risks, ka slimības izraisītājs var izplatīties no savvaļas putniem uz mājas putniem, jo īpaši mājputniem, un no vienas dalībvalsts uz citu vai uz trešām valstīm ar dzīvu putnu vai to produktu starptautisku tirdzniecību.
- (2) Slovēnija ir informējusi Komisiju par to, ka ir izolēts H5 putnu gripas vīruss, kas iegūts kādā klīniskā gadījumā savvaļas putnu vidū. Epidemioloģiskie apstākļi un klīniskā aina līdz neiraminidāzes (N) tipa un patogenitātes indeksa

- (6) Ap vietu, kur konstatēts savvaļas putnu saslimšanas gadījums, jāizveido aizsardzības un uzraudzības zonas. Šīs zonas jāierobežo tik tālu, cik ir vajadzīgs, lai novērstu vīrusa ievazāšanu komerciālajās un nekomerciālajās mājputnu saimēs.

⁽¹⁾ OV L 395, 30.12.1989., 13. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2004/41/EK (OV L 157, 30.4.2004., 33. lpp.).

⁽²⁾ OV L 224, 18.8.1990., 29. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/33/EK (OV L 315, 19.11.2002., 14. lpp.).

⁽³⁾ OV L 146, 13.6.2003., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 18/2006 (OV L 4, 7.1.2006., 3. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 167, 22.6.1992., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 806/2003.

⁽⁵⁾ OV L 10, 14.1.2006., 16. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 303, 31.10.1990., 6. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

⁽⁷⁾ OV L 139, 30.4.2004., 206. lpp. Labotā redakcija OV L 226, 25.6.2004., 83. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2076/2005 (OV L 338, 22.12.2005., 83. lpp.).

⁽⁸⁾ OV L 146, 13.6.2003., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 18/2006 (OV L 4, 7.1.2006., 3. lpp.).

- (7) Ir lietderīgi kontrolēt un ierobežot pirmām kārtām dzīvu putnu un inkubējamu olu pārvietošanu, un ir jāatļauj šādu putnu un putnu izcelsmes produktu kontrolēta nosūtīšana no minētajām zonām, ievērojot zināmus nosacījumus.
- (8) Aizsardzības un uzraudzības zonās jāveic pasākumi, kas paredzēti Komisijas 2005. gada 19. oktobra Lēmumā 2005/734/EK, ar ko nosaka biodrošības pasākumus, lai mazinātu risku, ka ļoti patogēno putnu gripu, ko izraisa A tipa H5N1 apakštipa gripas vīruss, no savvaļas putniem varētu pārnest uz mājputniem un citiem nebrīvē turētiem putniem, un ar ko paredz agrīnas konstatācijas sistēmu īpaši apdraudētos apgabalos⁽¹⁾, neatkarīgi no noteiktā riska stāvokļa zonā, kur ir aizdomas par īpaši patogēnu putnu gripu vai ir apstiprināts gadījums savvaļas putnu vidū.
- (9) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 3. oktobra Regulu (EK) Nr. 1774/2002, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam⁽²⁾, ir atļauts laist tirgū virkni dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu, piemēram, želatīnu tehniskām vajadzībām, materiālus farmaceutiskai izmantošanai un citus blakusproduktus ar izcelsmi tādos Kopienas apgabalos, kuros ir spēkā dzīvnieku veselības ierobežojumi, jo šādus produktus uzskata par drošiem īpašo ražošanas, pārstrādes un izmantošanas nosacījumu dēļ, ko ievērojot, tiek efektīvi inaktivēti iespējamie patogēni un novērsta iespēja saskarties ar dzīvniekiem, kuri ir uzņēmīgi pret slimību. Tādēļ ir lietderīgi atļaut transportēt no aizsardzības zonām neapstrādātus izmantotus pakaišus vai mēslus, lai tos apstrādātu atbilstīgi minētajai regulai, kā arī dzīvnieku blakusproduktus, kas atbilst regulā minētajiem nosacījumiem.
- (10) Padomes 1992. gada 13. jūlija Direktīvā 92/65/EEK, ar ko paredz dzīvnieku veselības prasības attiecībā uz tādu dzīvnieku, spermas, olšūnu un embriju tirdzniecību un importu Kopienā, uz kuriem neattiecas dzīvnieku veselības prasības, kas paredzētas īpašos Kopienas noteikumos, kuri minēti Direktīvas 90/425/EEK⁽³⁾ A pielikuma I punktā, ir noteiktas apstiprinātas iestādes, institūti un centri, kā arī paraugs sertifikātam, kas jāpievieno, pārvedot dzīvniekus vai šo dzīvnieku gametas no vienas apstiprinātas struktūras uz kādu citu struktūru citā dalībvalstī. Jāparedz atkāpe no transporta ierobežojumiem attiecībā uz putniem, kas ir ceļā no vai uz iestādēm, institūtiem un centriem, kuri ir apstiprināti saskaņā ar minēto direktīvu.
- (11) Ar zināmiem nosacījumiem ir jāatļauj inkubējamu olu pārvadāšana no aizsardzības zonām. Var atļaut inkubējamu olu sūtīšanu uz citām valstīm, jo īpaši ņemot vērā Direktīvā 2005/94/EK minētos nosacījumus. Šādos gadījumos dzīvnieku veselības sertifikātos, kas izsniegti saskaņā ar Direktīvu 90/539/EEK, ir jāiekļauj atsauce uz šo lēmumu.
- (12) Ar zināmiem nosacījumiem ir jāatļauj gaļas, maltās gaļas, gaļas izstrādājumu un gaļas produktu nosūtīšana, jo īpaši ņemot vērā konkrētus nosacījumus, kas minēti Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulā (EK) Nr. 853/2004 un Regulā (EK) Nr. 854/2004, ar ko paredz īpašus noteikumus par lietošanai pārtikā paredzētu dzīvnieku izcelsmes produktu oficiālās kontroles organizēšanu⁽⁴⁾.
- (13) Padomes 2002. gada 16. decembra Direktīvā 2002/99/EK, ar ko paredz dzīvnieku veselības noteikumus, kuri reglamentē tādu dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanu, pārstrādi, izplatīšanu un ieviešanu, kas paredzēti lietošanai pārtikā⁽⁵⁾, noteikti konkrēti veidi, kā apstrādāt gaļu no slēgtiem apgabaliem, lai tās izmantošana būtu droša attiecībā uz putnu gripu, kā arī iespēja ieviest īpašu veselības marķējumu un veselības marķējumu gaļai, kuru nav atļauts laist tirgū dzīvnieku veselības ierobežojumu dēļ. Ir lietderīgi atļaut nosūtīt no aizsardzības zonām gaļas produktus, kuriem ir minētajā direktīvā minētais veselības marķējums, kā arī atbilstīgi minētajai direktīvai apstrādātus gaļas produktus.
- (14) Līdz Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas sanāksmei un Komisijai sadarbībā ar attiecīgo dalībvalsti jāveic pagaidu aizsardzības pasākumi saistībā ar īpaši patogēnu putnu gripu savvaļas putnu vidū.
- (15) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir jāpārskata nākamajā Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas sanāksmē,
- ⁽¹⁾ OV L 274, 20.10.2005., 105. lpp. Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2005/855/EK (OV L 316, 2.12.2005., 21. lpp.).
- ⁽²⁾ OV L 273, 10.10.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 416/2005 (OV L 66, 12.3.2005., 10. lpp.).
- ⁽³⁾ OV L 268, 14.9.1992., 54. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2004/68/EK (OV L 139, 30.4.2004., 321. lpp.).
- ⁽⁴⁾ OV L 139, 30.4.2004., 55. lpp. Labotā redakcija OV L 226, 25.6.2004., 22. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2076/2005 (OV L 338, 22.12.2005., 83. lpp.).
- ⁽⁵⁾ OV L 18, 23.1.2003., 11. lpp.

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Priekšmets, darbības joma un definīcijas

1. Lai novērstu putnu gripas izplatīšanos no savvaļas putniem uz mājputniem vai citiem nebrīvē turētiem putniem, kā arī to produktu piesārņojumu, šajā lēmumā paredzēti daži pagaidu aizsardzības pasākumi saistībā ar Slovēnijas savvaļas putnu vidū konstatētu īpaši patogēnu putnu gripu, ko izraisījis A tipa H5 apakštipa gripas vīruss, ja pastāv aizdomas, ka tā neiraminidāzes tips ir N1.

2. Ja vien šajā lēmumā nav paredzēts citādi, piemēro Direktīvas 2005/94/EK definīcijas. Turklāt izmanto arī šādas definīcijas:

- a) "inkubējamas olas", kā noteikts Direktīvas 90/539/EEK 2. panta 2. punktā;
- b) "savvaļas medījамie putni" ir medījumi, kas minēti Regulas (EK) Nr. 853/2004 I pielikuma 1.5. punkta otrajā ievilkumā un 1.7. punktā;
- c) "citi nebrīvē turēti putni" ir putni, kas minēti Direktīvas 2005/94/EEK 2. panta 6. punktā, tajā skaitā:
 - i) putnu sugu lolojumdzīvnieki, kā noteikts Direktīvas 2003/998/EEK 3. panta a) punktā, un
 - ii) zooloģiskajiem dārziem, cirkiem, atrakciju parkiem un eksperimentālajām laboratorijām paredzētie putni.

2. pants

Aizsardzības un uzraudzības zonu izveide

1. Ap vietu, kur ir apstiprināta A tipa H5 apakštipa gripas vīrusa izraisīta īpaši patogēna putnu gripa un kur ir aizdomas par N1 neiraminidāzes tipu vai tas ir apstiprināts, Slovēnijā izveido:

- a) aizsardzības zonu ar vismaz trīs kilometru rādiusu, un
- b) uzraudzības zonu ar vismaz desmit kilometru rādiusu, ieskaitot aizsardzības zonu.

2. Veidojot 1. punktā minētās aizsardzības un uzraudzības zonas, jāņem vērā ģeogrāfiskie, administratīvie, ekoloģiskie un epizootioloģiskie faktori, kas saistīti ar putnu gripu, un slimības kontroles iespējas.

3. Ja aizsardzības vai uzraudzības zonas pārklāj citu dalībvalstu teritorijas, Slovēnija sadarbojas ar šo dalībvalstu iestādēm, lai izveidotu minētās zonas.

4. Slovēnija dara zināmu Komisijai un citām dalībvalstīm sīkāku informāciju par visām aizsardzības vai uzraudzības zonām, kas izveidotas saskaņā ar šo pantu.

3. pants

Pasākumi aizsardzības zonā

1. Slovēnija nodrošina, ka aizsardzības zonā piemēro vismaz šādus pasākumus:

- a) zonas ietvaros uzskaita visas saimniecības;
- b) regulāri veic visu komerciālo saimniecību apmeklējumus, reģistrējot tos, un klīniski pārbauda mājputnus, vajadzības gadījumā ņemot paraugus laboratorijas analīzēm;
- c) ievieš atbilstošus biodrošības pasākumus saimniecībā, tostarp dezinfekciju saimniecības ieeju un izeju teritorijā, izmitina mājputnus vai patur tos vietās, kur var novērst šo mājputnu tiešu vai netiešu kontaktu ar citiem mājputniem un nebrīvē turētiem putniem;
- d) ievieš biodrošības pasākumus, kas paredzēti Lēmumā 2005/734/EK;
- e) kontrolē mājputnu izcelsmes produktu pārvietošanu saskaņā ar 9. punktu;
- f) aktīvi uzrauga epidemioloģisko situāciju savvaļas putnu, jo īpaši ūdensputnu populācijā, vajadzības gadījumā iesaistot medniekus un putnu vērotājus, kuri ir īpaši apmācīti veikt pasākumus, lai aizsargātu sevi no inficēšanās ar vīrusu un lai novērstu vīrusa izplatīšanos to dzīvnieku vidū, kuri ir uzņēmīgi pret slimību;
- g) īsteno kampaņas, uzlabojot informētību dzīvnieku īpašnieku, mednieku un putnu vērotāju vidū.

2. Slovēnija nodrošina, ka aizsardzības zonā ir aizliegts:

- a) pārvietot mājputnus un citus nebrīvē turētus putnus no saimniecības, kurā tie tiek turēti;
- b) rīkot mājputnu un citu nebrīvē turētu putnu gadatirgus, tirgu, izstādes vai citus pasākumus;
- c) pārvadāt zonā mājputnus un citus nebrīvē turētus putnus, izņemot tranzītpārvadājumus pa maģistrālajiem ceļiem vai dzelzceļu un transportu uz kautuvi tūlītējai nokaušanai;
- d) nosūtīt no aizsardzības zonas inkubējamas olas;
- e) nosūtīt no aizsardzības zonas svaigu gaļu, malto gaļu, gaļas izstrādājumus un gaļas produktus, kas iegūti no mājputniem un citiem nebrīvē turētiem putniem, kā arī no savvaļas medījamiem putniem;
- f) pārvadāt vai izplatīt ārpus zonas neapstrādātus izmantotus pakaišus vai mēslus no zonā esošām saimniecībām, izņemot transportēšanu apstrādei saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1774/2002;
- g) medīt savvaļas putnus.

4. pants

Pasākumi uzraudzības zonā

1. Slovēnija nodrošina, ka uzraudzības zonā piemēro vismaz šādus pasākumus:

- a) zonas ietvaros uzskaita visas saimniecības;
- b) ievieš atbilstošus biodrošības pasākumus saimniecībā, tostarp izmanto atbilstošus dezinfekcijas līdzekļus saimniecības ieeju un izeju teritorijā;
- c) ievieš biodrošības pasākumus, kas paredzēti Lēmumā 2005/734/EK;
- d) kontrolē mājputnu un citu nebrīvē turētu putnu, kā arī inkubējamu olu pārvietošanu zonā;

2. Slovēnija nodrošina, ka uzraudzības zonā ir aizliegts:

- a) pārvietot mājputnus un citus nebrīvē turētus putnus ārpus zonas pirmās piecpadsmit dienas pēc zonas izveidošanas;
- b) rīkot mājputnu un citu nebrīvē turētu putnu gadatirgus, tirgu, izstādes vai citus pasākumus;
- c) medīt savvaļas putnus.

5. pants

Pasākumu ilgums

Gadījumā, ja tiek pastiprināts, ka neiraminidāzes tips atšķiras no N1, 3. un 4. punktā paredzētos pasākumus atceļ.

Ja tiek apstiprināts A tipa H5N1 apakštipa gripas vīruss savvaļas putniem, 3. un 4. punktā paredzētie pasākumi tiek piemēroti, cik ilgi vien nepieciešams, ņemot vērā ģeogrāfiskos, administratīvos, ekoloģiskos un epizootioloģiskos faktorus, kas attiecas uz putnu gripu, un vismaz 21 dienu aizsardzības zonas gadījumā un 30 dienas uzraudzības zonas gadījumā, kad ir izolēts H5 putnu gripas vīruss, kas iegūts kādā klīniskā gadījumā savvaļas putnu vidū.

6. pants

Atkāpes dzīvu putnu un dienu vecu cāļu gadījumā

1. Atkāpjoties no 3. panta 2. punkta a) apakšpunkta prasībām, Slovēnija var atļaut pārvadāt pirmdējās vistas un nobarošanai paredzētus tītarus uz oficiāli uzraudzītām saimniecībām, kas atrodas aizsardzības vai uzraudzības zonā.

2. Atkāpjoties no 3. panta 2. punkta a) apakšpunkta vai 4. panta 2. punkta a) apakšpunkta prasībām, Slovēnija var atļaut pārvadāt šādus produktus:

- a) mājputnus, kas paredzēti tūlītējai kaušanai, tostarp izbrāķētas dējējvistas, uz aizsardzības vai uzraudzības zonā esošu kautuvi, vai, ja tas nav iespējams, uz kompetentās iestādes norādītu kautuvi ārpus aizsardzības vai uzraudzības zonas;
- b) dienu vecus cāļus no aizsardzības zonas uz oficiāli uzraudzītām saimniecībām, kas atrodas Slovēnijas teritorijā, kur nav citu mājputnu vai nebrīvē turētu putnu, izņemot lolojuma putnus, kuri minēti 1. panta 2. punkta c) apakšpunkta i) daļā un ir nošķirti no mājputniem;
- c) dienu vecus cāļus no uzraudzības zonas uz oficiāli uzraudzītām saimniecībām Slovēnijas teritorijā;

d) pirmdējās vistas un nobarošanai paredzētus tītarus no uzraudzības zonas uz oficiāli uzraudzītām saimniecībām Slovēnijas teritorijā;

e) lolojumputnus, kas minēti 1. panta 2. punkta c) apakšpunkta i) daļā, uz telpām Slovēnijas teritorijā, kurās netiek turēti mājputni, ja sūtījumā nav vairāk kā pieci sprostā putni, neatkarīgi no valstu noteikumiem, kuri minēti Direktīvas 92/65/EEK 1. panta trešajā daļā;

f) putnus, kas minēti 1. panta 2. punkta c) apakšpunkta ii) daļā un kurus nosūta no iestādēm, institūtiem un centriem uz iestādēm, institūtiem un centriem atbilstīgi Direktīvas 92/65/EEK 13. pantam.

7. pants

Atkāpes inkubējamu olu gadījumā

1. Atkāpjoties no 3. panta 2. punkta d) apakšpunkta, Slovēnija var atļaut:

a) transportēt no aizsardzības zonas inkubējamās olas uz norādītu inkubatoru Slovēnijas teritorijā;

b) transportēt no aizsardzības zonas inkubējamās olas uz norādītiem inkubatoriem ārpus Slovēnijas teritorijas ar nosacījumu, ka:

i) inkubējamās olas ir savāktas no šādām saimēm:

— par kurām nav aizdomu par inficēšanos ar putnu gripu, un

— kurām attiecībā uz putnu gripu ir iegūts negatīvs rezultāts seroloģiskā pārbaudē, kas piemērota, lai ar vismaz 95 % ticamību noteiktu slimības izplatību līdz 5 % gadījumu, un

ii) ir izpildīti Direktīvas 2005/94/EEK 26. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunkta nosacījumi.

2. Dzīvnieku veselības sertifikātos, kas atbilst Direktīvas 90/539/EEK IV pielikumā noteiktajam 1. paraugam un ko pievieno 1. punkta b) apakšpunktā minēto inkubējamu olu sūtījumiem uz citām dalībvalstīm, iekļauj šādus vārdus:

“Šā sūtījuma dzīvnieku veselības nosacījumi atbilst Komisijas Lēmumam 2006/91/EK”

8. pants

Atkāpes attiecībā uz gaļu, malto gaļu, gaļas izstrādājumiem un gaļas produktiem

1. Atkāpjoties no 3. panta 2. punkta e) apakšpunkta, Slovēnija var atļaut nosūtīt no aizsardzības zonas šādus produktus:

a) svaigu mājputnu gaļu, tajā skaitā skrējējputnu gaļu, kuras izcelsme ir minētajā zonā vai ārpus tās un kura iegūta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 853/2004 II pielikumu un III pielikuma II un III sadaļu un pārbaudīta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 854/2004 I pielikuma I, II un III sadaļu un IV sadaļas V un VII nodaļu;

b) malto gaļu, gaļas izstrādājumus un gaļas produktus, kas satur šā panta a) apakšpunktā minēto gaļu un ir iegūti atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma V un VI sadaļas nosacījumiem;

c) svaigu gaļu no savvaļas medījamiem putniem ar izcelsmi minētajā zonā, ja šāda gaļa ir marķēta ar Direktīvas 2002/99/EK II pielikumā paredzēto veselības marķējumu un to paredzēts transportēt uz pārstrādes uzņēmumu, lai apstrādātu pret putnu gripu atbilstīgi minētajam pielikumam;

d) gaļas produktus, kas iegūti no savvaļas medijamo putnu gaļas, kas apstrādāta pret putnu gripu saskaņā ar Direktīvas 2002/99/EK III pielikumu;

e) svaigu gaļu no savvaļas medījamiem putniem, kuras izcelsme ir ārpus aizsardzības zonas un kura ir iegūta aizsardzības zonā esošajās saimniecībās saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma IV sadaļu un pārbaudīta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 854/2004 I pielikuma IV sadaļas VIII nodaļu;

f) malto gaļu, gaļas izstrādājumus un gaļas produktus, kas satur šā punkta e) apakšpunktā minēto gaļu un ir iegūti atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma V un VI sadaļas nosacījumiem;

2. Slovēnija nodrošina, ka 1. punkta e) un f) apakšpunktā minētajai gaļai ir pievienots tirdzniecības dokuments, kurā norādīts:

“Šā sūtījuma dzīvnieku veselības nosacījumi atbilst Komisijas Lēmumam 2006/91/EK”

9. pants

Nosacījumi attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem

1. Saskaņā ar 3. panta 1. punkta e) apakšpunktu Slovēnija var atļaut nosūtīt:

- a) dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus, kas atbilst Regulas (EK) Nr. 1774/2002 VII pielikuma II nodaļas A daļā, III nodaļas B daļā, IV nodaļas A daļā, VI nodaļas A un B daļā, VII nodaļas A daļā, VIII nodaļas A daļā, IX nodaļas A daļā un X nodaļas A daļā, kā arī VIII pielikuma II nodaļas B daļā un III nodaļas II sadaļas A daļā minētajiem nosacījumiem;
- b) neapstrādātas putnu spalvas vai spalvu daļas atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1774/2002 VIII pielikuma VIII nodaļas A daļas 1. punkta a) apakšpunktam, kas iegūtas no mājputniem, kuru izcelsme ir ārpus aizsardzības zonas;
- c) apstrādātas mājputnu spalvas vai spalvu daļas, kas apstrādātas ar tvaika plūsmu vai citu metodi, kura nodrošina to, ka tajās nepaliek patogēni;
- d) produktus, kas iegūti no mājputniem vai citiem nebrīvē turētiem putniem, uz kuriem saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem neattiecas dzīvnieku veselības nosacījumi vai jebkāds aizliegums vai ierobežojums dzīvnieku veselības apsvērumu dēļ, tostarp produktus, kas minēti Regulas (EK) Nr. 1774/2002 VIII pielikuma VII nodaļas A daļas 1. punkta a) apakšpunktā.

2. Slovēnija nodrošina, ka 1. punkta b) un c) apakšpunktā minētajiem produktiem ir pievienots tirdzniecības dokuments atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1774/2002 II pielikuma X nodaļai, kuras 6.1. punktā norādīts, ka minētie produkti apstrādāti ar tvaika plūsmu vai kādu citu metodi, kas nodrošina, ka patogēni tiek pilnībā iznīcināti.

Tomēr šāds tirdzniecības dokuments nav vajadzīgs attiecībā uz apstrādātām dekoratīvām spalvām, apstrādātām spalvām, ko

ceļotāji pārvadā personiskām vajadzībām, vai apstrādātu spalvu sūtījumiem privātpersonām nerūpnieciskiem nolūkiem.

10. pants

Pārvietošanas nosacījumi

1. Ja saskaņā ar 6. līdz 9. pantu atļauj pārvietot dzīvniekus vai to izcelsmes produktus, uz kuriem attiecas šis lēmums, jāveic visi atbilstīgie biodrošības pasākumi, lai nepieļautu putnu gripas izplatīšanos.

2. Ja saskaņā ar 7., 8. un 9. pantu atļauj nosūtīt, pārvietot vai transportēt šā panta 1. punktā minētos produktus, to ieguve, apstrāde, uzglabāšana un transportēšana jāveic atsevišķi no citiem produktiem, kas atbilst visām dzīvnieku veselības prasībām tirdzniecībai, laišanai tirgū un eksportam uz trešām valstīm.

11. pants

Atbilstība

Slovēnija nekavējoties veic vajadzīgos pasākumus, lai pildītu šo lēmumu, un šos pasākumus publicē. Slovēnija par to tūlīt informē Komisiju.

12. pants

Adresāts

Šis lēmums ir adresēts Slovēnijas Republikai.

Briselē, 2006. gada 13. februārī

Komisijas vārdā —

Komisijas loceklis

Markos KYPRIANOU